د حضرت یرمیاه نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

حضرت یرمیاه

۱ ۱ په دې کِتاب کښې د خِلقیاه د زوئ یرمیاه پېغامونه دی څوک چې د بنیامین په علاقه کښې د عنتوت په ښار کښې د
اِمامانو نه یو اِمام وو. ۲ د مالِک خُدائ کلام په اول ځل په یرمیاه د امون په زوئ یوسیاه د یهوداه د بادشاهت په دیارلسم کال
نازل شو، ۳ او یرمیاه ته دا پېغامونه تر دې چې د یهویقیم د یوسیاه د زوئ د یهوداه بادشاه په ټول حکومت کښې او د یهوداه
بادشاه د یوسیاه د زوئ د صدقیاه د حکومت د یوولسم کال تر پینځمې میاشتې پورې مِلاوېدل کله چې د یروشلم خلق جلاوطن
کړے شوی ؤو.

یرمیاه په پېغمبرئ منتخب کېدل

۴ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو او ما ته یې وفرمائیل، ۵ "ما تهٔ د هغه وخت نه پېژندلې چې لا د مور په خېټه شوے نهٔ
وې، ستا د پیدا کېدو نه وړاندې مې تهٔ غوره کړې او د قومونو دپاره مې نبی مقرر کړې." ۶ خو ما ورته ووئیل چې، "اے قادر
مطلق خُدایه، ما ته خو د صحیح خبرو کولو طریقه هم نهٔ راځی ځکه چې زهٔ خو لا هلک یم." ۷ خو مالِک خُدائ ما ته
وفرمائیل چې، "داسې مهٔ وایه چې زهٔ لا هلک یم ځکه زهٔ چې هر چا ته تا ورلېږم نو تهٔ به ورځې او هر څهٔ چې درته وایم هغه به
ورته وائې. ۸ د خلقو نه مهٔ یرېږه، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ دا وایم چې زهٔ ستا مل یم، او زهٔ به تا بچ ساتم." ۹ نو بیا مالِک
خُدائ خپل لاس راوږد کړو، او زما خولې له یې راوړو او راته یې وفرمائیل، "ګوره، ما خپل کلام ستا په خولهٔ کښې واچولو.
۱۰ نن ما تهٔ په قومونو او بادشاهتونو باندې مقرر کړې، او تا ته مې په هغوئ د بېخ نه د راویستلو، او د هغوئ د رانسکورولو،
بربادولو او د اخوا غورزولو، او په هغې د نورو د قائمولو او د کَرلو اختیار درکړو."

دوه رویاګانې

۱۱ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو او وې فرمائیل، "یرمیاه، تا ته څهٔ ښکاری؟" ما ورته ووئیل، "ما ته د بادام د ونې
یوه څانګه ښکاری." ۱۲ مالِک خُدائ راته وفرمائیل، "تا ته ټیک ښکاری، د دې دا مطلب دے چې زهٔ د خپل کلام ساتونکے
یم، زهٔ چې څهٔ وایم چې هغه پوره شی." ۱۳ د مالِک خُدائ کلام دوباره په ما نازل شو او وې فرمائیل، "نور څهٔ وینې؟" ما ورته
ووئیل، "زهٔ د شمال طرف نه دېګ وینم چې څهٔ په کښې یشېږی او د دېګ خولهٔ زمونږ په طرف راټیټه ده." ۱۴ نو مالِک خُدائ
ما ته بیا وفرمائیل چې، "دغه شان به په دې مُلک او څوک چې په کښې اوسیږی په هغوئ به د شمال نه د جنوب طرف ته افت
راښکته شی، ۱۵ نو وګورئ، زهٔ قومونه د شمال د بادشاهتونو نه راغونډوم. د دُنیا بادشاهان به یروشلم او د یهوداه په ټولو
ښارونو حمله وکړی او هغوئ به خپل تختونه د یروشلم د ښار په دروازه کښې قائم کړی. ۱۶ نو زهٔ به خپله سزا په خپل غوره
شوی قوم نازله کړم او د هغوئ د شرارت په وجه به هغوئ ته سزا ورکړم ځکه چې دوئ زهٔ رد کړم او غېرو خُدایانو ته یې
خوشبوئیانې وسوزولې او د خپلو لاسونو جوړو شوو بُتانو ته یې عبادت وکړو. ۱۷ نو تهٔ یرمیاه اوس ځان تیار کړه، او راپاڅه او
هر هغه څهٔ چې زهٔ درته وایم دا هغوئ ته ووایه. د هغوئ نه مهٔ یرېږه، ګنې زهٔ به تا د هغوئ په وړاندې سخت ویروم. ۱۸ ګوره،
ما نن تهٔ لکه د یو قلعه بند ښار په شان او د اوسپنې ستن، او د پیتلو د دېوال په شان مضبوط جوړ کړې چې تهٔ د ټول مُلک سره
مقابله وکړې، کهٔ هغه د یهوداه بادشاهان، آفسران، اِمامان او یا د هغې ټول عوام وی. ۱۹ هغوئ به ستا خلاف وجنګیږی خو
کامیاب به نهٔ شی، ځکه چې زهٔ ستا مل یم او زهٔ به تا بچ کړم،" مالِک خُدائ فرمائی.

خُدائ پاک د بنی اِسرائیلو وفاداری رایادوی

۲

۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو او راته يې وفرمائيل چې، ۲ ”لاړ شه او د يروشلم خلقو ته دا پېغام ورسوه. ما ته ستاسو د ځوانئ وفادارى ښهٔ ياده ده، چې تاسو به څنګه لکه د ناوې په شان ما سره مينه کوله او تر دې چې په صحرا کښې چې په کښې کله هم څهٔ نهٔ کېدل بيا هم تاسو ما پسې راروان وئ. ۳ په هغه ورځو کښې بنى اِسرائيل مالِک خُدائ ته مقدس خلق وُو او د هغهٔ د فصل وړومبى مېوه وه. او چا به چې هغوئ ته نقصان رسولو نو هغوئ به ما مجرمان ګرځول او په هغوئ به مې مصيبتونه نازلول، ما مالِک خُدائ دا وفرمائيل.“

د بنى اِسرائيلو د پلار نيکهٔ ګناه

۴ اے د يعقوب اولاده، اے د بنى اِسرائيلو ټولو قبيلو، د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسئ. ۵ مالِک خُدائ فرمائى، ”ستاسو پلار نيکهٔ په ما کښې څهٔ غلطى ليدلې وه چې هغوئ زما نه دومره لرې شول؟ هغوئ د بېکاره بُتانو عبادت شروع کړو او په خپله هم بېکاره شول. ۶ هغوئ دا تپوس قدرې هم ونهٔ کړو چې، ”مالِک خُدائ چرته دے، چا چې مونږ د مِصر نه رابهر کړو، او په هغه صحرا کښې يې زمونږ لارښودنه وکړه چې د ميرو او کندو کپرو مُلک وو، هر طرف ته خُشکه او تيارهٔ وه چې په کومه زمکه کښې نهٔ چا سفر کولو او نهٔ په کښې څوک اوسېدل؟“ ۷ ما تاسو د باغونو نه ډک او زرخيزه مُلک ته راوستلئ چې د دې د مېوو او د نورو ښو څيزونو نه خوند واخلئ. خو کله چې تاسو په هغه مُلک کښې ورداخل شوئ نو هغه تاسو په ګناه سره پليت کړو او په دې وجه مو زما ميراثى مُلک قابل نفرت وګرځولو. ۸ اِمامانو هم دا تپوس ونهٔ کړو چې، ”مالِک خُدائ چرته دے؟“ او تر دې چې د شريعت خادِمانو هم زهٔ ونهٔ پېژندم، د قوم مشرانو زما خلاف سرکشى وکړه، او د هغوئ نبيانو د بعل د بُت پېغام اورولو او د بېکاره بُتانو پيروى او عبادت يې کولو.“

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو خلاف اِلزام

۹ مالِک خُدائ فرمائى چې، ”نو په دې وجه به زهٔ د خپلو خلقو خلاف اِلزام ولګوم. او زهٔ به ستاسو په اولاد هم نسل در نسل اِلزام ولګوم. ۱۰ مغرب طرف ته د سمندر په بله خوا کښې د قبرص جزيرې ته لاړ شه او وګوره، او د مشرق طرف ته د قيدار مُلک ته څوک ولېږه چې په غور سره لټون وکړى چې آيا د دې نه وړاندې هم داسې کار شوے دے؟ ۱۱ تاسو چرې يو قوم داسې هم ليدلے دے چې د خپلو خُدايانو نه اوړېدلى وى کوم چې په حقيقت کښې خُدائ پاک هم نهٔ دے؟ نه، بلکل نه. خو زما غوره شوے قوم زهٔ خپل جلالى مالِک خُدائ پرېښودم او زما په ځائ يې د بېفائدې بُتانو عبادت وکړو. ۱۲ اے آسمانونو تاسو خوف زده شئ او پرېشانه شئ،“ مالِک خُدائ فرمائى، ۱۳ ”ځکه چې زما خلقو دوه ګناهونه کړى دى، يو دا چې هغوئ زهٔ چې د ژوندون د اوبو چينه يم پرېښودے يم، او بل دا چې د خپل ځان دپاره يې مات شوى تالابونه جوړ کړى دى په کوم کښې چې اوبهٔ نهٔ ايسارېږى.“

د بېوفائى نتيجه

۱۴ ”ولې بنى اِسرائيليان غلامان دى څهٔ؟ ولې هغوئ غلامان پيدا شوى دى څهٔ؟ نو بيا ولې هغوئ اغوا کړے شول؟ ۱۵ هغوئ د غرمبېدونکو زمرو په شان په دوئ باندې حمله وکړه، او د دوئ د زمکې نه يې صحرا جوړه کړه، او ښارونه يې ورته وسوزول او د اوسېدو نه يې وويستل. ۱۶ د دې نه علاوه، د ميمفِس او د تحفنحيس خلق راغلل او ستاسو سرونه يې وخرائيل او غلامان يې جوړ کړئ. ۱۷ اے بنى اِسرائيلو، ولې دا تاسو په خپله په خپل ځان نهٔ دى کړى څهٔ؟ کله چې مالِک ستاسو خُدائ پاک ستاسو رهنمائى کوله نو بيا په هغه وخت کښې تاسو هغه پرېښودو. ۱۸ نو بيا مِصر ته د تلو او د دريائے نيل د اوبو څښلو څهٔ فائده ده؟ او بيا اسور ته د تلو او د فرات د سيند د اوبو څښلو څهٔ فائده ده؟ ۱۹ ستاسو شرارت به تاسو له سزا درکړى، او زما نه ستاسو د اوړېدو په وجه به تاسو ورټلے شئ. نو بيا تاسو په دې غور وکړئ او ځان خبر کړئ چې دا به ستاسو دپاره څومره بده او ترخه وى کله چې تاسو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک پرېږدئ او تاسو د هغهٔ نه، نهٔ يرېږئ،“ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى.

د مالِک خُدائ عبادت پرېښودل

۲۰ ”اے بنی اِسرائیلو، تاسو د ډېر پخوا نه زما جغ د خپل څټ نه اخوا کړے دے او زما نه مو اِنکار کړے دے. تاسو ووئیل، ”زۀ به نور ستا بندګی نۀ کوم.“ په هره لوړه غونډۍ او د هرې شنې ونې لاندې څملاستئ او د کنجرو په شان مو زنا وکړه. ۲۱ ما تاسو د نورو انګورو د ښو بوټو د مینځ نه غوره کړئ او په زمکه مې وکرلئ خو بیا تاسو ولې فاسد او په خراب او ځنګلی انګورو بوټی بدل شوئ؟ ۲۲ کۀ څۀ هم تاسو خپل ځان په سوډا او ډېر صابون باندې ووینځئ، خو بیا هم ستاسو د ګناه داغونه زما په وړاندې دی.“ دا د قادر مطلق خُدائ وینا ده. ۲۳ ”تۀ څنګه وائې چې ما خپل ځان نۀ دے ګنده کړے او د بعل د بُت پیروی مې نۀ ده کړې؟ ګوره تا په هغه دره کښې څنګه رفتار وکړو. لږ ځان سره سوچ وکړه چې تا هلته څۀ کړی دی. تۀ هغه اوښه یې چې وار یې راوړے وی او اخوا دیخوا منډې وهی، ۲۴ تۀ لکه د هغه ځنګلی خرې په شان یې چې په دشته کښې په مستۍ راغلې وی او آوازونه شروع کړی نو څوک د هغې شهوت قابو کولے شی؟ او هر یو صحرائی خر به بغېر د تکلیف نه په هغې باندې سوربدے شی او هغه په خپله هغوئ ته نزدې ورځی ځکه چې هغه په مستۍ کښې راغلې وی. ۲۵ نو بیا دومره منډې مۀ وهه چې خپلې دې وشلیږی او مرۍ دې اوچه شی. نو بیا تا ووئیل، چې نه، دا خبرې زما دپاره بېفائدې دی، زۀ د غېرو د بُتانو سره مینه کوم، او زۀ به د هغوئ پیروی کوم.“

بنی اِسرائیل به وشرمیږی

۲۶ ”اے بنی اِسرائیلو ستاسو ټول قوم او بادشاهان، مشران، اِمامان، او نبیان داسې شرمنده شئ لکه څنګه چې یو غل ونیولے شی او شرمنده وی. ۲۷ دوئ د لرګی نه جوړ شوی بُت ته وائی چې تۀ زما پلار یې، او د کاڼی نه جوړ شوی بُت ته وائی چې تۀ زما مور یې. دوئ ټولو ما ته د مخ په ځائ شا کړې ده، خو چې کله هم څۀ تکلیف ورباندې راشی نو بیا ما ته خواست کوی چې راشه او مونږ ته خلاصون راکړه. ۲۸ نو بیا هغه معبودان چرته دی کوم چې تاسو د خپل ځان دپاره جوړ کړی دی؟ نو بیا کۀ دوئ کولے شی نو را دې شی او د مصیبت په وخت کښې دې تاسو له خلاصون درکړی. ځکه چې اے یهوداه، ستاسو خو دومره ډېر معبودان دی لکه څومره چې ستا ښارونه دی.“ ۲۹ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”نو بیا تاسو ولې په ما اِلزام لګوئ؟ تاسو ټولو زما خلاف سرکشی کړې ده. ۳۰ ما ستاسو خلقو ته بېفائدې سزا ورکړه، ځکه چې هغوئ زما اصلاح کول ونۀ منل. خو تاسو لکه د غرمبېدونکی زمری په شان په خپلو نبیانو حمله وکړه او هغوئ مو قتل کړل. ۳۱ اے موجوده نسلونو، د مالِک خُدائ په کلام باندې غور او فکر وکړئ، ولې زۀ د بنی اِسرائیلو دپاره د صحرا او یا د تورې تیارې زمکې په شان وم څۀ؟ نو بیا ولې زما قوم داسې وائی چې اوس دوئ زما نه آزاد شُو، او بیا به هیڅکله ما ته واپس رانۀ شی؟ ۳۲ ولې یوه پېغله خپل کالی هېروی، او یا یوه ناوې خپل د وادۀ سنګار او جامې هېروی څۀ؟ خو زما خلقو زۀ بېحده هېر کړے یم. ۳۳ د معشوقو په پېدا کولو کښې تاسو څومره ماهر یې. تر دې چې بدکاره ښځه به هم ستاسو نه چل زده کړی. ۳۴ ستاسو لمن د بېګناه غریبانانو په وینو داغې شوې ده، سره د دې چې هغوئ تاسو په غلا کولو کښې نۀ دی نیولی. د دې هر څۀ باوجود ۳۵ بیا هم تۀ وائې چې، ”ما هیڅ نۀ دی کړی زۀ بېګناه یم، مالِک خُدائ خو ما ته غصه نۀ دے.“ خو زۀ به تا له سخته سزا درکړم ځکه چې تۀ وائې چې، ”زۀ بېګناه یم.“ ۳۶ تۀ کله دلته او کله هلته ځې راځې نو بیا ولې دومره زر خپلې لارې بدلوې؟ تۀ به د مِصر نه داسې وشرمېږې لکه څنګه چې تۀ وړاندې د اسور نه شرمبدلے وې. ۳۷ تۀ به د هغه ځائ نه هم لاس په سر شرمنده وځې، ځکه چې په چا تا بهروسه کوله مالِک خُدائ هغوئ رد کړل نو تاسو به د هغوئ نه هیڅ امداد حاصل نۀ کړئ.“

مالِک خُدائ سره د بنی اِسرائیلو بېوفائی

۳ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”کۀ یو سړے خپله ښځه طلاقه کړی او د هغۀ نه جدا شی او بیا هغه د بل چا سره وادۀ وکړی نو آیا بیا اول خاوند ته د دې سره د دوباره وادۀ کولو اجازت شته څۀ؟ بلکل نه، ولې چې په داسې کولو به ټوله زمکه پوره پلیته نۀ شی څۀ؟ خو اے اِسرائیله لکه څنګه چې یوه زناکاره ښځه په ډېرو سړو پسې ګرځی دغه شان تاسو په ډېرو بُتانو پسې وګرځېدئ

نو اوس تاسو غواړئ چې ما ته دوباره راشئ خۀ؟ ۲ د اوچتو خُشکو غرونو طرف ته نظر وکړه او وګوره چې آيا هلته په هغې
کښې داسې ځائ شته چې تۀ په کښې بې‌حرمته شوے نۀ يې؟ د لارې په خوا کښې تۀ د زنا دپاره يارانو ته داسې ولاړه وې، لکه
چې يو کوچے په صحرا کښې په انتظار ناست وى. تا د زناکارئ او شرارت په وجه ټوله زمکه پليته کړې ده. ۳ نو باران په
دې وجه ايسار شوے وو او د سپرلى څاڅکى ونۀ وريدل. نو دا چې تا د کنجرى شکل نيولے دے او تا له هيڅ شرم نۀ درځى.
۴ تۀ د دومره بې‌شرمئ باوجود بيا هم ما ته وائې چې، "اے پلاره، کله چې زۀ وړه وم، تا ما سره مينه کوله، ۵ ولې تۀ به د
تل دپاره ما ته په قهر يې خۀ؟ ولې ستا غضب به د تل دپاره په مونږ باندې وى خۀ؟" تۀ خو داسې وائې مګر خومره بدعملى چې
تا نه کېدے شى دومره کوې."

توبه کول

۶ د يوسياه بادشاه د حکومت په دوران کښې مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "تا هغه څۀ وليدل کوم چې بې‌وفا اِسرائيل کړى
دى؟ لکه د يوې بدکارې ښځې په شان هغې په هر يو اوچت غرۀ او د هرې شنې ونې د سورى لاندې زنا کړې ده. ۷ زما خيال
دا وو چې د دې هر څۀ کولو نه وروستو به هغه ما ته واپس راوګرځى. خو دا راونۀ ګرځېده او د دې بې‌وفا خور يهوداه دا هر څۀ
وليدل. ۸ ما بې‌وفا اِسرائيل ته د هغې د زناکارئ په وجه طلاق نامه ورکړه او ومې شړله نو بيا ما وليدل چې د هغې خور
يهوداه نۀ يرېدله. هغه هم بهر ووتله او زناکارى يې شروع کړه. ۹ ځکه چې د اِسرائيل دغه بدکارى هغې ته ډېره بې‌اهميته
ښکارېده نو هغې هغه زمکه پليته کړه چې د کاڼو او لرګو د بُتانو سره يې زنا شروع کړه. ۱۰ خو د دې هر څۀ باوجود، د هغې
بې‌وفا خور يهوداه ما ته په پوره زړۀ سره راونۀ ګرځېدله، خو صرف په ظاهرى شکل سره زما طرف ته راواپس شوه. دا د مالِک
خُدائ فرمان دے." ۱۱ نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، "خو بيا دا چې بې‌ايمانه اِسرائيل د دوکه باز يهوداه نه صادق
دے." ۱۲ هغۀ ما ته وفرمائيل چې، "د شمال طرف ته لاړ شه او هغوئ ته ووايه، اے بې‌ايمانه اِسرائيله، مالِک خُدائ فرمائى ما
ته راواپس شه. زۀ به په غصې سره نور تا ته نۀ ګورم، ځکه چې زۀ رحم کوونکے يم، مالِک خُدائ فرمائى، او نۀ به زۀ د تل
دپاره تا ته غصه يم. ۱۳ تۀ صرف د خپلو ګناهونو اقرار وکړه چې ګناهګار يم او تا د خپل مالِک خُدائ خلاف سرکشى کړې
ده، او تا د هرې شنې ونې د لاندې د پردو بُتانو عبادت کړے دے او زما د کلام تابعدارى دې نۀ ده کړې، مالِک خُدائ دا
فرمائى. ۱۴ اے بې‌ايمانه خلقو، راواپس شئ ځکه چې زۀ ستاسو مالِک يم. زۀ به ستاسو د ښارېې نه يو او د هرې قبيلې نه دوه
دوه کسان خوښ کړم او صيون ښار ته به مو واپس راولم. ۱۵ زۀ به تاسو له د شپونکو په شان مشران درکړم چې زما سوچ
لرى او تاسو ته په عِلم او عقل سره هدايت کوى. ۱۶ نو کله چې ستاسو د خلقو شمېر په هغه مُلک کښې ډېر شى، مالِک خُدائ
فرمائى، نو تاسو به په هغه ورځو کښې د خُدائ د لوظ صندوق ذکر نۀ کوئ او هم به ستاسو خيال ته دا نور نۀ راځى، او نۀ به
هغه يادوئ، او نۀ به د هغې د ضرورت احساس تاسو ته کيږى، او نۀ به هغه دوباره جوړ کړئ. ۱۷ نو په دغه وخت کښې به
دوئ يروشلم ته د "مالِک خُدائ تخت" وائى، او ټول قومونه به په يروشلم کښې راټول شى او د مالِک خُدائ نوم له به عزت
ورکړى. او دوئ به نور د خپل سرکشه او شريره زړونو پيروى نۀ کوى. ۱۸ نو په دغه ورځو کښې به د يهوداه خاندان د
اِسرائيل د خاندان سره يوځائ شى او په شريکه به دوئ د شمال د جلاوطنئ د مُلک نه هغه مُلک ته واپس راشى کوم چې ما
ستاسو پلار نيکۀ له په ميراث کښې ورکړے وو."

د خُدائ پاک د غوره شوى خلقو بُت پرستى

۱۹ "مالِک خُدائ په خپله فرمائى چې اے بنى اِسرائيله، ما غوښتل چې زۀ تا سره د خپل بچى په شان سلوک وکړم او د خپلې
خوښې مُلک او زمکه درکړم، چې د نورو مُلکونو په نسبت ښکلې او شانداره وى. زما دا خيال وو چې تۀ به ما ته خپل پلار
ووائې او زما نه به وانۀ وړې. ۲۰ خو تۀ ما سره بې‌وفا شوې د هغې ښځې په شان خوک چې خپل خاوند سره بې‌وفا وى. مالِک
خُدائ دا فرمائى. ۲۱ د خُشکو غرونو په اوچتو سرونو باندې د بنى اِسرائيليانو د ژړا او فرياد شور اورېدلے شى، ځکه چې
هغوئ غلطه لار اختيار کړې ده او خپل مالِک خُدائ يې هېر کړے دے. ۲۲ اے بې‌وفا بچو ما ته راواپس شئ زۀ به ستاسو
بې‌وفائى له شفا درکړم. اے مالِکه خُدايه، مونږ به تا ته راواپس کيږُو ځکه چې تۀ مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک يې. ۲۳ مونږ

چې په زور شور سره د غرونو او غونډيو په سرونو د بُتانو کوم عبادت کړے دے دا په رښتيا سره دوکه وه، د بنی اِسرائيل خلاصون په يقين سره صرف په مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دے. (۲۴) د اول نه تر آخره پورې دې شرمناک د بعل بُت زمونږ د پلار نيکۀ د محنت مېوه، د دوئ رمې او څاروی، زامن او لوڼه ټول قبضه کړی دی. (۲۵) مونږ له په کار دی چې بېعزتی او شرم قبول کړُو او په شرمونو پټ شُو. ځکه چې مونږ د خپل پلار نيکۀ سره د خپل مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک په خلاف گناه کړې ده. د اول نه تر آخره پورې مونږ د خپل مالِک خُدائ پيروی نۀ ده کړې.“

د توبې دعوت

۴ (۱) مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، کۀ چرې تاسو واپس ما له راتلل غواړئ نو ما له واپس راشئ. کۀ چرې تاسو خپل پليت بُتان زما د نظر نه اخوا کړئ او نور نۀ گمراه کيږئ، (۲) کله چې تاسو قسم خورئ چې، ”مالِک خُدائ ژوندے دے“ نو په رښتيا، اِنصاف، او صداقت سره خپله وعده پوره کوئ، نو بيا به تۀ د دُنيا قومونو ته د برکت ذريعه وګرځې او ټول قومونه به ستا په وجه زما نوم ته جلال ورکړی.“ (۳) مالِک خُدائ د يهوداه او يروشلم خلقو ته فرمائی، ”د خپلو زړونو په سخته زمکه کښې يوه وکړئ او په ازغو کښې تخم مۀ کَرئ. (۴) اے د يهوداه او د يروشلم خلقو خپل زړونه ما ته وقف کړئ، هسې نه ستاسو د بدو اعمالو په وجه زما د قهر اور بل شی نو هغه به تاسو مکمل وسوزوی او بيا به داسې هيڅ څوک نۀ وی چې هغه مړ کړی.“

د شمال د خوا نه د افت اعلان

(۵) په يهوداه کښې اعلان وکړئ او يروشلم ته اِطلاع ورکړئ او ورته ووايئ، ”په ټول مُلک کښې بيګل وغږوئ. په زوره چغې ووهئ. او ورته ووايئ، راشئ، محفوظو ښارونو کښې پناه واخلئ. (۶) د صيون طرف ته د تېښتې دپاره جنډا اوچته کړئ او په منډه محفوظ ځائ ته وتښتئ. ځکه چې زۀ د شمال د خوا نه افت او سخته تباهی راولم. (۷) د ځنګل د زمری په شان د قومونو سخت او تباه کوونکے دشمن د خپل غار نه راووتو، هغه د خپل ځائ نه راروان دے چې ستاسو زمکه تباه کړی او ستاسو ښارونه به وران ويجاړ کړی او هغه به خالی پاتې شی. (۸) د ماتم او ټاټ جامې واغوندئ، ژړا او وير وکړئ. ځکه چې د مالِک خُدائ سخت قهر تر اوسه پورې په مونږ باندې دے. (۹) مالِک خُدائ فرمائی، په هغه ورځ به بادشاهان او آفسران حوصله بائيلی، د اِمامانو به د يرې نه وېښتۀ ودرېږی او پېغمبران به د يرې نه جام پاتې شی.“ (۱۰) بيا ما ووئيل، ”اے قادر مطلق خُدايه، دا خلق او يروشلم ستا په هغه وينا دوکه شُو کومه چې تا کړې وه چې تاسو به پوره په امن کښې اوسېږئ، خو په دې کښې تُوره زمونږ د مرۍ دپاسه سوره شوه.“ (۱۱) په دغه وخت کښې به دې خلقو او يروشلم ته ووئيلے شی چې، ”زما عزيزانو. د صحرا د اوچتو غونډيو نه به سوزونکې هوا په تاسو راشی، دا به هغه ښۀ هوا نۀ وی چې دانې د بوسو نه جدا کوی. (۱۲) خو زما د خوا نه به ډېره تېزه هوا لکه د طوفان راشی نو اوس زۀ خپله فېصله او سزا د ستاسو په خلاف اعلانوم.“

د يهوداه محاصره کېدل

(۱۳) وګورئ، دشمن لکه د وريځو په شان زمونږ خوا ته راروان دے. د هغۀ جنګی ګاډی لکه د تېز طوفان په شان راروانې دی او د هغۀ آسونه د باز نه تېز دی. په مونږ افسوس، مونږ تباه او برباد شُو. (۱۴) اے يروشلمه، خپل زړۀ د ګناه او شرارت نه ووينځه، نو دغه شان به تۀ خلاصون حاصل کړې. ترڅو پورې به تۀ په خپل زړۀ کښې د ګناه سوچونه کوې؟ (۱۵) يو آواز د دان نه د بد خبر اعلان کوی او د اِفرائيم د غونډيو نه د افت راتلو خبردارے ورکوی. (۱۶) د دُنيا غېر قومونو ته خبردارے ورکړه او يروشلم ته اعلان وکړه چې، ”ستاسو او د يهوداه د ښارونو خلاف د جنګ چغې وهونکے غټ لښکر د لرې مُلک نه راروان دے.
(۱۷) دوئ به يروشلم داسې محاصره کړی لکه چې سړی د پټی د حفاظت کوی، ځکه چې د دې خلقو د مالِک خُدائ نه سرکشی کړې ده، مالِک خُدائ داسې فرمائی. (۱۸) اے يهوداه، ستا خپل چال چلن دا مصيبت په تا نازل کړے دے. دا ستا سزا ده. او دا څومره ترخه ده. او دا څومره زړۀ سورے کوونکې ده.“

د یرمیاه پرېشانه کېدل

⁽١٩⁾ وای! وای! زهٔ په درد او مصيبت کښې راګېر شوم. زړهٔ مې درزیږی نور زهٔ چپ پاتې کېدے نهٔ شم. ځکه چې ما د دشمن د
جنګ د بيګل آوازونه واورېدل او د دوئ د جنګ د ناروا شور آوازونه مې واورېدل. ⁽٢٠⁾ د تباهئ او بربادئ چپې پرله پسې په
مُلک راخورې شوې، هر طرف ته مُلک تباه شو، ناګهانه زما خېمې تباه شوې، او په یوه لحظه کښې زما پناه ګاه تباه شوه. ⁽٢١⁾
ترڅو پورې به زهٔ د جنګونو دا جنډې ګورم او ترڅو پورې به د بيګلو آوازونه اورم؟ ⁽٢٢⁾ مالِک خُدائ فرمائی، "زما خلق کم عقل
دی، هغوئ ما نهٔ پېژنی. هغوئ لکه د ناپوهه ماشومانو په شان عقل نهٔ لری. په ورانی کښې ډېر پوهه دی خو په نېکئ کولو نهٔ
پوهېږی."

د راتلونکی تباهئ په حقله د یرمیاه رویا

⁽٢٣⁾ ما په زمکه باندې نظر واچولو زمکه خالی وه او هيڅ په کښې نهٔ وُو، او چې آسمان ته مې وکتل نو هلته هم رڼا نهٔ وه. ⁽٢٤⁾
په غرونو باندې مې نظر واچولو نو دا خوځېدل او غونډو هم ټالونه خوړل. ⁽٢٥⁾ ما هرې خوا ته وليدل خو څوک هم راته ښکاره
نهٔ شو، او ټول مارغان هم تښتېدلی وُو. ⁽٢٦⁾ ما هغه زرخيزه پټی وليدل چې په شاړو بدل شوی وُو. او ښارونه وران ویجاړ شوی
وُو، چې د مالِک خُدائ په یرووتکې غصې سره چختلی شوی وُو. ⁽٢٧⁾ مالِک خُدائ فرمائی، "ټوله زمکه به تباه شی خو زهٔ به بيا
هم دا په پوره توګه نهٔ تباه کوم. ⁽٢٨⁾ نو په دې وجه به زمکه ماتم کوی، او بره آسمان به تک تور شی. ځکه چې ما دا وفرمائيل
او د خپلې خبرې نه به وانهٔ وړم. ما دا فېصله کړې ده دا به بدله نهٔ کړم." ⁽٢٩⁾ د ښار خلق چې د فوجيانو د آسونو او د غشو
ليندو شور او درزار واوری نو تښتی. او هر يو کس ځنګلونو او غرونو ته پناه وړی او هر يو ښار به خالی شی او هيڅ څوک به
پاتې نهٔ شی. ⁽٣٠⁾ اے تباه او لوټ شویه ښاره، تهٔ اوس څهٔ کوې؟ تهٔ ولې سرې جامې اچوې او د سرو کالے استعمالوې او
سترګې توروې؟ تهٔ هسې فضول خپل ځان سينګاروې. ستا عاشقانو تهٔ نامنظوره کړے یې او ستا نه نفرت کوی او هغوئ ستا
وژل غواړی. ⁽٣١⁾ ما داسې ژړا واورېدله لکه چې د يوې ښځې د ماشوم د پيدا کېدو وخت وی، داسې زيږګی وُو لکه څنګه چې
یوه ښځه په ورومبی ماشوم کوی. زما لور صيون ژاړی او سلګی وهی، او خپل لاس یې د امداد دپاره اوږد کړے دے او وائی،
"افسوس په ما! زهٔ تباه شوم او چې د خپلو قاتلانو د وړاندې تکه زېړه او بې‌وسه شوې يمه."

د يروشلم ګناهونه

۵ ⁽١⁾ د يروشلم په کوڅو کښې ښکته پورته منډې ووهئ. اخوا ديخوا په غور سره وګورئ او په چوکونو کښې لټون وکړئ. کهٔ
چرې تاسو داسې يو کس هم پيدا کړئ چې هغه صداقت او اِنصاف کوی او په رښتياو پسې ګرځی، نو زهٔ به دا ښار نهٔ تباه کوم.
⁽٢⁾ کهٔ څهٔ هم چې دوئ زما په نوم قسم خوری چې، "مالِک خُدائ ژوندے دے،" خو بيا هم دوئ دروغ وائی. ⁽٣⁾ اے مالِکه
خُدايه ستا سترګې صداقت ليدل غواړی. کهٔ څهٔ هم چې تا دوئ ووهل خو دوئ ته پرې څهٔ خفګان ونهٔ رسېدو، تا هغوئ ته سزا
ورکړه خو بيا هم دوئ اصلاح نهٔ شُو. او دوئ خپل زړونه د کاڼی نه هم سخت کړل او د توبې ويستلو نه يې اِنکار وکړو. ⁽٤⁾ نو
بيا ما سوچ وکړو چې، "دا خو غريبانان او جاهله مخلوق دے، دوئ ځکه بې‌وقوفه کارونه کوی چې د مالِک خُدائ لار نهٔ پېژنی
او د هغهٔ د حکمونو نه ناواقفه دی. ⁽٥⁾ نو زهٔ به د دوئ مشرانو له لاړ شم او هغوئ سره به خبرې وکړم. نو دوئ به ضرور د
مالِک خُدائ د لارو او حکمونو نه خبر وی." خو افسوس چې دې مشرانو هم د مالِک خُدائ د تابعدارئ زنځير او جغ مات کړو
او د خپلو ځانونو نه يې اخوا کړے وو. ⁽٦⁾ نو په دې وجه به د ځنګل نه زمرے راشی او دوئ به وخوری، او د دشتو نه به ليوهٔ
راشی او دوئ به برباد کړی، او پړانګ به ورته پټ کښېنی ترڅو چې څوک هم د ښار نه رابهر شی نو هغه به ټوټې ټوټې کړی.
ځکه چې هغوئ ډېر سرکشه دی او په څو ځله مرتد شوی دی. ⁽٧⁾ مالِک خُدائ وفرمائيل، "زهٔ څنګه تاسو معاف کړم؟ ستاسو
بچو زهٔ پرېښے يم او دوئ په هغه معبودانو يقين وکړو چې په حقيقت کښې هغه رښتينی نهٔ دی. کهٔ څهٔ هم ما د هغوئ ټول
ضرورتونه پوره کړل، خو هغوئ لکه د بې‌وفا ښځې په شان زنا وکړه او د چکلې مخې ته يې قطارونه جوړ کړل. ⁽٨⁾ دوئ لکه د

ښهٔ ځربه مستو آسونو په شان دی چې هر یو د خپل ګاونډی د ښځې پسې هنیږی.“ (۹) مالِک خُدائ فرمائی، ”ولې زهٔ دوئ ته د
دې بې‌شرمه کارونو په وجه سزا ورنهٔ کړم څهٔ؟ او ولې د داسې قوم نه بدله وانهٔ خلم څهٔ؟ (۱۰) لاړ شئ او د هغوئ د انګورو
باغونه تالا والا کړئ خو بلکل په پوره توګه یې مهٔ تباه کوئ. او د انګور بوټی ښانګې راماتې کړئ، ځکه چې دا خلق زما نهٔ دی.“
(۱۱) مالِک خُدائ دا فرمائی، ”د اِسرائیل او یهوداه خلقو ما سره هر قسمه بې‌وفائی او خیانت کړے دے.“

مالِک خُدائ اِسرائیل رد کړل

(۱۲) دوئ د مالِک خُدائ په حقله دروغ ووئیل او وائی، ”هغه به مونږ سره هیڅ هم نهٔ کوی. په مونږ به مصیبت نهٔ راځی. قحط او
جنګ به هم په مونږ باندې نهٔ راځی.“ (۱۳) دوئ وائی، ”پیغمبران هسې فضول خبرې کوی او دوئ سره د خُدائ پاک له طرف نه
پیغام نشته. د کوم مصیبت نه چې مونږ یروی هغه دې په دوئ باندې په خپله راشی.“ (۱۴) نو ځکه مالِک خُدائ ربُ الافواج
خُدائ فرمائی، ”اے یرمیاه، نو لکه څنګه چې دوئ داسې خبرې کوی نو زهٔ هم خپل کلام ستا په خولهٔ کښې لکه د اور په شان
اچوم او دوئ نه خشاک جوړوم چې دوئ وسوزوی. (۱۵) مالِک خُدائ فرمائی، اے اِسرائیله، زهٔ به د لرې ځائ نه ستا خلاف
یو زورَور او پخوانے قوم راولیږم چې په تا حمله وکړی چې تهٔ یې په ژبه او خبرو باندې نهٔ پوهیږې. (۱۶) د هغوئ سره وژونکی
غشی دی او ټول تکړه او زورَور فوجیان دی. (۱۷) هغوئ به ستاسو فصلونه او خوراک لواړ تبر کړی، هغوئ به ستاسو زامن او
لوڼه ووژنی. هغوئ به ستاسو رَمې او څاروی تباه کړی، او هغوئ به ستاسو د انګورو او د اینځر ونې تباه کړی. تاسو چې په
کومو محفوظو ښارونو باندې بهروسه کوئ نو د هغې لښکرې به یې تباه برباد کړی. (۱۸) مالِک خُدائ فرمائی چې، خو بیا هم په
هغه ورځو کښې به زهٔ تاسو په مکمل توګه نهٔ تباه کوم. (۱۹) اے یرمیاه کهٔ چرې خلق تا نه تپوس وکړی چې دا هر څهٔ زمونږ
مالِک خُدائ پاک ولې مونږ سره وکړل؟ نو تهٔ دوئ ته ووایه، چې تاسو خپل حقیقی خُدائ پرېښودو او د هغهٔ په ځائ مو په خپل
مُلک کښې د غېرو معبودانو خِدمت وکړو، نو په دې وجه به تاسو په پردی وطن کښې د پردو خلقو خِدمت وکړئ.“

د یعقوب اولاد ته اعلان

(۲۰) مالِک خُدائ وفرمائیل چې، ”د یعقوب اولاد ته اعلان وکړه، د یهوداه خلقو ته ووایه، (۲۱) اے کم عقلو او بې‌شعوره خلقو،
تاسو سترګې لرئ خو وینئ نه او غوږونه لرئ خو اورئ نه، ما ته غوږ ونیسئ. (۲۲) مالِک خُدائ فرمائی، تاسو به زما نه نهٔ
یریږئ څهٔ؟ تاسو به زما په حضور کښې د یرې نه نهٔ ریږدیږئ څهٔ؟ ما د سمندر دپاره د شګو حد مقرر کړے دے، دا مې ورته
ابدی او پوخ حد مقرر کړے دے. کله چې سمندر په زور او مستئ کښې هم راشی او د هغې چپې ډیر شور او زور هم وکړی خو
بیا هم د مقرر شوی حد نه نهٔ شی اوړېدلے. (۲۳) خو زما قوم سرکشه او د ضدناکو زړونو لرونکی دی. دوئ زما نه واوړېدل او
زهٔ یې پرېښودلم. (۲۴) دوئ هیڅکله خپل ځان سره دا نهٔ دی وئیلی چې، راځئ د مالِک خُدائ نه یره وکړُو، ځوک چې په مونږ
باندې د منی او سپرلی موسم کښې بارانونه راوروی، او هغه مونږ ته د ریبلو موسم په مقرره وخت کښې راولی. (۲۵) ستاسو
غلطیانو تاسو د دې عجیبه برکتونو نه محرومه کړئ. ستاسو ګناهونو تاسو د دې ښهٔ څیزونو نه منع کړئ. (۲۶) زما د غوره
شوی قوم په مینځ کښې شریران پیدا کیږی. هغوئ لکه د مارغانو د ښکاریانو په شان په انتظار کښې ناست دی، دوئ د خلقو
دپاره دام خوروی ترڅو هغوئ په کښې راګیر کړی. (۲۷) لکه څنګه چې د یو ښکاری پنجره د مارغانو نه ډکه وی، نو هم دغه
شان د دوئ کور هم د شرارت او فساد نه ډک وی. هم دا وجه ده چې دوئ ډیر زورَور او مالداره شوی دی، (۲۸) ښهٔ خوری او
ځربه کیږی او د هغوئ د بدو کارونو څهٔ حد نشته دے. او نهٔ هغوئ د یتیمانانو سره مدد کوی چې ورته هغه څهٔ مِلاو شی کوم
یې چې حق دے، او نهٔ د غریبانانو مدد کوی. (۲۹) نو مالِک خُدائ فرمائی چې، آیا زهٔ دوئ ته په دې بدو کارونو کولو سره سزا
ورنهٔ کړم څهٔ؟ او د داسې قوم نه بدله وانهٔ خلم څهٔ؟ (۳۰) کوم کارونه چې په دې مُلک کښې وشو هغه خراب او قابل نفرت دی.
(۳۱) پیغمبران د دروغو پیغامونه ورکوی، او اِمامان هم د خپلې مرضئ حکومت کوی. او زما غوره شوے قوم هم دا سلوک
خوښوی. نو تهٔ ما ته دا ووایه چې هرکله دا هر څهٔ ختم شی نو تاسو به څهٔ کوئ؟“

د یروشلم محاصره کېدل

۶ (۱) اے د بنیامین خلقو، د خپل ځان د بچ کېدو دپاره منډه کړئ او د یروشلم نه وتښتئ. په تقوع کښې بیګل وغږوئ او په
بیت‌هکرم کښې د خطرې اعلان وکړئ. ځکه چې د شمال طرف نه لوئ افت او بربادی راروانه ده. (۲) زما د صیون ښکلې او
نازکې لورې تۀ زما خوښه یې خو زۀ به دې تباه کړم. (۳) تا به دشمن داسې محاصره کړی لکه څنګه چې شپانو د ښار نه
ګېرچاپېره خېمې لګولې وی. هر یو به خپل فوجی ته د تباه کولو ځائ وربښائی. (۴) دوئ به چغې وهی، "راشئ او د جنګ دپاره
تیار شئ. راځئ چې مونږ د غرمې په وخت حمله وکړُو. خو افسوس چې اوس ډېر ناوخته شو، د ورځ رڼا په ختمېدو شوه، او د
ماښام تیارې راخورې شوې. (۵) راځئ چې د شپې په تیارۀ کښې حمله وکړُو او ټول محلونه یې تباه کړُو." (۶) مالِک ربُ
الافواج خُدائ فرمائی چې، "ونې یې ووهئ، او د خاورو د ډېرو نه د یروشلم محاصره وکړئ. دې ښار ته دې سزا ورکړے شی،
ځکه چې په دې کښې د ظلم او زیاتی نه بغېر نور څۀ په نظر نۀ راځی. (۷) لکه څنګه چې د یو کوهی نه تازه اوبۀ راوځی، دغه
شان د دې ښار نه تازه تازه فساد او شرارت راوځی. د دې ښار په هرې خوا او ګوټونو او کوڅو کښې د ظلم او زیاتی آوازونه
اورېدلے کېږی. د دې ښار بیماری او زخمونه هر وخت زما د سترګو د وړاندې دی. (۸) اے د یروشلم خلقو د دې خبرداری نه
سبق حاصل کړئ، کۀ زۀ تاسو نه لاس په سر شم، نو ستاسو ښار به تباه کړم، او هغه به نور د اوسېدو قابل نۀ وی."

د اِسرائیلو سرکشی

(۹) مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، "تر دې چې کوم کسان په اِسرائیل کښې پاتې شوی دی هغوئ به دوباره راوشوکولے
شی، لکه څنګه چې باغوان دوباره په بوټی کښې د پاتې شوو انګورو دانو د راشوکولو لټون کوی." (۱۰) ما ورته ووئیل، "چا سره
زۀ خبرې وکړم، چا ته خبردارے ورکړم؟ څوک به ما ته غوږ ونیسی؟ هغوئ خپل غوږونه کاڼۀ کړی دی او هغوئ اورېدل نۀ
غواړی. دوئ د مالِک خُدائ کلام پورې خندا کوی. او په هغې خوشحالیږی نه. (۱۱) نو د دې دپاره زۀ د مالِک خُدائ د قهر نه
ډک شوے یم، او د برداشت نه بهر شوے یم." مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، "زۀ خپله غصه په کوڅو کښې په ماشومانو او
د زلمو په ډلو او په ښځې او خاوند او په سپین‌ږیرو او بوډاګانو نازلوم." (۱۲) مالِک خُدائ فرمائی چې، "د هغوئ کورونه او
زمکې سره د هغوئ د ښځو نورو ته حواله کړم، ځکه چې زۀ به خپل لاس د دې مُلک د خلقو په خلاف وراوږد کړم. (۱۳) د
ماشومانو نه واخله تر بوډاګانو پورې هر یو د ناجائزه ګټې په لالچ کښې دی، د پېغمبر نه واخله تر اِمام پورې ټول دوکه ماران
دی. (۱۴) هغوئ زما د خلقو د سختو زخمونو عرضی علاج کوی. او کله چې خیر نۀ وی نو هغوئ وائی چې، خیر دے، خیر به
شی. (۱۵) آیا هغوئ په خپل دې پلیت عمل شرمېدل څۀ؟ نه، هغوئ بلکل شرم نۀ لرلو، هغوئ په دې هم نۀ پوهېږی چې شرم څۀ
ته وائی. دوئ به د تباه شوو په مینځ کښې حساب شی. زۀ به دوئ هم ختم کړم کله چې زۀ هغوئ ته سزا ورکوم،" مالِک خُدائ
فرمائی. (۱۶) مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، "لاړ شئ او په چوکونو کښې ودرېږئ او ګورئ. د پخوانو او هغه لارو تپوس وکړئ
کومې چې د خیر طرف ته ځی. په دې لاره باندې تلل به تاسو ته خیر درکړی. خو تاسو ووئیل، "نه، مونږ به په دې باندې نۀ ځُو."
(۱۷) بیا ما په تاسو باندې محافظان مقرر کړل چا چې به تاسو ته وئیل، د بیګل آواز ته غوږ ونیسئ. خو تاسو ووئیل چې، نه مونږ
به ورته توجو نۀ ورکوو. (۱۸) نو د دې دپاره تاسو واورئ اے قومونو، او سوچ وکړئ، اے ګواهانو چې دوئ سره به څۀ کېږی.
(۱۹) اے د دُنیا قومونو غوږ شئ، زۀ په دې خلقو افت راولم، کوم چې د دوئ د خپلو منصوبو مېوه ده، ځکه چې دوئ زما کلام
ته توجو ورنۀ کړه او زما شریعت یې رد کړو. (۲۰) نو بیا یې څۀ فائده ده چې دوئ د شیبا نه ما ته عطر راوړی دی، او یا د لرې
مُلکونه نه قیمتی خوشبودارې مصالحې راوړی دی. زۀ به ستاسو سوزېدونکې نذرانې نۀ قبلوم. ستاسو په قربانو زۀ نۀ
خوشحالېږم. (۲۱) نو ځکه مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به د دې خلقو په لارو کښې د ټینګ خوړلو کاڼے ولګوم چې دوئ پرې
ټینګ وخوری او راپرېوځی. ترڅو پلار او زامن او ګاونډیان او دوستان پرې په شریکه راپرېوځی او هلاک شی."

د شمال د خوا نه حمله

(۲۲) مالِک خُدائ فرمائی، "د شمال د مُلک د خوا نه فوج راروان دے، او ستاسو خلاف یو لوئ او تکړه قوم د لرې نه د جنګ

کولو په نیت راپاڅېدلے دے. ﴿۲۳﴾ هغوئ په لیندو او نېزو سره سمبال دی، هغوئ ټول ظالمان او بېرحمه دی. ټول جنګیالی پۀ په آسونو سوارۀ او په جنګی صف بندئ کښې راروان دی او د هغوئ شور لکه د غضبناک سمندر په شان دے او په تا، صیون لورې، د حملې کولو دپاره تیار دی.“ ﴿۲۴﴾ ”کله چې مونږ د دوئ په حقله واورېدل، نو زمونږ لاسونو همت پرېښودلو او په لړزېدو شول. لکه څنګه چې یوې ښځې ته د لنګون درد شروع شی دغه شان درد، یرې او وحشت راواخستلو. ﴿۲۵﴾ بهر میدان ته مۀ ځئ، او په کوڅو کښې مۀ ګرځئ، ځکه چې زمونږ دشمن تُوره په لاس دے، او هرې خوا ته خوف خور شوے دے.“ ﴿۲۶﴾ مالِک خُدائ خپلو خلقو ته فرمائی، ”اے زما غوره شوی قومه، د ټاټ جامې واغوندئ او په ایرو کښې ولوغړېږئ. داسې بد وير وکړئ لکه څوک یې چې په یک یو زوئ باندې کوی،“ ځکه چې تباه کوونکی به په مونږ ناګهانه حمله وکړی.

یرمیاه قوم آزمائی

﴿۲۷﴾ ”اے یرمیاه، ما تۀ د اوسپنې آزمائیونکے جوړ کړې او خپل قوم نه مې اوسپنه جوړه کړه. تۀ زما غوره شوے قوم وآزمایه ترڅو د دوئ د عمل درته پته ولګی. ﴿۲۸﴾ هغوئ ټول سخت سرکشه شوی دی، او بدرد وائی او زړونه یې لکه د اوسپنې او پیتلو په شان سخت دی، او دوئ ټول بېایمانی کوی. ﴿۲۹﴾ د بټۍ لاندې خو سخت اور بلیږی چې سیکه د سپینو زرو نه جدا کړی خو هغې زما قوم پاک نۀ کړو او بدعمله خلق ترې جدا نۀ شول. ﴿۳۰﴾ هغوئ ته رد شوی سپین زر وئیلے شی، ځکه ما، مالِک خُدائ هغوئ رد کړی دی.“

د خُدائ پاک په کور کښې د حضرت یرمیاه تبلیغ کول

۷ ﴿۱﴾ مالِک خُدائ یرمیاه له پېغام ورکړو، ﴿۲﴾ ”د مالِک خُدائ د کور د دروازې سره ودرېږه او خلقو ته اعلان وکړه چې، اے د یهوداه ټولو اوسېدونکو او هغه کسانو چې په دې لارو د مالِک خُدائ کور ته د عبادت دپاره دننه کېږی، د مالِک خُدائ کلام واورئ. ﴿۳﴾ مالِک خُدائ ربُ الافواج چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے فرمائی چې د خپل چال چلن او سلوک اصلاح وکړئ، نو بیا به زۀ تاسو ته په دې زمکه د اوسېدو دپاره موقع درکړم. ﴿۴﴾ د هغوئ په دروغژنو خبرو مۀ دوکه کېږئ چې وائی، ”مونږ دلته په امن کښې یُو ځکه چې دا د خُدائ پاک کور، د خُدائ پاک کور، د خُدائ پاک کور دے.“ ﴿۵﴾ کۀ چرې په رښتیا سره تاسو خپل چال چلن او د ژوند طریقې بدلې کړئ، او په اِنصاف سره د یو بل سره معامله وکړئ، ﴿۶﴾ او چې نه تاسو په مسافر، یتیم او کونډه باندې ظلم وکړئ، او په دې ځائ کښې د بېګناه وینه تویه نۀ کړئ، او د پردو معبودانو عبادت نه لاس په سر شئ او په دې خپل ځان ته نقصان مۀ رسوئ، ﴿۷﴾ نو بیا به زۀ تاسو په هم دې مُلک کښې د اوسېدو دپاره پرېږدم کوم چې ما ستاسو پلار نیکۀ له د تل دپاره په میراث کښې ورکړے وو. ﴿۸﴾ خو ګورئ تاسو په دروغژنو خبرو باندې یقین ساتئ کومې چې بېفائدې دی. ﴿۹﴾ تاسو غلا، قتل او زنا کوئ او د دروغو قسمونه خورئ، او د بعل بُت ته د خوشبویۍ نذرانې پېش کوئ، او د هغه غېرو معبودانو عبادت کوئ چې تاسو د مخکښې نه نۀ دی پېژندلی. ﴿۱۰﴾ او د دې نه وروستو هغه کور ته هم راځئ کوم چې زما په نامه یادیږی او زما په حضور کښې ودرېږئ او وایئ چې، ”مونږ په حفاظت کښې یُو،“ خو دوباره بیا خپلو ټولو حرامو کارونو پسې ګرځئ څۀ؟ ﴿۱۱﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ولې په کوم کور چې زما نامه لیکلے شوې ده د دې نه د ډاکوانو د پټېدو ځائ جوړ شوے دے څۀ؟ خبردار. څۀ چې تاسو کوئ زۀ دا هر څۀ ګورم. ﴿۱۲﴾ تاسو د سیلا ښار ته لاړ شئ، په کوم ځائ کښې چې ما خپله وړومبۍ عبادتخانه جوړه کړې وه، نو هلته به درته دا پته ولګی چې ما خپل قوم بنی اِسرائیل سره د دوئ د شرارت په وجه هغه ښار سره څۀ کړی دی. ﴿۱۳﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، هرکله چې تاسو دا د شرارت کارونه کول، ما تاسو ته بار بار د دوئ په حقله وینا وکړه، خو تاسو زما وینا ته غوږ ونۀ نیولو. ما تاسو ته آواز درکړو خو تاسو جواب رانۀ کړو. ﴿۱۴﴾ نو بیا چې ما کوم افت په سیلا ښار نازل کړے دے نو زۀ به هم هغه افت په دې عبادتخانې چې زما نوم پرې لیکلے شوے دے، او په دې عبادتخانه چې تاسو پرې یقین کوئ، او په دې ځائ چې ما ستاسو پلار نیکۀ او تاسو له درکړے دے نازل کړم. ﴿۱۵﴾ زۀ به تاسو د خپل حضور نه داسې وشړم لکه څنګه چې ما ستاسو خپلوان د اِفرائیم خلق شړلی وُو.“

د خلقو سرکشي

١٦ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”اے يرمياه، دې قوم ته نوره دُعا مۀ کوه. او د هغوئ دپاره ما ته سوال او فرياد مۀ کوه، ما ته د
هغوئ سره د مدد کولو سفارش مۀ کوه، ځکه چې زۀ به ستا خبره نۀ اورم. ١٧ ولې تۀ هغه څۀ نۀ وينې چې کوم هغوئ د يهوداه
په ښارونو کښې او د يروشلم په کوڅو کښې کوى؟ ١٨ ماشومان خشاک راغونډوى، پلاران اور بلوى او ښځې اوړۀ اغږى او
ترې نه پېړې جوړوى چې د آسمانې مَلِکې په نامه بُت ته ترې نازکې روټۍ پخې کړى. او هغوئ نورو معبودانو ته د څښلو نذرانې
وړاندې کوى، او په خپل دې عمل ما غصه کوى. ١٩ آيا هغوئ په خپل دې عمل سره ما ته نقصان رسوى څۀ؟ خو هغوئ خپل
ځان ته نقصان رسوى او په خپل دې عمل سره خپل ځانونه شرموى. ٢٠ نو په دې وجه قادر مطلق خُدائ فرمائى، زما د قهر
او غصې اور به د دې ځائ په انسانانو، څناورو، او د مېدان په ونو او د زمکې په فصلونو نازل کړم. او هر څۀ به وسوزى او
څوک به هم دا اور نۀ شى مړ کولے.“ ٢١ ربُ الافواج مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائى، ”خپلې
سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ واخلئ او په خپله يې غوښې وخورئ. ٢٢ ځکه کله چې ما ستاسو پلار نيکۀ د مِصر نه بهر
راوويستل او هغوئ سره مې خبرې وکړې او خپل حُکمونه مې دوئ له ورکړل، نو ما هغوئ له د سوزېدونکو نذرانو او د قربانۍ
په حقله حُکم نۀ وو ورکړے. ٢٣ خو ما هغوئ له دا حُکم ورکړو، چې زما تابعدارى کوئ، نو زۀ به ستاسو خُدائ پاک يم او
تاسو به زما خلق يئ. او د کومو لارو چې زۀ درته د تلو حکم کوم په هغې تلل کوئ. نو په دې کښې به ستا خير وى. ٢٤ خو
هغوئ زما دا حکم ونۀ منلو او زما کلام ته يې غوږ ونۀ نيولو، بلکې د خپل سرکشه زړۀ خواهشونه يې ومنل نو په دې باندې
هغوئ د ښۀ کېدو په ځائ نور هم خراب شول. ٢٥ د کومې ورځې نه چې ستاسو پلار نيکۀ د مِصر نه بهر راووتل تر اوسه
پورې، ورځ په ورځ، وخت په وخت، ما خپل خِدمت کوونکى پېغمبران تاسو له درولېږل. ٢٦ خو هغوئ زما خبرو ته غوږ ونۀ
نيولو او نۀ يې توجو ورکړه. او هغوئ سرکشه وُو تر دې چې د خپل پلار نيکۀ نه يې هم زيات بدکارونه وکړل. ٢٧ نو اے يرمياه،
کله چې تۀ دوئ ته دا هر څۀ ووائې دوئ به تا ته غوږ ونۀ نيسى، او کله چې تۀ دوئ ته آواز ورکړې دوئ به تا له جواب نۀ
درکوى. ٢٨ نو دوئ ته ووايه، دا هغه قوم دے چې د مالِک خُدائ تابعدارى يې ونۀ کړله او اصلاح يې قبوله نۀ کړله. رښتينوالے
د دوئ نه تلے دے، او هغه نور د دوئ د خُلو نه نۀ اورېدلے کېږى.“

د بنىهنوم په وادۍ کښې گناه

٢٩ ”خپل وېښتۀ د وېر دپاره کل کړئ او لرې يې وغورزوئ. په اوچتو خُشکو غرونو د وېر او ماتم سندرې ووايئ، ځکه چې
مالِک خُدائ هغوئ رد کړل او دا نسل يې خپل قهر او غضب ته پرېښودلو. ٣٠ مالِک خُدائ فرمائى چې د يهوداه خلقو زما د
سترګو د وړاندې گنده کارونه کړى دى، هغوئ زما په کور کښې خپل پليت بُتان اېښى دى په کومو چې زما نوم ليکلے دے او
هغه يې ناپاکه کړے دے. ٣١ او ورسره ورسره هغوئ د بنىهنوم په وادۍ کښې د توفت په نوم علاقائى عبادتخانې جوړې کړې
چې هلته خپل زامن او لوڼه په اور کښې وسوزوى او قربانۍ يې کړى چې نۀ ورته ما حکم کړے وو او نۀ مې په خيال خاطر
کښې تېر شوى وُو. ٣٢ خو خبردار، يو وخت داسې راروان دے چې دې ځائ ته به نور د توفت يا د بنىهنوم وادۍ نۀ وائى
بلکې خلق به ورته د قتل و غارت وادۍ وائى. ځکه چې هلته به دومره ډېر لاشونه ښخ کړے شى چې نور به د ښخولو دپاره ځائ
نۀ وى. ٣٣ نو د هغوئ لاشونه به د هوا مارغانو او د ځنګلى څناورو خوراک شى او داسې څوک به ژوندى نۀ وى چې دا ترې نه
وشړى. ٣٤ زۀ به د يهوداه په ښارونو او د يروشلم په کوڅو کښې د خندا خوشحالۍ آوازونه ختم کړم. د ناوې او زلمى آوازونه
به نور په دې ښارونو کښې نۀ اورېدلے کېږى. ځکه چې دا مُلک به وران ويجاړ وى.“

٨ ١ مالِک خُدائ فرمائى چې، ”په هغه وخت کښې به دشمن د بادشاهانو او د يهوداه د آفسرانو، د اِمامانو او د پېغمبرانو او
د يروشلم د نورو خلقو هډُوکى د قبرونو نه بهر راوباسى، ٢ او د زمکې په مخ به يې خوارۀ وارۀ کړى او هلته به د هغه چا په
وړاندې يعنې د نمر، سپوږمۍ او ستورو مخې ته پراتۀ وى د چا چې هغوئ عبادت کولو، ځکه چې هغوئ د دې څيزونو خِدمت
کولو، او د دې پسې روان وُو، او دې ته يې سجده کوله. د هغوئ هډُوکى به دوباره په خپلو کښې رايوځائ نۀ شى او نۀ به ښخ

کړے شی بلکې د پیران په شان به پراتۀ وی. ۳ او هر چرته چې د دې بدعمله قوم ژوندی کسان کوم چې ما خوارۀ وارۀ کړی دی اوسیږی، نو هغوئ به د ژوند نه په مرګ باندې خوشحاله وی.“ مالِک خُدائ ربُ الافواج خُدائ دا وفرمائیل.

ګناه او سزا

۴ ”هغوئ ته ووایه چې مالِک خُدائ داسې فرمائی، هرکله چې څوک راپرېوځی، نو هغوئ بیا نۀ راپاڅی څۀ؟ هرکله چې یو سړے په غلطه لار روان شی آیا هغه به بیا راواپس نۀ شی څۀ؟ ۵ نو بیا د یروشلم خلق د صحیح لارې نه ولې اوړېدلی دی؟ دوئ په دروغو او دوکه ماری کښې خپل ځان انغښتے دے او ما ته د واپس راتلو نه اِنکار کوی. ۶ ما هغوئ ته په غور سره غوږ ونیولو خو هغوئ حقیقت نۀ وئیلو. او څوک هم په خپلو بدو کارونو باندې توبه ګار نۀ وُو او چا هم دا نۀ وئیل چې، ”دا مې کوم غلط کار وکړو؟“ لکه څنګه چې آس د جنګ میدان ته په منډه روان وی دغه شان دوئ هم هر یو په خپلو غلطو لارو په تېزئ سره روان دی. ۷ تر دې چې مختلف مارغان لکه ېینګان، ګوګوشتکې، طوطاګرکی او زانې هم په دې پوهیږی چې اوس موسم بدل شو او راواپس کیږی. خو زما غوره شوے قوم زما د قانون نه ناخبره دے. ۸ تاسو څنګه دا وایئ چې، مونږ ټول هوښیاران یُو ځکه چې مونږ سره د مالِک خُدائ شریعت موجود دے؟ او حال دا چې د شریعت عالمانو په خپلو دروغو سره اصلی شریعت بدل کړے دے. ۹ ګورئ دغه هوښیاران به وشرمیږی او په خپل کم عقلتوب کښې به راګېر شی. ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ کلام رد کړو نو بیا د دوئ هوښیارتیا چرته لاړه؟ ۱۰ نو په دې وجه به زۀ د هغوئ ښځې پردو سړو ته حواله کړم او زمکه او جائیداد به یې هم نورو خلقو له ورکړم. ځکه چې د ماشومانو نه واخله تر بوډاګانو پورې هر یو د ناجائزه ګټې په لالچ کښې دی، د پېغمبر نه واخله تر اِمام پورې ټول دوکه ماران دی. ۱۱ هغوئ زما د خلقو د سختو زخمونو عرضی علاج کوی. او کله چې خیر نۀ وی نو هغوئ وائی چې، خیر دے، خیر به شی. ۱۲ آیا هغوئ په خپل دې پلیت عمل شرمېدل څۀ؟ نه، هغوئ بلکل شرم نۀ لرلو، هغوئ په دې هم نۀ پوهیږی چې شرم څۀ ته وائی. دوئ به د تباه شوو په مینځ کښې حساب شی. زۀ به دوئ هم ختم کړم کله چې زۀ هغوئ له سزا ورکوم،“ مالِک خُدائ فرمائی. ۱۳ ”زۀ به د دوئ پوره فصل تباه کړم. د انګورو په بوټی کښې به یوه دانه هم پاتې نۀ شی، او نۀ به اینځر د اینځر په ونه کښې ولیدلے شی، د دوئ پاڼې به اوچې شی. او هر څۀ چې ما دوئ له ورکړی دی هغه به ترې نه واپس واخلم. ۱۴ نو بیا به دوئ وائی چې مونږ ولې دلته په آرام سره ناست یُو؟ راځئ چې قلعه بند ښارونو ته وتښتو چې هلته کښې مړۀ شُو، ځکه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ دا تباهی راباندې راوستې ده او د زهرو ډک جام یې مونږ ته څښلو دپاره راکړے دے. ځکه چې مونږ د مالِک خُدائ خلاف ګناه کړې ده. ۱۵ مونږ د امن په طمع وُو، خو مونږ هیڅ خیر ونۀ لیدلو. مونږ د شفا حاصلولو اُمید کولو، بلکې د هغې په ځائ په مونږ یره راغله. ۱۶ واورئ. زمونږ د دشمن د آسونو شنهېدل د دان د ښار نه اوریدلے کیږی. او د هغوئ د آسونو د هنېدلو نه ټوله زمکه په لړزېدو ده. هغوئ د دې دپاره راغلی دی چې دا مُلک او هر څۀ چې په کښې دی تباه کړی، ښارونه او هر څوک چې په کښې اوسیږی تبر کړی.“ ۱۷ مالِک خُدائ فرمائی، ”زۀ به ستاسو خلاف زهریله ماران درولېږم چې هیڅ قسم منتر به په هغې اثر نۀ کوی او هغه به تاسو وچیچی.“

په خپلو خلقو د یرمیاه خفګان

۱۸ نو بیا ما ووئیل چې خوشحالی زما نه لاړه او زما د خفګان علاج نشته، او دننه زړۀ مې بې‌هوشه دے. ۱۹ زما د خلقو ژړا ته غوږ ونیسئ چې په ټول مُلک کښې اوریدلے کیږی، هغوئ تپوس کوی وائی چې، ”آیا مالِک خُدائ صیون پرېښودے دے څۀ؟ آیا د هغوئ بادشاه نور دلته کښې نشته څۀ؟“ مالِک خُدائ ورته په جواب کښې فرمائی چې، ”تاسو ولې د هسې فضول او پردو بُتانو په عبادت زما قهر او غضب راوپارولو؟“ ۲۰ خلق چغې سورې وهی او ژاړی چې، ”اوړے تېر شو، فصل لو شو، خو مونږ لا بچ نۀ یُو.“ ۲۱ زۀ د خپلو خلقو د دردونو سره دردمند شوم. او په پرېشانئ کښې راګېر شوم. ۲۲ آیا په جِلعاد کښې مرهم نشته؟ آیا هلته طبیبان نشته څۀ؟ نو بیا ولې زما د قوم د زخمونو دپاره شفا نشته څۀ؟

٩ ﴿١﴾ ”کاش چې زما سر د اوبو چينه وے، او زما سترګې د اوښکو چينې وے، ترڅو چې ما شپه او ورځ د خپلو خلقو په
قتلولو ژړا انګولا کولے. ﴿٢﴾ کاش چې په صحرا کښې زما يو سرائې وے، چرته چې ما خپل خلق پرېښودی وے او هلته د
دوئ نه لرې اوسېدلم. ځکه چې دوئ ټول د خُدائ پاک سره بېوفائی کوی، او د بېايمانانو يوه ډله ده.“ ﴿٣﴾ مالِک خُدائ
فرمائی، ”هغوئ د خپلو ژبو نه لينديٰ جوړې کړې دی او د دروغو غشی هر وخت ورَوی. د دې مُلک په ديانتداریٔ کښې صداقت
نشته، هغوئ د يوې ګناه دپاسه بله ګناه کوی، هغوئ ما نهٔ پېژنی. ﴿۴﴾ تاسو هر يو په خپل دوست نظر ساتئ او په خپل ورور هم
اعتبار مهٔ کوئ. ځکه چې هر يو ورور ستاسو دوکه مار دے، او هر يو دوست غيبت کوونکے دے. ﴿۵﴾ هر يو دوست بل
دوست سره دوکه کوی، او يو هم رښتيا خبره نهٔ کوی، هغوئ خپلو ژبو ته د دروغو وئيلو تعليم ورکړے دے، او په ګناه کولو
سره خپل ځان ستړے کوی.“ ﴿٦﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”تاسو د دوکه مارانو او د دروغژنو په مينځ کښې اوسېږئ، او د
خپلو دوکه کولو په وجه دوئ نهٔ غواړی چې ما وپېژنی.“ ﴿٧﴾ نو په دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، ”زهٔ به دوئ لکه د
کچه سپينو زرو په شان د اور بټی کښې واچوم، صفا به يې کړم او وبه يې آزمايمه، زهٔ نور د دې ګناه ګار قوم سره څهٔ وکړم؟
﴿٨﴾ د هغوئ ژبې لکه د زهريله غشو په شان دی، او هغوئ هميشه دروغ وائی. او هغوئ په خولهٔ د خپل ګاونډی سره خوږه
لهجه کوی، خو په حقيقت کښې د هغوئ دپاره بدې منصوبې جوړوی.“ ﴿٩﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”آيا زهٔ دوئ ته د دې بدو
کارونو سزا ورنهٔ کړم څهٔ؟ آيا د داسې قوم نه بدله خپله وانهٔ خلم څهٔ؟ ﴿١٠﴾ زهٔ به د غرونو دپاره ژړا وکړم، او د بيابان د څرن په
ځايونو به د غم سندرې ووايم. ځکه چې څوک هم په هغې تګ راتګ نهٔ کوی، او ټول شينکے سوزېدلے او اوچ شوے دے او د
رمو آوازونه په کښې نهٔ اورېدلے کيږی. د هوا مارغان او ځنګلی ځناور ټول ترې نه تښتېدلی دی.“ ﴿١١﴾ مالِک خُدائ فرمائی
چې، ”زهٔ به د يروشلم نه د خاورو ډېرے، او د ګيدړانو غار جوړ کړم. او د يهوداه ښارونه به وران او خاموشه کړم، نو هيڅوک
به هلته کښې نهٔ اوسيږی. ﴿١٢﴾ نو بيا به څوک دومره هوښيار وی چې په دې ټوله موضوع پوهه شی؟ چا ته د مالِک خُدائ نه
دومره هدايت مِلاو شوے دے چې دا بيان کړی چې دا مُلک ولې وران شوے دے؟ دا ولې په ريګستان بدل شوے دے، او
دومره ولې وران او خراب شوے دے چې هيڅوک هم پرې تېرېدلے نهٔ شی؟“ ﴿١٣﴾ مالِک خُدائ وفرمائيل چې، ”دا ځکه چې
هغوئ زما شريعت هېر کړو کوم تعليم چې ما هغوئ ته وړاندې کړے وو، نهٔ هغوئ زما کلام ومنلو او نهٔ يې د هغې پيروی وکړه،
﴿١۴﴾ بلکې د دې په ځائ هغوئ د خپل سرکشه زړونو پيروی وکړه، او هغوئ د بعل د بُت پيروی وکړه لکه څنګه چې د هغوئ
پلار نيکهٔ ورته د عبادت کولو تعليم ورکړے وو. ﴿١۵﴾ نو ځکه، مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې،
ګورئ، زهٔ به هغوئ ته د خوړلو دپاره ګنډير ورکړم او د څښلو دپاره به زهريله اوبهٔ ورکړم. ﴿١٦﴾ زهٔ به هغوئ په داسې قومونو
کښې خوارهٔ وارهٔ کړم چې نهٔ به يې دوئ او نهٔ به يې د دوئ پلار نيکهٔ پېژنی، او زهٔ به په دوئ جنګ راولم ترڅو چې يې هلاک
کړی نهٔ وی.“

د مدد دپاره د يروشلم د خلقو فرياد کول

﴿١٧﴾ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی چې، ”هغه څهٔ چې کېدونکی دی په هغې غور وکړئ. سندرې ويونکې او ماتم کوونکې
ښځې راوغواړئ چې راشی، او هغه ښځې راوغواړئ چې په مړی په ژړا کولو کښې ماهرې دی. ﴿١٨﴾ لاړ شئ او هغوئ زر راولئ
چې په مونږ باندې دومره ژړا او سندرې ووائی ترڅو زمونږ سترګې د اوښکو نه ډکې شی، او زمونږ د بڼو نه اوښکې روانې شی.“
﴿١٩﴾ د صيون نه د ژړا آوازونه اورېدلے کيږی چې وائی، ”وای، وای، مونږه څنګه تباه شُو او په شرمونو وشرمېدو. مونږ مُلک
پرېښودو ته مجبوره شوی يُو، ځکه چې زمونږ کورونه تباه شوی دی.“ ﴿٢٠﴾ اے ښځو، د مالِک خُدائ کلام ته غوږ ونيسئ، او د
هغهٔ د خولې هرې خبرې ته غوږ ونيسئ. خپلو لوڼو ته د سندرو او ماتم کولو تعليم ورکړئ، او يو بل ته په خپلو کښې د ماتم
کولو تعليم ورکړئ. ﴿٢١﴾ ځکه چې مرګ زمونږ کور ته په کړکو راننوتے دے او زمونږ قلعو ته رادننه شوے دے، هغه اوس
ماشومان د کوڅو نه او ځوانان د بازارونو او چوکونو نه راټولوی او تبروی. ﴿٢٢﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”خلقو ته ووايه چې د
مړو لاشونه به په پټو کښې لکه د ډېران د سرې پراتهٔ وی، او لکه د غنمو وږې په شان د لَوګری شا ته اخوا ديخوا پراتهٔ وی دغه
شان به مړی هرې خوا ته پراتهٔ وی او د راټولولو به يې څوک نهٔ وی.“ ﴿٢٣﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”هوښيار دې په خپله هوښيارتيا
فخر ونهٔ کړی، نهٔ دې زورَور په خپل زور باندې او نهٔ دې دولتمند په خپل دولت باندې فخر وکړی.“ ﴿٢۴﴾ مالِک خُدائ فرمائی
چې، ”کهٔ څوک فخر کول غواړی نو هغه دې په دې خبره فخر وکړی چې دوئ ما پېژنی او په دې پوهېږی چې زهٔ هغه مالِک

خُدائ يم چې په زمکه باندې نۀ ختمېدونکې مينه، عدل و اِنصاف او صداقت راولم. ځکه چې په دې څيزونو کښې زما خوشحالی
ده.“ ۲۵ مالِک خُدائ فرمائی، ”هغه ورځې راروانې دی چې، زۀ به ټولو هغه خلقو ته سزا ورکړم ځوک چې صرف جسمانی
سنت شوی دی. ۲۶ زۀ به مِصر، ادوم، عمون، موآب او هغوئ ته ځوک چې په دشتو او ميرو کښې اوسېږی سزا ورکړم، او
ورسره به بنی اِسرائيل ته هم سزا ورکړم. ځکه چې د ټولو بُت پرستو قومونو په شان، د دوئ زړونه هم مالِک خُدائ ته وقف نۀ
دی.“

بُت پرستی او صحيح عبادت

۱۰ ۱ اے بنی اِسرائيلو، د مالِک خُدائ پېغام ته غوږ ونيسئ. ۲ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”د نورو قومونو په طريقو تلل
مۀ کوئ، او د هغوئ په شان په آسمان کښې د ستورو د گردش او نښو نښانو نه مۀ يرېږئ تر دې چې هغوئ په خپله يرېږی. ۳
ځکه چې د نورو قومونو رِواج فضول دے، هغوئ د ځنگل نه ونه راووهی، او بيا کاريگر ترې نه په خپله په ترښځ بُت جوړوی.
۴ او وروستو هغه په سرو او سپينو زرو باندې ښائسته کړی او بيا دوئ په ځټک او مېخ سره دا بُت په يو ځائ کښې ټک وهی
چې راونۀ غورزيږی. ۵ د هغوئ بُتان داسې دی لکه د بادرنگو په پټی کښې چې گوډاگے د مارغانو د شړلو دپاره ودرولے
شوے وی، کوم چې نۀ خبرې کولے شی، او نۀ هغه په خپله گرځېدے شی، په کار دے چې نور خلق دا اوچت کړی. د هغوئ
نه مۀ يرېږه، دوئ تا ته ضرر نۀ شی در رسولے او نۀ څۀ فائده درکولے شی.“ ۶ اے مالِکه خُدايه، ستا په شان بل هيڅ ځوک
هم نشته، تۀ لوئ يې، او تۀ زورَور يې. ۷ اے د قومونو بادشاه، ځوک به ستا نه نۀ يرېږی؟ تۀ د ثناء او صِفت لائق يې. د دُنيا په
ټولو هوښيارو خلقو او بادشاهتونو کښې بل ځوک ستا په شان نشته. ۸ هغوئ ټول کم عقل او بېوقوفه دی، ځکه هغوئ چې د
څۀ عبادت کوی هغه د لرگی نه جوړ شوی دی. ۹ هغوئ د ترسيس نه د سپينو زرو تختې او د اوفاز نه سرۀ زر راوړی. کله
چې زرگر ترې نه بُت جوړ کړی نو بيا درزيان ورته آسمانی او کاسنی کپړې تياروی او هغۀ ته يې وراغوندی. ۱۰ بلکې مالِک
خُدائ رښتونے خُدائ پاک دے. هغه ژوندے خُدائ پاک او ابدی بادشاه دے. د هغۀ د قهر و غضب نه ټوله دُنيا لړزيږی،
قومونه د هغۀ غضب ته ټينگېدے نۀ شی. ۱۱ هغه خلقو ته ځوک چې د نورو معبودانو عبادت کوی دا ووايه چې، ”هغه تش په
نامه معبودانو چې زمکه او آسمانونه يې نۀ دی جوړ کړی، هغه به د زمکې د مخ نه او د آسمان د لاندې نه بلکل ختم شی.“ ۱۲
خو مالِک خُدائ په خپل قدرت سره زمکه جوړه کړه. او په خپل حکمت سره يې دُنيا قائمه کړه. او په خپل عقل يې آسمانونه
خوارۀ کړل. ۱۳ کله چې هغه برېښنا ته حُکم وکړی نو په آسمان کښې وريځې په غرار شی، هغه وريځې د زمکې د يو سر نه تر
بل سره پورې خوروی. هغه برېښنا د باران سره رالېږی او د خپلو ذخيرو نه هوا رالوځوی. ۱۴ د انسان ټول نسلونه بېعقله او
بېعلمه دی، هغه کاريگر چې بُتان جوړوی دوئ به د دې بُتانو په وجه وشرميږی، ځکه چې د دوئ بُتان هم دوکه ده او ساه په
کښې نشته. ۱۵ دا بُتان فضول او سپک څيز دے. د حساب کِتاب په ورځ به دا ټول تباه شی. ۱۶ خو د بنی اِسرائيلو خُدائ د
بُت په شان نۀ دے. هغه د هر شی خالق دے، د بنی اِسرائيلو په شمول چې د هغۀ خپل خلق دی. او د هغۀ نوم مالِک خُدائ ربُ
الافواج دے.

راتلونکی تباهی

۱۷ اے محاصره شوې ښارېې. تاسو خپله کېډه راوچته کړئ، دشمنانو درنه گېره اچولې ده. ۱۸ ځکه مالِک خُدائ داسې
فرمائی چې، ”ناگهانه به دا ځل د دې مُلک اوسېدونکی بهر وغورزوم. زۀ به په تاسو لوئ مصيبت نازل کړم، او په آخر کښې به
تاسو ته زما د غصې پته ولگی.“ ۱۹ وای وای، تباه شوم، زما زخمونه سخت دی، زما بيماری د رغېدو نه بهر ده، چې ضرور
دا برداشت کړم. ۲۰ بلکې زمونږ خېمې تباه شوې دی او پړی يې شلېدلی دی، زما ماشومان ما نه اخستے شوی دی. يو هم نۀ
دے پاتې شوے، ټول بوتلے شوی دی زۀ به يې دوباره ونۀ وينم. ۲۱ زما د قوم شپونکی بېشعوره او بېعقله شوی دی. دوئ
نور د مالِک خُدائ سره مشوره نۀ کوی. نو په دې وجه دوئ پوره ناکامیابه شوی دی، او د دوئ ټولې رمې دانه وانه شوې دی.
۲۲ غوږ ونيسئ، د شمال د خوا نه د غټ لښکر د راتلو يروونکے شور اورېدے کيږی. د يهوداه ښارونه به تباه او برباد شی او

د ګیدړانو غار به ترې نه جوړ شی.

د یرمیاه دُعا

(۲۳) اے مالِکه خُدایه، زۀ په دې پوهېږم چې د انسان د ژوندون اختیار د دۀ په خپل لاس کښې نۀ دے. او نۀ هغه په خپلې مرضۍ
سره د خپل ژوند لار مقررولے شی. (۲۴) اے مالِکه خُدایه، په نرمۍ سره زما اصلاح وکړه، او په خپل قهر او غضب کښې دې
زما اصلاح مۀ کوه ګنې زۀ به د دُنیا نه ورک شم. (۲۵) خوک چې تا نۀ پېژنی خپل قهر و غضب دې په هغه خلقو نازل کړه، او په
هغه چا څوک چې ستا نوم په خولهٔ نۀ اخلی، ځکه چې ستا قوم بنی اِسرائیل یې وژلی دی، او هغوئ دوئ لواړ تیر کړی او تباه
کړی یې دی، او مُلک یې ورله وران ویجاړ کړے دے.

یهوداه لوظ ماتوی

۱۱ (۱) مالِک خُدائ یرمیاه ته دا پېغام ورکړو چې، (۲) ”تاسو د دې لوظ شرطونو ته غوږ ونیسئ او هغه د یروشلم او یهوداه
خلقو ته ووایه کوم چې ما تاسو سره کړے دے. (۳) هغوئ ته ووایه چې دا هغه موضوع ده چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک فرمائی، لعنت دې وی په هر هغه چا چې د دې لوظ د شرطونو پیروی نۀ کوی. (۴) دا هغه لوظ دے چې کله ما
ستاسو پلار نیکهٔ سره په هغه وخت کښې کړے دے کله چې ما هغوئ د مِصر نه بهر راوویستل د هغه ځائ نه چې لکه د اور د
بټۍ په شان وو. که چرې تاسو زما د حکمونو پیروی وکړئ کوم چې ما تاسو له درکړی دی، نو بیا به تاسو زما قوم یئ، او زۀ به
ستاسو خُدائ پاک یم. (۵) نو زۀ به بیا خپل هغه لوظ پوره کړم کوم چې ما ستاسو د پلار نیکهٔ سره کړے وو چې زۀ به هغوئ
له هغه زمکه ورکړم چې په کښې د شهد او پئ ډېر تېر دی او په کوم کښې چې تاسو نن اوسېږئ.“ نو بیا ما جواب ورکړو چې،
”آمین، مالِکه خُدایه.“ (۶) بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، ”لاړ شه او د یهوداه په ښارونو او د یروشلم په کوڅو کښې وګرځه.
هلته زما ټول پیغامونه هغوئ ته بیان کړه او خلقو ته ووایه چې، د لوظ په شرطونو باندې غور وکړئ، او په هغهٔ باندې عمل
وکړئ. (۷) کله چې ما ستاسو پلار نیکهٔ د مِصر نه بهر راویستل نو ما بار بار دوئ ته خبردارے ورکړو چې زما تابعداری وکړئ
او تر نن ورځ پورې لګیا یم او هم دا خبردارے ورکوم. (۸) بلکې هغوئ نۀ ما ته غوږ ونیولو او نۀ یې زما په خبرو غور وکړلو
خو په ځائ د دې هغوئ هر یو د خپل سرکشه زړۀ د خواهشاتو په مطابق ژوند تېرولو. او زما د لوظ د احکامو پیروی یې ونۀ
کړه، نو بیا ما هم په هغوئ هغه ټول لعنتونه نازل کړل چې په لوظ کښې یې ذکر شوے دے.“ (۹) نو دوباره بیا مالِک خُدائ ما
ته وفرمائیل چې، ”د یهوداه او د یروشلم خلقو زما خِلاف سازش جوړ کړے دے. (۱۰) هغوئ د خپل پلار نیکهٔ پخوانی د ګناهونو
لارو ته رجوع کړې ده، د هغوئ پلار نیکهٔ زما کلام ته غوږ نۀ نیولو او د نورو معبودانو پیروی او عبادت یې شروع کړو. دواړو
اِسرائیل او یهوداه هغه لوظ مات کړو کوم چې ما د دوئ پلار نیکهٔ سره کړے وو. (۱۱) نو د دې دپاره زۀ مالِک خُدائ دا وایم
چې، زۀ به په دوئ هغه افتونه او مصیبتونه راولم چې دوئ به ترې نه تښتېدلے نۀ شی. کۀ څۀ هم چې دوئ ما ته د مدد دپاره
وژاړی او چغې ووهی، خو زۀ به یې نۀ اورم. (۱۲) نو د یهوداه او د یروشلم خلق به معبودانو له لاړ شی او فریاد به ورته وکړی،
چا ته چې هغوئ خوشبویۍ سوزولې. خو هرکله چې افت په دوئ باندې راشی نو په هغه وخت کښې به هغه بُتان دوئ بچ نۀ
کړی. (۱۳) اے د یهوداه خلقو وګورئ ستاسو د خپلو ښارونو په تعداد کښې معبودان دی، او د یروشلم د کوڅو په تعداد کښې
تاسو شرمناکې ډېرې قربانګاه جوړې کړې دی، چې په کښې د بعل بُت دپاره د خوشبو سوزولو قربانۍ پېش کړئ. (۱۴) اے
یرمیاه، تۀ د دې خلقو دپاره نۀ ما ته دُعا او نۀ مِنت زاری وکړې، ځکه چې زۀ به دوئ ته په هغه وخت کښې چې کله په تکلیف
کښې وی غوږ نۀ نیسم. (۱۵) نو بیا تاسو زما کور ته د داخلېدو څۀ حق لرئ چې تاسو بد کارونه وکړل، اے زما محبوب قومه؟
آیا ستاسو د نذرانې او د قربانۍ مقدسې غوښې پېش کول به تاسو د تباهۍ نه بچ کړی څۀ؟ او په حقیقت کښې تاسو په بدعملۍ
کولو کښې خوشحاله یئ. (۱۶) ما مالِک خُدائ به په یو وخت کښې تاسو ته د زیتُونو د شنې او ښکلې ونې لقب درکړے وو چې
د ښو مېوو نه ډکې وی. خو د سخت او زورَور طوفان په شور کښې به زۀ ستا په پاڼو اور بل کړم، او ستا څانګې به ماتې کړم.
(۱۷) ما، مالِک خُدائ ربُ الافواج اِسرائیل او یهوداه د ونې په شان کَرلی وُو، خو اوس مې په تاسو د افت راوستلو فیصله وکړه.

ځکه چې تاسو بدعملي وکړه، او د بعل بُت ته د خوشبويۍ په سوزولو تاسو زما غصه راوپاروله.“

د يرمياه د قتلولو سازش

(۱۸) نو بيا مالِک خُدائ زۀ د هغوئ د بدو منصوبو نه خبر کړم کومې چې دشمنانو زما خِلاف جوړې کړې وې. (۱۹) زۀ د هغه بېګناه ګډُوری په شان وم چې د حلالولو دپاره روان کړے شوے وی او ما ته زما خِلاف د هغوئ د بدو منصوبو عِلم نۀ وو. هغوئ وئيل، ”راځئ چې د مېوې هغه ډکه ونه راوغورزوُو، راځئ چې هغه د ژوندو د دُنيا نه ختم کړُو چې نور د هغۀ نوم د دُنيا نه د تل دپاره ورک شی.“ (۲۰) نو بيا ما سوال وکړو چې، ”اے مالِکه خُدايه ربُ الافواجه. تۀ عادل او اِنصاف کوونکے يې، تا ته د هغوئ د زړُونو او سوچونو پته ده، زۀ غواړم چې تۀ زما بدله واخلې او هغه په خپله ووينم، نو اوس ما خپله فېصله تا ته پرېښې ده.“ (۲۱) مالِک خُدائ فرمائی، ”د عنتوت خلق غواړی چې تا ووژنی. هغوئ وائی چې تۀ د مالِک خُدائ په نوم نبوت مۀ کوه ګنې تا به مړ کړُو. (۲۲) نو مالِک خُدائ ربُ الافواج د دوئ په حقله فرمائی، زۀ به هغوئ له سزا ورکړم. د هغوئ ځوانان به په جنګ کښې ووژلے شی، او د هغوئ زامن او لوڼه به د قحط په وجه مړۀ شی. (۲۳) د هغوئ نه به يو هم بچ پاتې نۀ شی ځکه چې زۀ به د عنتوت په خلقو افت رانازل کړم. کله چې د هغوئ د سزا وخت راورسيږی.“

د حضرت يرمياه د مالِک خُدائ سره بحث کول

۱۲ (۱) اے مالِکه خُدايه، تۀ همېشه ما سره اِنصاف کوې کله چې زۀ يوه مسئله ستا په حضور کښې وړاندې کړم. نو ما ته د مقدمې کولو اجازت راکړه، نو دا بدکاران ولې دومره ترقی کوی؟ او ولې ټول غداران دومره په آرام ژوند تېروی؟ (۲) تا هغوئ کَرلی دی او دوئ جرړې کړې دی، دا لوئ شی او مېوه ونيسی. تۀ هر وخت د هغوئ په خولۀ يې، خو د هغوئ د زړونو نه لرې يې. (۳) خو اے مالِکه خُدايه، تۀ ما پېژنې، او تۀ ما وينې او تۀ په ما آزمېښت وکړه چې زۀ ستا يم. دا بدعمله خلق داسې راکاږه لکه څنګه چې يو ګډ د حلالولو دپاره راښکلے شی، او د حلالولو پورې يې يوې خوا ته وساته. (۴) دا زمکه به تر کومې پورې ماتم کوی او په پټو کښې به يې ګياه اوچيږی؟ څوک چې په دې مُلک کښې اوسيږی نو د هغوئ د بدعملۍ په وجه مارغان او ځناور تباه شوی دی، او هم په دې وجه خلق دا وائی چې، ”خُدائ به هم حيران وی چې مونږ سره به څۀ کيږی.“

يرمياه ته د مالِک خُدائ جواب

(۵) مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”اے يرمياه، کۀ چرې تۀ د انسانانو سره په منډه وهلو دومره ستړے کېږې، نو تۀ به د آسونو سره څۀ مقابله وکړې؟ کۀ چرې تۀ په يو هوار او محفوظه مېدان کښې تيندکونه خورې او راغورزيږې، نو تۀ به د اُردن سره په ګڼ ځنګل کښې څۀ کوې؟ (۶) تر دې چې ستا ورونه، او ستا د خپل خاندان خلق ستا مخالفت کوی. هغوئ ستا خلاف شکايتونه کوی. په هغوئ باور مۀ کوه، کۀ څۀ هم چې هغوئ ستا ښۀ وائی.“

په خلقو د مالِک خُدائ د خفګان څرګندونه

(۷) مالِک خُدائ فرمائی، ”ما خپل خلق پرېښودل، چې زما خاص ميراث دے. ما ته ډېر ګران خلق مې د دشمنانو لاسونو ته حواله کړل. (۸) زما غوره شوے قوم لکه د ځنګل د زمری په شان ما ته وغرمېدو، نو په دې وجه زۀ د هغوئ نه نفرت کوم. (۹) آيا دا مُلک د ګيدړانو غار دے چې ټپوسان پرې بره الوځی رالوځی. خو ځنګلی ځناور دې راشی چې د هغوئ لاشونه وخوری. (۱۰) ډېرو حاکمانو زما د انګورو باغونه برباد کړی دی، او هغوئ ټول بوټی د پښو لاندې کړی دی او ښائست يې ورله ختم او په بيابان بدل کړے دے. (۱۱) هغوئ د دې نه تش بيابان جوړ کړے دے او ما د خپلو خلقو د ماتم ژړا اورېدلې ده، او زما د ټول مُلک نه دشته بيابان جوړ شوے دے، او څوک يې هم پرواه نۀ کوی. (۱۲) د بيابان په ټولو اوچتو او خُشکو غونډو د قتل و غارت فوج ليدلے کيږی، ځکه چې د مالِک خُدائ تُوره به د يو سر نه تر بل سره پورې هغوئ هلاک کړی. نو څوک به هم

محفوظ نهٔ وی. ⑬ زما خلقو غنم وکَرل، خو تش ازغی یې وربېل، هغوئ ډېر محنت وکړو خو هيڅ فائده يې حاصله نهٔ کړه. ځکه د مالِک خُدائ د سختې غصې په وجه، هغوئ صرف د رُسوايئ او شرم فصل ورېبلو.“

د بنی اِسرائيلو ګاونډيانو ته د مالِک خُدائ پيغام

⑭ مالِک خُدائ فرمائی، ”زهٔ به د بنی اِسرائيلو نه هغه ټول شريره او بدکاره ګاونډيان د جرړې نه راوکاږم څوک چې د هغوئ په زمکه قبضه کول غواړی، او زهٔ به يهوداه هم د بنی اِسرائيلو د مينځ نه راوکاږم. ⑮ خو کله چې زهٔ هغوئ راوباسم، نو بيا به زهٔ په هغوئ باندې رحم وکړم، او زهٔ به هغوئ هر يو قوم خپل ميراث او خپل مُلک ته واپس راولم. ⑯ او بيا کهٔ چرې دا قومونه په رښتيا سره زما د خلقو طريقې زده کړی، او کهٔ هغوئ زما په نوم قسم خوړل زده کړی او وائی چې په يقين سره مالِک خُدائ ژوندے دے، لکه څنګه چې هغوئ يو وخت زما قوم ته د بعل د بُت په نوم قسم خوړل ور زده کړی وُو، نو هغوئ به بيا زما د قوم په مينځ کښې آباد شی. ⑰ خو کهٔ چرې هر يو قوم زما خبرو ته غوږ ونهٔ نيسی، نو بيا به زهٔ هغه قوم په مکمل توګه د بېخ نه راوکاږم او نيست و نابود به يې کړم.“ دا د مالِک خُدائ وينا ده.

د لټې د لنګ مثال

۱۳ ① مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”لاړ شه او د خپل ځان دپاره د کتان لنګ واخله او د ملا نه يې تاؤ کړه خو چې په اوبو کښې درنه لوند نهٔ شی.“ ② نو د مالِک خُدائ د هدايت په مطابق ما لنګ واخستو او د ملا نه مې تاؤ کړو. ③ نو بيا په دويم ځل د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو، ④ ”کوم لنګ چې تا اخستے او تاؤ کړے دے اوس د فرات سيند ته لاړ شه او هلته د ګټ په سوری کښې يې پټ کړه.“ ⑤ نو د مالِک خُدائ د هدايت په مطابق زهٔ لاړم او لنګ مې هلته پټ کړو. ⑥ څه موده وروستو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”د فرات سيند ته لاړ شه او هغه لنګ بيا راواخله کوم چې ما درته فرمائيلی وُو چې هلته يې پټ کړه.“ ⑦ نو بيا زهٔ لاړم او هغه ځائ نه مې راوويستو په کوم ځائ کښې چې ما لنګ پټ کړے وو، خو ومې ليدو چې دا بلکل سخا شوے وو او د هيڅ کار نهٔ وو. ⑧ نو د مالِک خُدائ کلام بيا په ما نازل شو چې، ⑨ ”لکه څنګه چې دا لنګ سخا شوے دے دغه رنګ به زهٔ د يهوداه او د يروشلم لوئ غرور سخا کړم. ⑩ دې بدکاره خلقو چا چې زما د کلام د اورېدو نه اِنکار وکړو، او د خپلو سرکشه زړونو پې ومنل او د نورو معبودانو عبادت او خِدمت يې شروع کړو، نو د هغوئ حالت به د دې سخا شوے لنګ په شان وی چې د هيڅ کار نهٔ وی. ⑪ لکه څنګه چې لنګ د انسان د ملا نه کلک تاو وی، نو دغه شان ما د اِسرائيل او د يهوداه خلق خپل ځان سره وتړل چې دوئ زما د نوم د شُهرت، تعريف او عزت باعث وی. خو هغوئ زما تابعداری ونهٔ کړه.“ دا د مالِک خُدائ وينا ده.

د ميو د چاټئ مثال

⑫ نو هغوئ ته ووايه چې، مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی، ”ستا د ميو ټولې چاټئ دې د ميو نه ډکې شی. او بيا دوئ جواب ور کړو چې، بېشکه، هره يوه چاټئ به د ميو نه ډکه شی. ⑬ نو بيا تهٔ هغوئ ته ووايه چې، مالِک خُدائ فرمائی زهٔ به د دې مُلک په ټولو خلقو او د داؤد په نسل، په بادشاهانو، او اِمامانو، پېغمبرانو دومره مے وڅښم چې ښهٔ نشه شی او په هر هغه چا چې په يروشلم کښې اوسيږی. ⑭ نو بيا به زهٔ هغوئ په خپلو کښې سره وجنګومه تر دې چې مور پلار او بچې به په خپلو کښې يو بل زره کړی. او زهٔ به په هغوئ هيڅ قسم رحم او ترس ونهٔ کړم. او هيڅ څيز به ما د هغوئ د تباه کولو نه منع نهٔ کړی.“ دا د مالِک خُدائ وينا ده.

د غرور خِلاف د يرمياه خبردارے

⑮ په غور او احتياط سره واورئ او مغروره کېږئ مه. ځکه چې مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی. ⑯ د دې نه مخکښې چې ډېر

ناوخته شی مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته جلال ورکړئ. او هغه وېبړنئ د دې نه وړاندې چې هغه درباندئ تيارهٔ راولی، او تاسو تيندک وخورئ او په تورو تيارو غرونو کښې راوغورزېږئ. او د هغه نُور چې تاسو يې په انتظار کښې يئ نو مالِک خُدائ به هغه په تورو تيارو بدل کړی. ۱۷ کهٔ تاسو اوس هم غوږ ونهٔ نيسئ، نو زهٔ به ستاسو د غرور په وجه پټ پټ وژاړم. زما سترګې به ترخه ژړا وکړی او ډکې به شی او اوښکې به ترې بهيږی. ځکه چې دشمن به د مالِک خُدائ قوم لکه د يوې رمې په شان راګېر کړی او قېدولو له به يې بوځی. ۱۸ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، "بادشاه او د هغهٔ مور ته ووايه چې، د تخت نه راکوز شه او په خاورو کښې کښېنه، ځکه چې ستا د شان او شوکت تاجونه به زر ستا د سر نه راوغورزېږی. ۱۹ د نجب ښارونو دروازې به بند کړے شی او څوک به هم هغه نهٔ شی کولاولے. د يهوداه ټول خلق به جلاوطن کړے شی او يو به هم بچ نهٔ شی."

۲۰ خپلې سترګې اوچتې کړه او هغه فوج وګوره چې د شمال د خوا نه راروان دے. ستا هغه ښکلې رَمې اوس چرته دی چې ما تا ته سپارلې وې؟ ستا هغه ګډان چرته دی چې تا به پرې فخر کولو؟ ۲۱ تهٔ به په هغه ورځ څهٔ وائې کله چې مالِک خُدائ په تا هغه خلق حکمرانان مقرر کړی کوم خلق چې تا خپله ډله جوړه کړې وه؟ لکه څنګه چې د ښځې د ماشوم د پېدا کېدو وخت وی نو تهٔ به په دغه شان تکليف کښې شې. ۲۲ کهٔ تهٔ چرې د خپل ځان نه تپوس وکړې چې دا هر څهٔ ما سره ولې کيږی؟ نو دا ستا د ډېرو ګناهونو په وجه تا سره وشول. نو ځکه ستا نه جامې وويستلے شوې او هغه حمله کوونکو فوجيانو تا سره په زور زنا وکړه. ۲۳ ولې د ايتهوپيا يو سړے د خپلې څرمنې رنګ بدلولے شی؟ يا يو پړانګ د ځان نه خالونه لرې کولے شی څهٔ؟ نه کله هم نه، هم دغه رنګ تهٔ په بدو عملونو دومره عادت شوے يې چې تهٔ کله هم نېک کارونه نهٔ شې کولے. ۲۴ زهٔ به تاسو لکه د بوسو په شان چې د صحرا هوا په مخه اخستې وی خوارهٔ وارهٔ کړم. ۲۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، دا ستا قسمت دے، هغه برخه چې ما ستا دپاره مقرر کړې ده. ځکه چې تا زهٔ هېر کړے يم او په دروغژنو معبودانو دې يقين کړے دے. ۲۶ اے قومه، زهٔ به په خپله ستاسو نه جامې وکاږم چې تاسو لغړ کړم او شرمګاه مو ښکاره کړم. ۲۷ ما ستاسو زناکاری او د نفس خواهشات، ما ستاسو په بې‌شرمئ سره د بُتانو عبادت په لوړو او ژورو باندې وليدلو. په تاسو دې افسوس وی، اے يروشلمه. ترڅو پورې به تاسو داسې حرام کاره او ناپاکه يئ؟

په يهوداه باندې اوچ کالی

۱۴ ۱ د اوچ کالی په حقله په يرمياه د مالِک خُدائ کلام نازل شو، ۲ "يهوداه وير کوی، ښارونه يې لکه د اوچو شوو بوټو په شان غمژن دی، ټول خلق يې د غم په وجه په زمکه ناست دی او د يروشلم نه چغې او سورې راپورته کيږی. ۳ مالداره خلق خپل نوکران د اوبو دپاره کُوهيانو ته لېږی، خو ټولې چينې کُوهيان اوچ شوی وی او د ګوټ اوبو درک هم نهٔ لګی. نوکران په ډېرې مايوسئ او خفګان د تشو منګو سره راواپس کيږی او خپل سرونه يې د پرېشانئ په وجه پټ کړی وی. ۴ زمکه د خوشکئ او د باران نهٔ ورېدلو په وجه چاؤدلې ده، زميداران پرېشانه دی، او هغوئ هم خپل مخونه پټ کړی دی. ۵ په پټو کښې د خوراک دپاره د ګياه د نشتوالی په وجه هوسئ هم خپل تازه پېدا شوی بچی هم داسې په ډاګه پرېښی دی. ۶ ځنګلی خرونه هم د خوشکو غونډو په سرونو ودرېږی او د ګيدړانو په شان چغې وهی او د خوراک د نشتوالی په وجه يې نظر کار پرېښے دے. ۷ زما خلق ما ته فرياد کوی او وائی چې، زمونږ ګناهونه زمونږ خِلاف ګواهی ورکوی، خو اے مالِکه خُدايه، د خپل نوم د خاطره دې زمونږ مدد وکړه. مونږ ستا نه په څو ځله اوړېدلی يُو، او ستا خِلاف مو ګناه کړې ده. ۸ اے مالِکه خُدايه صرف تهٔ د بنی اِسرائيلو اُميد يې، او د تکليف په وخت کښې زمونږ خلاصونکے يې. نو بيا ولې تهٔ لکه د يو مسافر په شان يې چې زمونږ په مُلک کښې صرف يوه شپه تېره کړی او بيا ځی؟ ۹ تهٔ ولې د هغه چا په شان يې چې ګنګس وی، او لکه د داسې فوجی په شان شوے يې چې څوک بچ کولے نهٔ شی؟ اے مالِکه خُدايه، تهٔ مونږ سره يې، او مونږ ستا نوم پورې تړلے شوی يُو، نو اوس مونږ مهٔ پرېږده." ۱۰ نو مالِک خُدائ د دې خلقو په حقله فرمائی، "د دوئ ډېر زيات دا خوښېدل چې فضول وګرځی او زما نه واوړی او په خپل ځان يې قابو نهٔ وُو. نو ځکه زهٔ د دوئ نه راضی نهٔ يم. او د دوئ ګناهونه به راته ياد وی، او سزا به ورله ورکړم." ۱۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "نور د دې قوم د خير دپاره ما ته سوال مهٔ کوه. ۱۲ تر دې کهٔ هغوئ روژه هم ونيسی، نو زهٔ به د هغوئ فرياد ته غوږ نهٔ نيسم. او کهٔ چرې هغوئ ما ته سوزېدونکې او د غلې نذرانې هم پېش کړی، نو

زۀ به هغه نۀ قبلوم. بلکې هغوئ به په جنګ، قحط او وبا باندې مړۀ کړم.“ (۱۳) نو بيا ما ووئيل، ”اے قادر مطلق خُدايه، د هغوئ پېغمبران ورته وائى هر څۀ ټيک دى جنګ او قحط به نۀ راځى. مالِک خُدائ به په حقيقت کښې په تاسو امن راولېږى.“ (۱۴) نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”زما په نوم دا پېغمبران د دروغو نبوت کوى. د هغوئ پېغام زما له طرف نه نۀ دے او نۀ ما هغوئ ته حکم کړے دے چې تاسو دا پېغام خلقو له ورکړئ. هغوئ دروغژنې روياګانې، او فضول فالونه او د خپلو دروغژنو خيالونو پېشګويانې کوى. (۱۵) نو ځکه مالِک خُدائ فرمائى چې کوم پېغمبران چې زما په نوم د دروغو نبوت کوى او خلقو ته وائى چې نۀ به جنګ راځى او نۀ به قحط، چا ته چې ما پېغام نۀ دے ورکړے نو هم دوئ به زۀ په جنګ او قحط باندې هلاک کړم. (۱۶) کومو خلقو ته چې هغوئ دا پېشګويانې کوى نو د هغوئ لاشونه به د يروشلم په لارو کوڅو کښې د جنګ او قحط په وجه وغورزولے شى. څوک به نۀ وى چې هغوئ او د هغوئ ښځې، زامن، لوڼه ښخ کړى. او زۀ به په هغوئ هغه افت نازل کړم د کوم چې لائق دى.“ (۱۷) مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”يرمياه هغوئ ته دا ووايه، زما د سترګو نه شپه او ورځ اوښکې بهيږى، زما ژړا نۀ ودرېږى، ځکه چې زما قوم چې په ما لکه د لور په شان ګران دے سخت زخمى شوے دے او زيات ژوبل شوے دے. (۱۸) کله چې زۀ بهر مېدانونو ته لاړ شم، نو زۀ هغوئ وينم څوک چې په جنګ کښې په تُورو مړۀ شوى دى، او کۀ زۀ دننه د ښار کوڅو ته لاړ شم، نو زۀ هغه خلق ګورم چې د قحط په وجه مړۀ شوى دى. پېغمبران او اِمامان دواړه خپل کارونه جارى ساتى، خو هغوئ په دې نۀ پوهيږى چې څۀ کوى.“

مالِک خُدائ ته د رحم دپاره د خلقو سوال زارى کول

(۱۹) اے مالِکه خُدايه، تا يهوداه بلکل رد کړے دے څۀ؟ آيا تۀ د صيون د خلقو نه نفرت کوې څۀ؟ ولې تا مونږ دومره سخت زخمى کړى يُو چې د رغېدو ټول اُميدونه مو ختم شُو څۀ؟ مونږ د خير اُميد لرلو خو مونږ ته خير مِلاو نۀ شو، مونږ د علاج په طمع وُو خو د شفا په ځائ په مونږ يره راغله. (۲۰) اے مالِکه خُدايه، مونږ ستا خِلاف بدکارونه کړى دى، مونږ د خپلو بدو کارونو او د خپل پلار نيکۀ د بدو کارونو اِقرار کوُو. (۲۱) د خپل نوم د خاطره دې مونږ مۀ پرېږده، او خپل جلالى تخت دې مۀ سپکوه. خپل لوظ دې راپه ياد کړه کوم چې تا مونږ سره کړے دے او هغه مۀ ماتوه. (۲۲) آيا د نورو قومونو د بُتانو فضول معبودان باران کولے شى څۀ؟ آيا آسمان په خپله باران ورولے شى څۀ؟ نه، بلکې دا تۀ يې، اے مالِکه خُدايه، زمونږ پاکه خُدايه. نو د دې دپاره زمونږ توکل په تا دے، ځکه چې تۀ هغه ذات يې څوک چې دا هر څۀ کوى.

د يهوداه د خلقو خراب اَنجام

۱۵ (۱) بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”کۀ چرې موسىٰ او سموئيل هم دلته ودرېدلى وے او ما ته يې د دې خلقو په حقله مِنت زارى کړے وے، نو زما زړۀ به دوئ ته مائل شوے نۀ وو. هغوئ زما د حضور نه وشړه، او پرېږده چې ځى. (۲) او کۀ چرې هغوئ ستا نه تپوس وکړى چې مونږ چرته لاړ شُو؟ هغوئ ته ووايه، چې مالِک خُدائ داسې فرمائى، د کومو خلقو په نصيب کښې چې په وبا مړۀ کېدل دى هغوئ دې په وبا مړۀ شى، د چا په نصيب کښې چې په جنګ کښې مړۀ کېدل دى هغوئ دې په جنګ مړۀ شى، د چا په نصيب کښې چې په لوږه مړۀ کېدل دى هغوئ دې په لوږه مړۀ شى، او د چا په نصيب کښې چې جلاوطنى ده هغه دې جلاوطن کړے شى. (۳) مالِک خُدائ فرمائى چې، زۀ به څلور قسمه تباه کوونکى ورولېږم. تُوره د هغوئ د وژلو دپاره، سپى چې د هغوئ لاشونه راکاږى، ټپوسان چې هغوئ تېر کړى او ځنګلى ځناور چې هغوئ ختم کړى. (۴) د يهوداه بادشاه منسى د حزقياه د زوئ په وجه چا چې بد کارونه په يروشلم کښې کړى وُو، زۀ به خپل خلق د دُنيا بادشاهانو دپاره د يرې يو مثال جوړ کړم. (۵) اے يروشلمه څوک به په تاسو رحم وکړى؟ او څوک به په تاسو وير وکړى؟ ستاسو داسې همدرد نشته چې ستاسو تپوس له راشى. (۶) مالِک خُدائ فرمائى چې، تاسو زۀ رد کړے يم، او بار بار مو ما ته شا کړې ده. نو اوس به زۀ خپل لاس ستاسو د بربادئ دپاره دراوږد کړم، نو په تاسو زۀ نور رحم نۀ شم کولے. (۷) زۀ به تاسو، ستاسو د ښارونو په دروازو کښې داسې د يو بل نه جدا کړم لکه څنګه چې غنم او بوس جدا کولے شى. او تاسو نه به ستاسو بچى واخلم کوم چې په تاسو ډېر ګران دى. زۀ به خپل قوم تباه کړم، ځکه چې هغوئ د خپلو خرابو طريقو پرېښودو نه اِنکار کړے دے. (۸) ستاسو

په مُلک کښې به کونډې د سمندر په غاړه د شګو نه هم ډېرې وی. په نيمه ورځ به زۀ د ځوانانو په مېندو باندې تباهی راولم. او
ناګهانه به په دوئ پرېشانی او دهشت راولم. ۹ د اوو بچو مور د غم نه بېهوشه پرته ده او ساه نۀ شی اخستلے، د هغې د بچو
د ژوند رڼا ختمه شوه. هغه رسوا او شرمنده شوې ده. په هغوئ کښې چې څوک پاتې دی هغه به زۀ د دشمنانو په تُوره مړۀ کړم.
دا د مالِک خُدائ وينا ده.“

د يرمياه مالِک خُدائ ته شکايت کول

۱۰ نو ما بيا ووئيل چې، کاش چې زۀ د مور نه پېدا شوے هم نۀ وے. زۀ چې چرته هم ځم نو هلته خلق زما مخالف دی او
جنګ راسره کوی. نۀ مې چا ته قرض ورکړے دے او نۀ مې د چا نه قرض اخستے دے، خو بيا هم دوئ ټول په ما لعنت وائی.
۱۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په يقين سره به زۀ ستا ښۀ مقصد دپاره خيال وساتم، يرمياه. او په يقين سره ستا دشمنان به
ستا نه دا وغواړی چې تۀ د تکليف او مصيبت په وخت کښې د هغوئ دپاره ما ته سوال زاری وکړې. ۱۲ آيا څوک هغه د
اوسپنې او د پيتلو نه جوړ شوے سيخ ماتولے شی کوم چې د شمال د خوا نه راځی؟ ۱۳ زۀ به ستاسو مال دولت او خزانې
مفتې دشمنانو ته د لوټ کولو دپاره حواله کړم، ځکه دا ستاسو د هغه ګناهونو په وجه چې تاسو په ټول مُلک کښې کړې دی.
۱۴ زۀ به تاسو د دشمنانو په لاس يو داسې مُلک ته په غلامئ ولېږم چې تاسو ته د هغې هيڅ پته نۀ وی. ځکه چې زما غصه د
اور په شان رابله شوې ده او دا به د تل دپاره بلېږی.“ ۱۵ بيا ما ووئيل چې، ”اے مالِکه خُدايه، تا ته د هر څۀ پته ده، څۀ چې ما
سره کيږی. نو راشه او زما مدد وکړه. زما د دشمنانو نه بدل واخله او هغوئ ته دومره صبر مۀ کوه چې زما د وژلو موقع ورته
مِلاو شی. ګوره خو ما په خپل ځان دا ټوله بېعزتی ستا د خاطره تېره کړې ده. ۱۶ اے مالِکه، ربُ الافواجه خُدايه، هرکله به
چې ستا کلام په ما نازل شو، نو هغه ما وخوړلو، هغۀ ما ته او زما زړۀ ته خوشحالی راکړه، ځکه چې ما پورې ستا نوم تړلے
شوے دے. ۱۷ زۀ د هغه خلقو سره شامل نۀ شوم چې خندا او خوشحالی به يې کوله. زۀ ځان ته کښېناستم ځکه چې ستا
لاس په ما وو. او د هغوئ د ګناهونو په وجه زما قهر راوچت شو. ۱۸ زما درد ولې نۀ ختميږی؟ او زما زخمونه ولې لا علاجه
دی او نۀ رغيږی؟ ستا مدد زما دپاره داسې نا باوره شو لکه موسمی لختی، لکه د هغه چينې په شان چې اوچه شوې وی.“ ۱۹
نو مالِک خُدائ په جواب کښې ما ته وفرمائيل، ”کۀ تۀ واپس راشې، نو زۀ به تا له بيا خپل مقام درکړم چې تۀ زما خِدمت
وکړې. کۀ تۀ د بېمطلبه خبرو په ځائ زما قيمتی کلام بيان کړې، نو تۀ به زما پېغمبر يې. دا خلق دې ضرور تا له راشی بلکې تۀ
د هغوئ په شان مۀ جوړېږه. ۲۰ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به تا د دې خلقو په وړاندې د پيتلو قوی دېوال جوړ کړم. هغوئ
به ستا خِلاف جنګ کوی، خو هغوئ به تا له شکست نۀ شی درکولے، ځکه چې زۀ تا سره يم چې تا وساتم او خلاصون درکړم.
۲۱ زۀ به تا د شريرانو د لاسونو نه وساتم، او د ظالمانو د زور او لاسونو نه به درله خلاصون درکړم.“

حضرت يرمياه د وادۀ کولو نه منع کړے شوے وو

۱۶ ۱ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، ۲ ”دلته وادۀ ونۀ کړې او نۀ زامن او لوڼه پېدا کړې. ۳ ځکه چې زۀ
مالِک خُدائ دا وايم چې، کوم ماشومان چې دلته پېدا کيږی او هم داسې د هغوئ مور، پلار ۴ چې هغوئ به د سختو بيمارو نه
مړۀ شی. او په هغوئ به هيڅ څوک ژړا ونۀ کړی او نۀ به يې ښخ کړی، او د هغوئ لاشونه به په زمکه لکه د سوټو په شان خوارۀ
وارۀ پراتۀ وی. او هغوئ به په جنګ او قحط مړۀ شی، او د هغوئ لاشونه به د ټپوسانو، او د ځنګلی ځناورو خوراک شی. ۵
مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، هغه کور ته مۀ ورننوځه په کوم کښې چې د مړی ژړا وی، د هغوئ سره ماتم او همدردی مۀ
کوه، ځکه چې ما د هغه خلقو نه خپل برکت، مينه او رحم اخوا کړے دے، دا د مالِک خُدائ وينا ده. ۶ مالداره او غريبانان
به دواړه په دې مُلک کښې مړۀ شی، هغوئ به نۀ ښخ کړے شی او نۀ به ورباندې ماتم وشی، د هغوئ دوستان به نۀ خپل ځانونه
دردمند کړی او نۀ به د خفګان ښکاره کولو په وجه خپل سرونه د هغوئ دپاره ګنجی کړی. ۷ هيڅوک به هغوئ ته د غمرازۍ
روټۍ نۀ راوړی، تر دې چې د خپل مور او پلار دپاره به تعزيت نۀ کوی، او نۀ به ورته څوک د تسلۍ دپاره څښلو له څۀ ورکوی.
۸ او هغه کور ته هم مۀ ورننوځه په کوم کور کښې چې د خوراک څښاک پروګرام وی او د هغوئ سره روټۍ ته مۀ کښېنه.
۹ ځکه چې دا مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ درته فرمائی، ستا په ژوند کښې او ستا د سترګو د وړاندې به زۀ

په دې مُلک کښې د خندا او د خوشحالۍ آوازونه ختم کړم. نور به په کښې د ناوې او زلمی د خوشحالۍ آوازونه نۀ اورېدلے کېږی. ⑩ کله چې تۀ هغوئ ته دا هر څۀ ووائې نو هغوئ به درنه تپوس وکړی چې، مالِک خُدائ په مونږ دومره سخت افت ولې نازلوی؟ مونږ څۀ غلطی کړې ده؟ مونږ داسې کومه گناه د مالِک خُدائ خلاف کړې ده؟ ⑪ نو بيا هغوئ ته ووايه چې، مالِک خُدائ فرمائی چې، ستاسو پلار نيکۀ زۀ هېر کړے وم، هغوئ زما په ځائ د نورو معبودانو عبادت او خِدمت وکړو. او هغوئ زۀ پرېښودم او زما د کلام تابعداری يې ونۀ کړه. ⑫ خو تاسو د خپل پلار نيکۀ نه هم زيات بد سلوک وکړو. گوره چې څنگه تاسو هر يو زما د پيروی په ځائ د خپلو سرکشه او بدکاره زړونو خواهشاتو ته غوږ ونيولو. ⑬ نو زۀ به تاسو د دې مُلک نه داسې مُلک ته وشړم چې نۀ يې تاسو ته څۀ پته شته او نۀ يې ستاسو پلار نيکۀ ته څۀ پته وه، نو هلته به تاسو شپه او ورځ د نورو معبودانو عبادت کوئ، ځکه چې زۀ به په تاسو نور رحم نۀ کوم.“

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

⑭ مالِک خُدائ وفرمائيل چې، ”داسې وخت راروان دے چې خلق به داسې قسم نۀ خوری چې، د ژوندی خُدائ پاک په نوم مې دې قسم وی چا چې بنی اِسرائيل د مِصر نه راوويستل. ⑮ خو هغوئ به داسې قسم خوری چې، د ژوندی خُدائ پاک په نوم مې دې قسم وی چا چې بنی اِسرائيل د شمال او د هغه ټولو مُلکونو نه راوويستل کومو ته چې هغۀ شړلی وُو. ځکه چې زۀ به هغوئ دوباره هغه مُلک ته واپس راولم کوم چې ما د هغوئ پلار نيکۀ له ورکړے وو.“

راتلونکی سزا

⑯ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”بلکې زۀ به اوس ډېر ماهيگر درولېږم چې هغوئ به دوئ راونيسی. او د دې نه وروستو به زۀ ډېر ښکاريان درولېږم او دوئ به هغوئ په هر يو غر، غونډئ او د گټانو د غارونو نه ښکار کړی. ⑰ د هغوئ ټول عملونه زما د سترگو د وړاندې دی او زۀ يې وينم، هغه زما نه پټ نۀ دی، او تر دې چې د هغوئ گناهونه هم زما د سترگو نه پټ پناه نۀ دی. ⑱ زۀ به هغوئ له د خپلو گناهونو او حرامو کارونو بدله يو په دوه ورکړم، ځکه چې هغوئ د بې‌ساه شکلونو او نفرت آميزه بُتانو په وجه زما موروثی مُلک پليت کړے دے.“

په مالِک خُدائ د يرمياه يقين او دُعا

⑲ اے مالِکه خُدايه، تۀ زما طاقت او زما قلعه يې، د مصيبت په وخت کښې زما پناه گاه يې. د دُنيا د آخر سر نه به قومونه تا ته راشی او وائی به چې، ”زمونږ پلار نيکۀ سره هيڅ نۀ وو بلکې دروغژن معبودان، هغه بې‌کاره بُتان چې دوئ ته هيڅ قسمه ښېگړه نۀ شی ورکولے. ⑳ خلق خو ځان له خپل خُدايان په خپله جوړوی، خو په حقيقت کښې هغه صحيح خُدايان نۀ وی.“ ㉑ ”نو په دې وجه به زۀ هغوئ ته په دې وخت کښې د خپل زور او طاقت په حقله تعليم ورکړم. نو بيا به هغوئ په دې باندې پوهه شی چې زما نوم مالِک خُدائ دے.“

د يهوداه گناه او د هغې سزا

١٧ ① مالِک خُدائ فرمائی چې، ”د يهوداه د خلقو گناه د اوسپنې په قلم چې نوکه يې د هيرې ده، ستاسو د کاڼو نه په سختو زړُونو نقش شوې ده او ستاسو د قربان‌گاه په گوټونو ليکلې شوې ده. ② نۀ صرف تاسو بلکې ستاسو بچی هم خپلې قربان‌گاه او د اشيرې بُت شکلونه هميشه رايادوی کۀ د شنې ونې په خوا کښې وی او کۀ په اوچته غونډئ وی. ③ نو زۀ به په دې مُلک کښې خپل مقدس غر سره ستاسو د ټول مال دولت او ستاسو علاقائی عبادتخانې نورو خلقو ته د غنيمت په توگه حواله کړم، دا ستاسو د گناهونو بدل دے کوم چې تاسو په خپل ټول مُلک کښې کړې دی. ④ ستاسو د خپلې گناه په وجه به هغه مُلک ستاسو د لاس نه ووځی کوم چې ما تاسو ته په ميراث کښې درکړے دے. زۀ به تاسو په هغه مُلکونو کښې چې تاسو يې نۀ پېژنئ

دښمنانو ته د غلام په شکل حواله کړم. ځکه چې تاسو زما د غصې اور بل کړے دے او هغه به تل بليږی.“

په مالِک خُدائ توکل کول

۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”لعنت دې په هغه چا وی چې د هغهٔ زړهٔ د مالِک خُدائ نه اوړيدلے وی او په فانی انسان توکل او د هغهٔ په زور بهروسه کوی. ۶ هغه د بيابان د هغه بوټی په شان دے، کهٔ څهٔ هم چې خير وی خو هغوئ ته به مِلاو نهٔ شی. ځکه چې هغه به د بيابان په خشکه او مالګينه زمکه کښې شوے وی، چرته چې نور څهٔ نهٔ کيږی. ۷ خو بختور دی هغوئ څوک چې په مالِک خُدائ يقين لری، او په مالِک خُدائ يې توکل کړے وی. ۸ هغوئ د هغه ونو په شان دی چې د لختی په غاړه کَرلے شوې وی او جرړې يې اوبو ته رسيدلې وی. نو کله چې د ګرمئ موسم راشی نو يره يې نهٔ وی، د هغوئ پاڼې هر وخت شنې وی. او په خُشک سالی کښې يې څهٔ پريشانی نهٔ وی، نو کله هم بې‌مېوې نهٔ پاتې کيږی.“ ۹ د انسان زړهٔ د هر څهٔ نه زيات دوکه مار وی، او د شرارت نه ډک وی. څوک پرې هم نهٔ پوهيږی. ۱۰ ”زهٔ مالِک خُدائ د انسان د زړهٔ لټون کوم او د هغهٔ پټ سوچونه آزمائيم، زهٔ هر چا ته اجر د هغهٔ د عمل په مطابق ورکوم.“ ۱۱ هغه څوک چې په ناجائزه طريقې سره مال دولت راجمع کړی هغه د هغه تيتر په شان وی چې پردئ هګۍ وشاربی کومې چې هغې اچولې نهٔ وی، نو وروستو به د هغهٔ نه ټول مال دولت لاړ شی، کله چې د هغهٔ عمر نيم تېر شی نو د هغهٔ مال دولت به د هغهٔ نه والوځی او په آخر کښې به دے خپل ځان کم عقل ثابت کړی. ۱۲ خو هغه جلالی تخت چې د ازل نه اوچت دے، هغه زمونږ د خُدائ پاک مقدس کور دے. ۱۳ اے مالِکه خُدايه، د بنی اِسرائيلو اُميده، هر څوک چې تا نه مخ واړوی هغوئ ټول به ټيټ سترګې او شرمنده شی. هغوئ چا چې تا نه مخ اړولے دے په دوړو د ليکلو په شان دی، دوئ به زر ختم شی ځکه چې هغوئ د هغه مالِک خُدائ نه مخ اړولے دے څوک چې د ژوندون د اوبو چينه ده.

د مالِک خُدائ نه د يرمياه مدد غوښتل

۱۴ اے مالِکه خُدايه، کهٔ چرې تهٔ ما له شفا راکړې نو زهٔ به بلکل روغ رمټ شم، کهٔ چرې تهٔ ما له خلاصون راکړې نو زهٔ به بچ شم، ځکه چې زهٔ صرف ستا ثناء صِفت کوم. ۱۵ هغوئ ما ته بار بار دا وائی چې، د مالِک خُدائ هغه کارونه څهٔ شول د چا د پوره کيدلو په حقله چې هغهٔ پيشګوئی کړې وه؟ نو اوس دې هغه پوره کړی. ۱۶ اے مالِکه خُدايه، زهٔ د هغه کار نه نهٔ يم تښتيدلے د کوم دپاره چې تاسو زهٔ د خپل قوم دپاره د شپونکی په حيثيت مقرر کړے يم. تاسو ته پته ده چې ما په هغوئ د افت د ورځې د راتلو خواهش نهٔ دے کړے. زما د شونډو نه چې څهٔ هم وتلی دی هغه ستا په وړاندې ښرګند دی. ۱۷ مالِکه خُدايه، ما مهٔ يروه، د افت په ورځ صرف تهٔ زما اُميد يې. ۱۸ زما دښمنان دې وشرميږی خو ما مهٔ شرموه، په هغوئ يره راوله خو ما مهٔ يروه. په هغوئ د افت ورځې راوله، او هغوئ په دوه چنده تباه کړه.

د سبت ورځ مقدسه وساتئ

۱۹ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”يرمياه، لاړ شه او د عوامی دروازې په خولهٔ کښې ودريږه په کومه چې د يهوداه بادشاهان ځی راځی او هم داسې د يروشلم په نورو دروازو کښې ودريږه. ۲۰ هغوئ ته ووايه، د مالِک خُدائ پيغام واورئ. اے د يهوداه بادشاهانو او د يهوداه ټولو خلقو او د يروشلم اوسيدونکو او هغوئ ټولو ته چې په دې دروازې ځی راځی. ۲۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، خبردار چې د سبت په ورځ په خپل سر پنډ مهٔ اوچتوئ او د يروشلم په دروازو پنډ سره مهٔ ننوځئ. ۲۲ او تر دې چې په خپلو کورونو کښې هم د سبت په ورځ هيڅ قسمه کار مهٔ کوئ او مهٔ څهٔ بار اوچتوئ. خو د سبت ورځ مقدسه وساتئ لکه څنګه چې ما ستاسو پلار نيکهٔ ته حکم کړے وو. ۲۳ خو هغوئ ما ته غوږ ونهٔ نيولو او نهٔ يې ما ته توجو راکړه او نهٔ يې زما پيروی وکړه. خو هغوئ سرکشه وُو او اصلاح کولو ته يې جواب ورنهٔ کړو. ۲۴ خو مالِک خُدائ فرمائی، کهٔ چرې تاسو زما خبره ومنئ او د سبت په ورځ په دې دروازو د تجارت دپاره څهٔ داخل نهٔ کړئ او نهٔ څهٔ کار وکړئ، او هغه مقدسه وساتئ، ۲۵ نو بيا به هغه بادشاهان څوک چې د داؤد په تخت ناست دی نو هغوئ به د خپلو آفسرانو سره د دې ښار په دروازو ځی راځی. او

هغوئ او د هغوئ آفسران به په آسونو او ګاډو سوارۀ راشي، او د يهوداه خلق به ورسره وی او هغوئ ځوک چې په يروشلم کښې اوسيږی، او دا ښار به د تل دپاره آباد وی. ۲۶ د يهوداه د ښارونو او د يروشلم د ګېرچاپېره کلو نه به خلق راشي، هغوئ به د بنيامين د علاقې، د مغربی غونډو د لمنو نه، او د نجب او د غريزې علاقې نه به د خپلو سوزېدونکو نذرانو او قربانو سره راشي. هغوئ به د خپلو غلو دانو او خوشبوئی د شکرانې نذرانې سره د مالِک خُدائ کور ته راشي. ۲۷ خو کۀ تاسو زما خبره ونۀ منئ او د سبت ورځ مقدسه ونۀ ساتئ، او لکه د نورو ورځو په شان د سبت په ورځ د سودا پنډونه د يروشلم دروازو ته راوړئ، نو بيا به زۀ په دې دروازو اور بل کړم. او دا اور به د يروشلم محلونه وسوزوی. او د دې اور لمبې به هيڅوک مړې کولے نۀ شی."

يرمياه د کُلال په کور کښې

۱۸ ۱ مالِک خُدائ ما يرمياه له پېغام راکړو، ۲ "لاندې د کُلال کور ته لاړ شه، نو هلته به زۀ تا له خپل پېغام درکړم." ۳ نو زۀ هلته د کُلال کور ته لاړم او ما هغه وليدو چې په خپله څرخه يې کار کولو. ۴ خو چې کوم لوښے به هغۀ د ختې نه جوړولو نو هغه به په لاس کښې هغه شان نۀ راتلو کوم به چې د هغۀ اُميد وو نو بيا به يې هغه خراب کړو او بل څيز به يې ترې نه جوړول شروع کړل کوم به چې هغۀ ته ښۀ ښکارېدو. ۵ بيا مالِک خُدائ ما له دا پېغام راکړو چې، ۶ "اے بنی اِسرائيلو، نو زۀ دا نۀ شم کولے چې تاسو سره هغه کار وکړم کوم به چې کُلال د ختې سره کولو؟ لکه څنګه چې خته د کُلال په لاس کښې وه، داسې تاسو زما په لاس کښې يئ. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۷ هرکله کۀ چرې زۀ وغواړم چې يو قوم يا بادشاهت د بېخ نه ختم کړم، يا هغه راوغورزوم او تباه يې کړم، ۸ او کۀ چرې هغه قوم کوم ته چې ما خبردارے ورکړے وی، د خپلو بدو عملونو نه راوګرځی، نو بيا به زۀ نرمی نه کار واخلم او د خپلې ارادې نه به واپس شم او په هغوئ به هغه افت نۀ راولم. ۹ او کۀ بل وخت کښې زۀ چرې دا ووايم چې زۀ به دا قوم يا يو بادشاهت آباد او قائم کړم، ۱۰ خو کۀ بيا هغه مُلک زما په وړاندې شرارت کوی او زما تابعداری ونۀ کړی نو زۀ به د هغه ښۀ کولو اراده پرېږدم د کوم چې ما د هغوئ دپاره اراده کړې وه. ۱۱ نو اوس زما د طرفه د يهوداه او يروشلم خلقو ته ووايه چې مالِک خُدائ فرمائی چې ګورئ، زۀ په تاسو د افت راوستلو تيارے کوم او ستاسو خلاف منصوبه جوړوم. نو هر يو دې د خپلو بدو طريقو نه راواوړی، او هغه څۀ دې کوی کوم چې ښۀ وی. ۱۲ خو هغوئ په جواب کښې ووئيل چې، خپله خولۀ دې په مونږ مۀ خرابوه، مونږ چې په کومو طريقو اوسېدل غواړُو هغه شان به اوسيږو، په سرکشۍ سره به د خپل زړۀ بد خواهشونه پوره کوُو."

د بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ نه اوړېدل

۱۳ "نو په دې وجه مالِک خُدائ فرمائی چې، د نورو قومونو د خلقو نه دا تپوس وکړه چې کله هم هغوئ د داسې کار په حقله اورېدلی دی. بنی اِسرائيل دې د پاکې پېغلې په شان وی، خو هغې ډېر بد کار وکړو. ۱۴ آيا د لبنان د غرونو د څوکو نه کله هم واوره ويلې شوې او ختمه شوې ده څۀ؟ آيا د هغوئ د غريزه او لرې چينو يخې اوبۀ بهېدل کله ختم شوی دی څۀ؟ ۱۵ بلکې زما خلقو زۀ هېر کړے يم، او هغوئ بېکاره بُتانو ته خوشبويی وسوزولې، بُتان کوم چې د هغوئ د تيندک باعث شُو او دوئ يې د پخوانو ښو لويو لارو نه جدا کړل او په کچه لارو باندې روان شول. ۱۶ نو په دې وجه به د هغوئ مُلک په بيابان بدل کړے شی او نورو ته به د خندا ذريعه وګرځی. څوک هم چې په دې لاره تېرېږی نو هغوئ به حق حيران شی او د يهوداه په حالت به پې د يرې نه وېښتۀ نيغ ودرېږی. ۱۷ نو زۀ به لکه د نمرخاتۀ د باد په شان هغوئ د دشمنانو په وړاندې خوارۀ وارۀ کړم. او د هغوئ د مصيبت په ورځ به زۀ خپل مخ د هغوئ نه واړوم او د هغوئ فريادونه به نۀ اورم."

د يرمياه خِلاف سازش

۱۸ نو بيا خلقو ووئيل، "راځئ چې د يرمياه خلاف منصوبه جوړه کړُو. ځکه چې مونږ سره ډېر اِمامان، هوښياران او نبيان شته دے. مونږ ته د هغۀ د شريعت د تعليم، نصيحت او پېشګويی ورکولو ضرورت نشته دے. راځئ چې په خولۀ د هغۀ په حقله افواګانې خورې کړُو او په هغۀ اِلزام ولګوو او دوئ چې څۀ هم وائی نور ورته غوږ ونۀ نيسو." ۱۹ نو بيا ما ووئيل چې، "اے

مالِکه خُدایه، ما ته غوږ ونیسه او زما دشمنان چې زما خلاف څۀ وائی په هغې غور وکړه. ۲۰ ولې هغوئ د ښو بدله په بدو سره
ورکوی څۀ؟ اوس خو هغوئ زما د وژلو دپاره کنده کنستلې ده. هغه وخت رایاد کړه چې زۀ به ستا په حضور کښې ودرېدم او
د هغوئ سفارش به مې تاسو ته کولو چې په هغوئ باندې خپل قهر او غضب مۀ نازلوه. ۲۱ خو اے مالِکه خُدایه، اوس پرېږده
چې د هغوئ بچی د لوږې نه مړۀ شی، پرېږده چې هغوئ په تُوره قتل کړے شی. د هغوئ ښځې دې بورې او کونډې شی، پرېږده
چې د هغوئ بوډاګان سړی په وبا مړۀ شی، پرېږده چې د هغوئ ځوانان په جنګ مړۀ شی. ۲۲ پرېږده چې ناګهانه په هغوئ
جنګی سپاهیان ورننوځی، او د هغوئ د کورونو نه دې چغې او سورې واورېدلے شی. ځکه چې هغوئ زما دپاره کنده کنستلې
ده او پټ دام يې راته خور کړے دے. ۲۳ خو اے مالِکه خُدایه، تۀ د هغوئ په ټولو منصوبو باندې پوهه يې چې زما د وژلو
دپاره يې تیارې کړې دی. تۀ د هغوئ جرم مۀ معاف کوه او مۀ د هغوئ ګناه د خپلو سترګو نه اخوا کوه. پرېږده چې هغوئ ستا
په وړاندې راوغورزېږی، او په خپل قهر او غضب کښې هغوئ له سزا ورکړه.“

د مات منګی مثال

۱۹ ۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”لاړ شه او د کُلال نه يو د خټو منګے په بيعه واخله. او ځان سره د خلقو يو څو
مشران او لوئ اِمامان بوځه. ۲ او د بنیهنوم وادئ ته لاړ شه، او د کُلالانو د ماتو لوښو دروازې ته مخامخ هلته هغه پېغام
خلقو ته بيان کړه کوم چې زۀ تا له درکوم. ۳ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې هغوئ ته داسې ووايه، اے د یهوداه بادشاهانو
او د یروشلم خلقو، مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې زۀ به په دې ځائ دومره سخت افت راولم،
او چې څوک يې هم واوری نو د هغۀ غوږونه به وبوګنیږی. ۴ ځکه چې زۀ هغوئ پرېښے يم او دا ځائ يې غېرو معبودانو ته
حواله کړو، او په دې ځائ کښې هغوئ هغه معبودانو ته داسې قربانۍ پېش کړې چې هغه نۀ دوئ په خپله او نۀ د دوئ پلار نیکۀ
او نۀ د یهوداه بادشاهانو پخوا کړی وی. هغوئ دا زمکه د بېګناه خلقو په وينو تویولو سره ډکه او رنګ کړه. ۵ او هغوئ د
بعل بُت دپاره علاقائی عبادتخانې جوړې کړې دی چې خپل بچی هلته په کښې د سوزېدونکی قربانۍ په توګه بعل بُت ته پېش
کړی. د داسې کار ما نۀ هغوئ ته حکم ورکړے دے او نۀ مې په خيال خاطر کښې راغلی دی، ۶ نو مالِک خُدائ فرمائی چې
خبردار، هغه وخت راروان دے چې خلق به نور دې ځائ ته د ”توفت“ يا بنیهنوم وادی ونۀ وائی، بلکې دا به ”د قتل و غارت د
وادئ“ په نوم مشهوره شی. ۷ په دې ځائ کښې به زۀ د یهوداه او د یروشلم د خلقو ټولې منصوبې تباه کړم. زۀ به هغوئ د
هغه دشمن په لاس ووژنم، څوک چې د دوئ وينو ته تږی ناست دی، او زۀ به د دوئ لاشونه د هوا د مارغانو او د ځنګلی
ځناورو خوراک کړم. ۸ زۀ به یروشلم تباه کړم، او د خلقو د خندا به يې کړم. څوک هم چې په دې لار تېرېږی نو د هغوئ په
تباهۍ به حق حېران شی. ۹ زۀ به د هغوئ دشمنان څوک چې د هغوئ د وينو تږی دی راپاڅوم چې د دوئ ښار نه ګېره
واچوی او دوئ ته غټ تکليف ورسوی. او دا ګېره به دومره سخته وی چې دوئ به د خپلو ماشومانو او ګاونډيانو په خوړلو
شروع وکړی. ۱۰ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې هغه کسان چې تا خپل ځان سره بوتلی دی د هغوئ په وړاندې دا منګے
چې تا سره دے مات کړه. ۱۱ او هغوئ ته ووايه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائيلی دی، زۀ به د دې منګی په شان دا قوم
او دا ښار ټوټې ټوټې کړم چې د بيا جوړېدو امکان به يې نۀ وی. په هغه وخت کښې به هغوئ خپل مړی په توفت کښې ښخوی،
تر هغې پورې چې د ښخولو نور ځائ پاتې نۀ شی. ۱۲ مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به دې ښار او د دې د اوسېدونکو سره هم
دغه رنګ وکړم. او د دوئ سره به د توفت په شان پليت سلوک وکړم. ۱۳ زۀ به د یروشلم ټول کورونه، د یهوداه د بادشاهانو
شاهی محلونه لکه د توفت په شان پليت وګرځوم، چا چې د خپلو کورونو په چتونو ستورو ته قربانۍ پېش کړې دی، او د څښلو
نذرانې يې نورو بُتانو ته پېش کړې دی.“ ۱۴ نو بيا یرمياه د توفت نه راواپس شو، کوم ځائ ته چې مالِک خُدائ هغه د پېغام
ورکولو دپاره لېږلے وو. نو بيا هغه د مالِک خُدائ د کور په دربار کښې ودرېدو او ټولو خلقو ته يې وفرمائيل چې، ۱۵ ”مالِک
خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې زۀ به په دې ښار او د دې نه ګېرچاپېره ښارونو هغه ټول افتونه راولم
چې د کومو ما وړاندې ذکر کړے دے، ځکه چې تاسو په سرکشۍ سره زما خبرو اورېدلو ته تيار نۀ يئ.“

د فشحور اِمام سره د حضرت یرمیاه لانجه

۲۰ (۱) کله چې فشحور د اِمير زوئ څوک چې د مالِک خُدائ په کور کښې مشر اِمام وو، هغه څۀ واورېدل د څۀ چې یرمیاه
پېشګوئي کوله، (۲) نو هغۀ یرمیاه نبی راګېر کړلو او په کوړو يې ووهلو او بيا يې هغه پاس د مالِک خُدائ په کور کښې د بنیامین
په دروازه کښې د لرګی په کُنده کښې بند کړلو. (۳) په بله ورځ کله چې فشحور هغه د کُندې نه آزاد کړو، یرمیاه هغۀ ته
وفرمائيل چې، "مالِک خُدائ ستا نوے نوم ابښے دے او د نن نه پس به ستا نوم فشحور نۀ وی بلکې په هر اړخ باندې دهشت.
(۴) ځکه مالِک خُدائ په خپله دا فرمائی چې، زۀ به په تا او ستا په دوستانو باندې دهشت راولم، او تۀ به په خپلو سترګو سره د
هغوئ وژل د دشمنانو د لاسه ووينې. زۀ به د یهوداه ټول خلق د بابل بادشاه ته حواله کړم، څوک چې به د هغوئ نه ځینې بابل ته
قېديان بوځی او ځینې به په تُوره قتل کړی. (۵) زۀ به د دې ښار ټول مال دولت او د هغوئ ټول قيمتی سامانونه او د یهوداه
بادشاه خزانې د هغوئ دشمنانو ته حواله کړم. هغوئ به دا لوټ کړی او بابل ته به يې يوسی. (۶) ترځو چې ستا خبره ده
فشحوره، تۀ او ستا مکمل خاندان به هم ونيولے شی او بابل ته به بوتلے شی. هلته به تاسو او ستا هغه ټول دوستان مړۀ او ښخ
شی چا ته به چې تا په دروغو پېشګوئي کوله چې هيڅ پرواه مۀ کوئ خير به شی."

مالِک خُدائ ته د یرمیاه شکایت کول

(۷) اے مالِکه خُدايه، تا زۀ دوکه کړم، او زۀ دوکه شوم. تاسو زورَور يئ او زۀ دې مغلوب کړم. زۀ اوس ټوله ورځ د مسخرو
شوم، او هر څوک ما پورې ټوقې او خندا کوی. (۸) کله چې هم زۀ خپله خولۀ خلاصوم، نو بيا ضرور زۀ د ظلم او تباهئ په
حقله چغې سورې وهم. ځکه چې زۀ د مالِک خُدائ د کلام په وجه ټوله ورځ کنځل او بدې ردې تېروم او سپکولے شم. (۹) خو
چې کله زۀ ووايم چې، "زۀ به د مالِک خُدائ په حقله خبرې نۀ کوم او نۀ به نور د هغۀ پېغام چا ته رسوم،" نو بيا د هغۀ کلام زما
په زړۀ کښې لکه د اور په شان بلیږی او هغه اور زما هډوکو ته رسيږی. زۀ په ځان کښې د هغۀ د ایسارولو د کوشش په وجه ډېر
ستړے شوے يم او زۀ هغه نۀ شم ایسارولے. (۱۰) ما د خپل ځان په حقله د ډېرو خلقو ګونګوسی اورېدلی دی. هغوئ وائی
چې، "هرې خوا ته دهشت دے بس دهشت. راځئ چې د هغۀ اِطلاع ورکړُو. راځئ چې د هغۀ په حقله اِطلاع ورکړُو." زما نزدې
دوستان هم زما د غورزېدلو په انتظار دی، او هغوئ وائی چې، "شايد چې هغه دوکه شی، نو بيا به يې راګېر کړُو او د هغۀ نه به
خپله بدله واخلو." (۱۱) بلکې مالِک خُدائ د يو طاقتور جنګيالی په شان ما سره دے، نو بيا څوک هم چې زما د ژوند ختمولو
پسې دی هغوئ به هيڅکله هم کامياب نۀ شی، او په خپله به تيندکونه وخوری. هغوئ به ناکامیابه شی او په شرمونو به
وشرميږی، د هغوئ دا بې‌عزتی به هيڅکله د هېرېدلو نۀ وی. (۱۲) خو اے مالِکه خُدايه، ربُ الافواجه، تاسو په خپله صادق سړے
وينئ، او تاسو په خپله د انسان د زړۀ او دماغ ژور سوچونه او رازونه آزمايئ. ما خپل خواست تا ته پېش کړے دے نو په دې
وجه تاسو زما بدله اخستل ما ته وښايئ. (۱۳) د مالِک خُدائ حمد ووايئ. د مالِک خُدائ ثناء صِفت ادا کړئ. هغه غريبانان د
شريرانو د لاس نه بچ کوی. (۱۴) په هغه ورځ دې لعنت وی په کومه چې زۀ پيدا شوے وم. او هغه ورځ دې مبارکه نۀ وی په
کومه ورځ چې زۀ د مور نه پيدا شوم. (۱۵) په هغه کس دې لعنت وی چا چې زما د پلار د خوشحالولو دپاره دا زېرے راوړے
وو چې، "ستا زوئ پيدا شوے دے." (۱۶) هغه سړے دې د هغه ښارونو په شان شی کوم چې مالِک خُدائ په بې‌رحمی سره تباه
کړی وُو. هغه دې په سحر کښې د يرې چغې واوری او په غرمه کښې دې د جنګ شور واوری، (۱۷) ځکه چې زۀ هغۀ د پيدا
کېدو نه وړاندې د مور په ګېډه کښې مړ نۀ کړم، ترځو چې د هغې ګېډه زما قبر جوړ شوے وے. (۱۸) زۀ د مور د خېټې نه ولې
دُنيا ته راغلم؟ د دې دپاره پيدا شوم چې په دُنيا کښې تکليفونه او کړاونه وګورم، او چې زما ژوند په بې‌عزتی کښې ختم شی؟

د یروشلم د شکست پېشګوئي

۲۱ (۱) هغه پېغام چې د مالِک خُدائ له خوا نه یرمیاه ته ورکړے شو کله چې د یهوداه بادشاه صدقیاه د مُلکیاه زوئ
فشحور او د معسياه زوئ صفنياه اِمام یرمیاه ته د دې عرض سره ورولېږل چې، (۲) "زمونږ دپاره د مالِک خُدائ نه تپوس

وکړه ځکه چې د بابل بادشاه نبوکدنضر او د هغهٔ لښکر په مونږ حمله کوی، نو کېدے شی چې مالِک خُدائ زمونږ دپاره د
وړاندې په شان معجزه وکړی او نبوکدنضر د دې ځائ نه په وتو مجبور کړی.“ (۳) بیا یرمیاه جواب ورکړو، ”تاسو صدقیاه
بادشاه ته واپس لاړ شئ او ورته ووایئ چې، (۴) مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دا فرمائی چې، زهٔ به ستاسو د جنګ
وسله کومه چې ستاسو په لاس کښې ده بېکاره کړم او ستاسو خلاف به یې استعمال کړم، کومه چې تاسو د جنګ دپاره د بابل
د بادشاه او د بابل د خلقو خلاف به استعمالوئ څوک چې د دېوال نه اخوا دی او په تاسو حمله کوی. نو په حقیقت کښې به زهٔ
ستاسو دشمنان د دې ښار زړهٔ ته راولم. (۵) زهٔ به په خپله خپل زورَور لاس دراوږد کړم او ستاسو خِلاف به په غصې، قهر، او
لوئ غضب سره جنګ وکړم. (۶) زهٔ به په دې ښار سخته وبا رانازله کړم، زهٔ به انسانان او ځناور دواړه مړهٔ کړم. (۷) مالِک
خُدائ فرمائی چې د دې نه وروستو به زهٔ صدقیاه بادشاه او د هغهٔ ټول آفسران او د هغهٔ نور خلق کوم چې دې ښار کښې
اوسیږی او د وبا، جنګ، او قحط نه ژوندی پاتې شوی وی زهٔ به هغوئ نبوکدنضر بادشاه ته او د هغوئ دشمن ته حواله کړم
څوک چې د هغوئ ژوند ختمولو پسې ګرځی. هغه به هغوئ په تُوره په بېدردئ سره مړهٔ کړی، او په دوئ باندې به هیڅ قسمه
رحم، مینه او نهٔ به پرې څهٔ زړهٔ سواندے ښکاره کړی.“ (۸) بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې دې خلقو ته ووایه چې، ”زهٔ،
مالِک خُدائ ستاسو په وړاندې دوه لارې پېش کوم چې یوه د ژوند او بله د مرګ لاره ده. (۹) هر څوک هم چې په دې ښار
کښې پاتې شی نو هغه به په جنګ، قحط او یا د وبا په وجه مړهٔ شی. خو هر څوک چې بهر ووځی او خپل ځان بابلیانو ته حواله
کړی چا چې ښار محاصره کړے دے هغوئ به ژوندی پاتې شی، او هغوئ ته به د ژوندون غنیمت ورکړے شی. (۱۰) مالِک
خُدائ فرمائی چې، ما دا فیصله کړې ده چې زهٔ به دا ښار بچ نهٔ کړم او افتونه به پرې نازل کړم، نه چې آبادی. دا به د بابل
بادشاه ته حواله کړم او هغه به دا ښار په اور تباه کړی.“

د یهوداه د شاهی خاندان عدالت

(۱۱) ”د یهوداه شاهی خاندان ته ووایه، د مالِک خُدائ پېغام واورئ، (۱۲) اے د داؤد خاندانه، مالِک خُدائ تاسو ته داسې
فرمائی، هر سحر د خلقو اِنصاف کوئ د چا نه چې غلا شوې وی او هغوئ ته د ظالمانو د لاس نه خلاصون ورکوئ، ګنې زما
غضب به رانازل شی او هر څهٔ به لکه د اور په شان وسوزوی او دا به ستاسو د هغه شرارت په وجه داسې بلیږی چې هیڅ څوک
به یې نهٔ شی مړ کولے. (۱۳) مالِک خُدائ فرمائی، اے یروشلمه، زهٔ به په ذاتی توګه ستاسو خلاف جنګ کوم، تاسو څوک چې
په دې وادئ بره اوسیږئ او په اوچت ګټ پراته یئ، تاسو څوک چې په ډېر فخر سره وایئ، دلته څوک زمونږ خلاف راتلے شی
څهٔ؟ او زمونږ پناه ګاه ته څوک راننوتلے شی څهٔ؟ (۱۴) مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ به ستاسو د عمل په مطابق چې د څومره
سزا قابل یئ هومره درکړم. زهٔ به ستا د قلعه ګانو د لرګو په ستنو اور بل کړم او د هغې نه ګېرچاپېره چې هر څهٔ وی هغه به
وسوزوم.“

د بدکاره بادشاهانو اَنجام

۲۲ (۱) مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل چې، ”تهٔ د یهوداه د بادشاه محل ته ښکته لاړ شه او هلته دا پېغام بیان کړه، (۲) اے د
یهوداه بادشاه، د مالِک خُدائ پېغام واوره، تاسو څوک چې د داؤد په تخت ناست یئ، تهٔ، او ستا آفسران او ستا قوم څوک چې
په دې دروازه تګ راتګ کوئ. (۳) مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، اِنصاف او صداقت قائم کړئ. څوک چې لوټ شوے وی
هغه د ظالم د لاس نه آزاد کړئ. په مسافرو، یتیمانو او کونډو ظلم او زیاتے مهٔ کوئ او بېګناه وینه په دې ځائ کښې مهٔ
توئیوئ. (۴) کهٔ چرې تاسو په احتیاط سره زما په حکمونو عمل وکړئ، نو بیا هغه بادشاه څوک چې په یروشلم کښې د داؤد د
اولاد نه د داؤد په تخت ناست دے د هغهٔ بادشاهی او د هغهٔ اولاد به قائم وی او هغه به د خپلو آفسرانو او د هغه خلقو سره چې
په ګاډو او آسونو باندې سوارهٔ دی د دې محل په دروازو راداخل شی. (۵) مالِک خُدائ فرمائی چې، کهٔ چرې تاسو په دې
حکمونو عمل ونهٔ کړئ، قسم دې زما په خپل ذات وی چې دا محل به د خاورو ډېرے کړم. (۶) نو بیا مالِک خُدائ د یهوداه د
بادشاه د محل په حقله داسې فرمائی، کهٔ څهٔ هم چې د یهوداه محل زما دپاره د جِلعاد په شان مېوه لرونکے او د لبنان د غرونو

په شان شين او ښکلے دے، خو زۀ به په يقين سره دا په دشته بدل کړم لکه د هغه ښارونو په شان چې څوک په کښې نۀ
اوسيږی. ٧ زۀ به ستا د بربادۍ دپاره وسله بند جنگی لښکر درولېږم او هغوئ به ستا ستنې چې د دِيار د ښائسته ونو نه تيارې
شوې دی راوباسی او په اور کښې به يې وغورزوی. ٨ نو کله چې د ډېرو قومونو خلق په دې ښار باندې تېرېږی نو بيا به د يو
بل نه دا تپوس کوی چې، مالِک خُدائ ولې د دې لوئ ښار سره داسې سلوک وکړو؟ ٩ نو هغوئ ته به جواب ورکړے شی
چې، د دې ښار سره داسې سلوک ځکه وشو چې هغوئ د خپل خُدائ پاک سره لوظ مات کړو او د نورو معبودانو عبادت او
خِدمت يې وکړو.“ ١٠ اے د يهوداه خلقو، د مړ شوی بادشاه يوسياه په حقله ژړا مۀ کوئ، او د هغۀ په مرگ ماتم مۀ کوئ. خو
د دې په ځائ ډېره سخته ژړا د هغۀ د زوئ سلوم بادشاه په حقله وکړئ، څوک چې د مُلک نه شړلے شوے دے ځکه چې هغه
به بيا کله هم واپس رانۀ شی، او نۀ به خپل ذاتی مُلک دوباره وگوری. ١١ نو بيا مالِک خُدائ د يوسياه د زوئ سلوم په حقله
فرمائی، څوک چې د پلار نه پس د يهوداه بادشاه جوړ شوے وو، ”هغه د دې ځائ نه لاړو او هغه به هيڅکله نۀ راواپس کيږی.
١٢ هغه به په هغه ځائ کښې مړ شی چرته چې هغوئ قېدی بوتلے دے او هغه به دا مُلک بيا دوباره هيڅکله ونۀ گوری.“ ١٣
”افسوس دے په يهويقيم څوک چې په ناجائزه او په زور سره په مزدورانو باندې خپل محل جوړوی، څوک چې په بې‌اِنصافۍ
سره د هغې ديوالونه خېژوی، ځکه چې هغه په خپلو خلقو بغېر پيسو کار کوی. هغه هغوئ ته مزدوری هم نۀ ورکوی. ١٤ هغه
وائی چې، زۀ به د خپل ځان دپاره يو لوئ محل جوړ کړم چې په کښې بره لوئې کوټې او ډېرې اوچتې کړکۍ وی او د لرگی کار
به يې په خوشبودار دِيار سره وکړم او تک سور رنگ به ورکړم. ١٥ خو د دِيار نه د ښائسته محلونو جوړول څوک لوئ بادشاه
نۀ جوړوی. بې‌شکه ستا پلار، يوسياه، سره خو د خوړلو او څښلو دپاره هر څۀ ډېر تېر وُو، خو سره د دې هغه په خپله هره
معامله کښې صادق او اِنصاف کوونکے وو، نو ځکه مالِک خُدائ ورله برکت ورکړو. ١٦ هغۀ به غريبانانو او محتاجو له امداد
او اِنصاف ورکولو، د دې په بدل کښې ورته برکت مِلاو شو. نو د دې ښکاره مطلب دا دے، څوک چې داسې کوی نو هغه ما
پېژنی، مالِک خُدائ داسې فرمائی. ١٧ خو ستاسو سترگې او زړۀ صرف د ناروا پيسو گټلو طرف ته متوجه شوی دی، د بې‌گناه
خلقو وينه توئيوئ او دلته په هغوئ باندې ظلم او زياتے کوئ.“ ١٨ نو مالِک خُدائ د يهوداه بادشاه، د يوسياه د زوئ يهويقيم
په حقله فرمائی، ”خلق به ستا په مرگ ماتم نۀ کوی تر دې چې ستا په کور کښې به هيڅ څوک هم د غم او افسوس اظهار نۀ
کوی او نۀ به څوک ووائی چې افسوس دے، اے مالِکه. افسوس ستا شان شوکت لاړو ختم شو. ١٩ هغه به داسې ښخ کړے
شی لکه خنگه چې يو خر ښخولے شی، هغه به راښکلے شی او د يروشلم د دروازو نه به بهر وغورزولے شی.“ ٢٠ ”اے د
يروشلم خلقو، بره لبنان ته لاړ شئ او چغې ووهئ، ستاسو د ژړا آواز دې په بسن کښې واورېدے شی، او د عباريم نه ژړا وکړئ،
ځکه چې ستاسو ټول ملگری تباه شوی دی. ٢١ ما په هغه وخت کښې تاسو ته خبردارے درکړو کله چې تاسو ښۀ په آرام وئ،
خو تاسو ووئيل، مونږ مۀ تنگوه. د ځوانۍ نه ستاسو هم دا عادت وو، تاسو زما تابعداری نۀ ده کړې. ٢٢ زما د غضب طوفان
به ستاسو ټول شپونکی جارُو کړی، او ستاسو ټول دوستان به جلاوطن کړی او هلته به غلامان شی او تاسو به د خپلو بدو
عملونو په وجه سپک او شرمنده شئ. ٢٣ تاسو څوک چې په لبنان کښې اوسېږئ، او ځان ته مو د دِيار نه جاله جوړه کړې ده،
تاسو به د دردونو په وجه داسې زېيرگی کوئ لکه چې يوه ښځه يې د ماشوم د پېدا کېدو په وخت کښې کوی.“ ٢٤ مالِک خُدائ
يهوياکين ته چې، د يهويقيم زوئ او د يهوداه بادشاه دے وفرمائيل، ”زما دې په خپل ذات قسم وی، کۀ چرې تۀ زما د ښی لاس
گوتمه هم ولې نۀ وے نو تۀ به بيا هم ما ايستلې او اخوا غورزولې وے. ٢٥ زۀ به تاسو هغه چا ته حواله کړم څوک چې ستا
ژوند ختمول غواړی او د چا نه چې تۀ يرېږې. زۀ به تا د بابل بادشاه نبوکدنضر او د هغۀ خلقو ته حواله کړم. ٢٦ زۀ به تا او
ستا مور د دې مُلک نه جلاوطن کړم، او تاسو به په پردی مُلک کښې مړۀ شئ، په هغه مُلک کښې چرته چې تاسو پېدا شوی نۀ
يئ. ٢٧ تاسو به دې مُلک ته بيا هيڅکله هم واپس رانۀ شئ کوم چې تاسو غوښتل چې هغه بيا ووينئ.“ ٢٨ خلقو ووئيل چې،
”ولې دا سړے يهوياکين بادشاه د هغه مات منگی په شان دے څۀ، کوم چې غورزولے شوے وی او د هيچا په کار نۀ وی؟ هغه
او د هغۀ بچی ولې په يو داسې مُلک کښې جلاوطن کړے شوی دی چې هغوئ ته هيڅ پته هم نۀ وی؟“ ٢٩ اے زما وطنه، زما
وطنه، زما وطنه. د مالِک خُدائ دې پيغام ته غوږ ونيسه، ٣٠ مالِک خُدائ دا فرمائی چې، ”دا کس په بې‌اولادو کښې حساب
کړه، دا کس به په خپل ټول ژوند کښې نۀ خوشحاله او نۀ آباد شی. د هغۀ د اولاد نه به څوک هم آباد نۀ شی، او يو به هم نۀ د
داؤد په تخت کښېنی، او نۀ به په يهوداه کښې حکومت وکړی.“

د راتلونکي وخت اُمید

٢٣ (١) مالِک خُدائ فرمائی چې، ”افسوس دے د قوم په شپونکو باندې څوک چې زما د څرن د ځائ ګډې تباه کوی او
خوروی.“ (٢) نو ځکه مالِک خُدائ، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک، دې شپونکو ته فرمائی چې، ”تاسو زما رمې خورې ورې کړې
او د خپل ځان نه مو لرې شړلې دی او د هغوئ مو ښهٔ خیال نهٔ دے ساتلے، زهٔ به تاسو له د دې بد کار سزا درکړم، مالِک
خُدائ فرمائی. (٣) زهٔ به په خپله د خپلې رمې باقی پاتې شوی خلق د هغه ټولو مُلکونو نه راغونډ کړم کومو ته چې ما شړلی وُو
او خپل وطن ته به یې واپس راولم. چرته چې به هغوئ مېوه ونیسی او د هغوئ شمېر به ډېر شی. (٤) زهٔ به په هغوئ شپونکی
مقرر کړم چې د هغوئ خیال وساتی، او هغوئ به نور د چا نه نهٔ یرېږی او نهٔ به پرېشانه شی. او نهٔ به یو ورک شی. ما مالِک
خُدائ دا وفرمائیل.“ (٥) مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه ورځې راتلونکې دی چې، زهٔ به د داؤد په نسل کښې یوه صادقه څانګه
راپورته کړم او بادشاه به یې کړم، او هغه به په هوښیارتیا سره حکومت کوی. او هغه به په مُلک کښې صداقت او اِنصاف قائم
کړی. (٦) په هغه ورځو کښې به یهوداه بچ کړے شی او اِسرائیل به د سلامتۍ سره ژوند کوی. او دا هغه نوم دے چې په کوم
سره به هغه یادېږی، مالِک خُدائ زمونږ خلاصونکے دے.“ (٧) مالِک خُدائ فرمائی چې، ”نو هغه ورځې راتلونکې دی چې
خلق به نور داسې قسم نهٔ خوری چې په هغه ژوندی خُدائ مو دې قسم وی چا چې بنی اِسرائیل د مِصر نه رابهر کړل، (٨) خو
هغوئ به داسې وائی چې، قسم دے په هغه ژوندی مالِک خُدائ باندې چا چې د بنی اِسرائیل نسل د شمال او د نورو مُلکونو نه
واپس راغونډ کړو کله چې هغهٔ هغوئ تس نس کړی وُو. نو بیا به هغوئ په خپل مُلک کښې اوسیږی.“

دروغژن نبیان

(٩) زما زړهٔ د دروغژنو نبیانو په وجه مات شوے دے، او ټول هډُوکی مې په لړزان دی. زهٔ لکه د هغه نشائی په شان شوے یم
څوک چې په شرابو زیات نشه شوے وی، نو دغه شان زهٔ د مالِک خُدائ او د مقدس کلام په وجه نشه یم. (١٠) دا مُلک د
زناکارانو نه ډک دے، نو په دې وجه مالِک خُدائ ورباندې لعنت نازل کړے دے نو زمکه اوچه شوې ده او په للمه کښې
شینکے اوچ شوے دے. نبیان په بدو لارو روان شوی دی او خپل طاقت په غلطه طریقه استعمالوی. (١١) مالِک خُدائ فرمائی
چې، ”نبیان او اِمامان دواړه بې‌خُدایه کارونه کوی، تر دې چې ما په خپل کور کښې هم د دوئ بدعملی پیدا کړی دی. (١٢) نو په
دې وجه چې هغوئ چرته هم ځی د هغوئ پښې به ښوئیږی، او د تیارو خوا ته به بوتلے شی او هلته به هغوئ راوغورزیږی. زهٔ به
په هغوئ باندې د هغوئ د سزا په مقرر شوی وخت کښې افت نازل کړم.“ مالِک خُدائ داسې فرمائی. (١٣) ”ما د سامریه د
نبیانو دا خراب کارونه ولیدل چې کوم هغوئ د بعل په نوم پیشګوئې خلقو ته کوله او زما قوم بنی اِسرائیل یې بې‌لارې کړو. (١٤)
خو ما د یروشلم په پېغمبرانو کښې د دې نه زیات خراب کار ولیدلو، هغوئ زنا کوی او بې‌ایمانی کوی، او د بدعملو خلقو
حوصله افزائی کوی، نو بیا یو هم د خپلو بد عملونو نه نهٔ منع کیږی. هغوئ ټول زما دپاره د سدوم د خلقو په شان خراب دی،
او د یروشلم خلق ما ته د عموره د خلقو په شان بد دی.“ (١٥) نو ځکه مالِک خُدائ ربُ الافواج د یروشلم د نبیانو په حقله داسې
فرمائی، ”زهٔ به هغوئ ته د خوړلو دپاره تریخ خوراک او د څښلو دپاره به ورله د زهرو اوبهٔ ورکړم، ځکه چې د یروشلم د نبیانو
په وجه، په ټول مُلک کښې بې‌دینی خوره شوې ده.“ (١٦) مالِک خُدائ ربُ الافواج خپلو خلقو ته فرمائی چې، ”دا نبیان چې تاسو
ته کومه پیشګوئې کوی د هغوئ خبرو ته غوږ مهٔ نیسئ، هغوئ تاسو د دروغو په اُمیدونو سره ډکوی. هغوئ تاسو ته د مالِک
خُدائ پېغام نهٔ درکوی خو صرف د خپل سوچ او زړهٔ نه تاسو ته رویا پیش کوی. (١٧) هغوئ هغه خلقو ته مسلسل خبرې کوی
څوک چې ما سپک ګڼی، چې مالِک خُدائ فرمائی چې تاسو به په خیر خیریت یئ. او هغوئ ټولو ته څوک چې د خپل سرکشه
زړهٔ تابعداری کوی هغوئ وائی تاسو ته به هیڅ قسمه نقصان ونهٔ رسیږی.“ (١٨) خو په هغوئ کښې کوم یو د مالِک خُدائ په
حضور کښې ولاړ وو چې هغه څهٔ یې لیدلی یا اورېدلی وی کوم چې هغهٔ فرمائیلی دی؟ یو هم نه. چا هغهٔ ته غوږ نیولے او چا د
هغهٔ آواز اورېدلے دے؟ (١٩) ګورئ د مالِک خُدائ غضب لکه د طوفان په شان راروان دے، او د هغهٔ غضب به د ډېر تېز
طوفان په شان د بدعملو په سرونو باندې راتاو شی. (٢٠) او د مالِک خُدائ دا غضب به تر هغې پورې سوړ نهٔ شی ترڅو پورې
چې د هغهٔ د زړهٔ مقصد پوره شوے نهٔ وی. په راتلونکو ورځو کښې به تاسو په دې ټولو باندې پوره پوهه شئ. (٢١) ”ما دا نبیان

نهٔ دی لېږلی، خو هغوئ د خپل ځان نه د پېغام ورکولو دپاره په منډه شوی دی، ما د هغوئ سره خبرې نهٔ دی کړې، خو هغوئ
پېشګویانې وکړې. ۲۲ کهٔ چرې هغوئ زما په حضور کښې ما سره ولاړ وے، نو هغوئ به بيا زما کلام خلقو ته اورولو او
هغوئ به يې د خپلو شرارتونو او بدعملونو نه را اړول.“ ۲۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”زهٔ هغه خُدائ پاک يم چې هر چرته
حاضر ناظر يم نه چې په يو ځائ کښې. ۲۴ ولې داسې څوک شته چې زما نه خپل ځان چرته پټ کړی او زهٔ هغه ونهٔ وينم؟“
مالِک خُدائ فرمائی. ”ولې زهٔ په هر ځائ زمکه او آسمان کښې نهٔ يم څهٔ؟“ مالِک خُدائ فرمائی. ۲۵ ”ما هغه هر څهٔ واورېدل
څهٔ چې دې پېغمبرانو خلقو ته وفرمائيل څوک چې زما په نوم دروغ وائی او خلقو ته وائی چې، ما خوب وليدو. په خوب کښې
په ما الهام وشو. ۲۶ دا خبرې به ترڅو پورې د دې دروغژنو پېغمبرانو په زړونو کښې راځی، څوک چې د خپلو سوچونو
پېغامونه خلقو ته بيانوی. ۲۷ د هغوئ خيال دا دے چې کوم خوبونه چې دوئ په خپلو کښې يو بل ته بيانوی نو د دې په وجه به
زما خلق زما نوم هېر کړی، لکه څنګه چې پخوا د دوئ پلار نيکهٔ زما نوم هېر کړے وو او د بعل بُت عبادت يې وکړو.“ ۲۸
مالِک خُدائ فرمائی چې، ”کوم پېغمبر چې خوب ليدلے دے هغه دې بې‌شکه خپل خوب بيان کړی، خو چې په چا زما کلام
نازل شوے دے هغه دې په وفادارئ سره کلام خلقو ته واوروی. تش بوس د غنمو برابر دی څهٔ؟“ ۲۹ مالِک خُدائ فرمائی
چې، ”آيا زما پېغام د اور په شان نهٔ دے څهٔ، او زما پېغام د څټک په شان نهٔ دے څهٔ چې ګټ ټوټه ټوټه کوی؟ ۳۰ نو ځکه زهٔ
د هغه پېغمبرانو خِلاف يم څوک چې د يو بل نه خبرې نقل کوی او بيا خلقو ته وائی چې دا کلام زما د طرفه دے.“ ۳۱ مالِک
خُدائ فرمائی چې، ”زهٔ د هغه پېغمبرانو خِلاف هم يم چا چې خپله خولهٔ پرانستی وی او د خپل ځان نه لګيا وی خبرې کوی او
بيا وائی چې مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۳۲ په حقيقت کښې زهٔ د هغوئ خلاف يم،“ مالِک خُدائ دا بيان کوی، ”څوک چې د
دروغو خوبونه جوړوی او زما خلقو ته هغه بيانوی، او هغوئ په خپلو بې‌حسابه دروغو سره زما خلق بې‌لارې کوی، حال دا چې
نهٔ ما هغوئ لېږلی دی او نهٔ مې مقرر کړی دی. او هغوئ د خلقو د فائدې هيڅ خبرې نهٔ کوی.“ مالِک خُدائ دا بيان کوی.

د مالِک خُدائ پېغام

۳۳ ”يرمياه، کله چې د دې خلقو نه عام کس يا پېغمبر يا اِمام ستا نه تپوس وکړی چې، تا سره د مالِک خُدائ نه کوم دروند
پيټے شته څهٔ؟ نو تهٔ په جواب کښې ورته ووايه، نو هغه دروند پيټے هم تهٔ يې، مالِک خُدائ فرمائی، زهٔ به تا وغورزوم. ۳۴ کهٔ
چرې يو پېغمبر، يا اِمام يا بل څوک دا دعویٰ وکړی چې، ”دا د مالِک خُدائ دروند پيټے دے،“ زهٔ به دهٔ له او د دهٔ خاندان له
سزا ورکړم. ۳۵ نو بيا دې دا هر يو کس په تاسو کښې د يو بل نه او د خپلو دوستانو او خپلوانو نه تپوس کوی چې، ”مالِک
خُدائ په جواب کښې څهٔ فرمائيلی دی؟“ او يا دا چې، ”مالِک خُدائ کومه خبره کړې ده؟“ ۳۶ خو نور به تهٔ بيا کله هم دا ونهٔ
وائې چې، ”د مالِک خُدائ پېغام يو دروند پيټے دے،“ ځکه چې د هر سړی خپله خبره د هغهٔ پېغام وګرځېدو نو تاسو بيا دغه
شان د ژوندی مالِک خُدائ، ربُ الافواج خُدائ زمونږ د خُدائ پاک پېغام ته تعبير ورکوئ. ۳۷ تاسو پېغمبرانو ته داسې ووايئ
چې، ”مالِک خُدائ تاسو له څهٔ جواب درکړو؟ مالِک خُدائ څهٔ فرمائيلی دی؟“ ۳۸ او کهٔ بيا هم تاسو دا دعویٰ کوئ چې، ”دا د
مالِک خُدائ نه دروند پيټے دے،“ نو مالِک خُدائ بيا داسې فرمائی چې، ”تاسو خبرې خو کوئ چې دا د مالِک خُدائ نه دروند
پيټے دے، اګر چې ما درته فرمائيلی وُو چې داسې خبرې مهٔ کوئ چې دا د مالِک خُدائ د طرف نه دروند پيټے دے،“ ۳۹ نو
په دې وجه به زهٔ تاسو په يقين سره هېر کړم او سره د هغه ښاره کوم چې ما تاسو او ستاسو پلار نيکهٔ له ورکړو د خپل حضور
نه لرې وشړم. ۴۰ زهٔ به په تاسو باندې نهٔ ختمېدونکے لعنت او ابدی شرم نازل کړم چې هيڅکله به هېرولے نهٔ شی.“

د اينځرو دوه ټوکرۍ

۲۴ ۱ وروستو د دې نه چې د بابل بادشاه نبوکدنضر د يهوياکين د يهويقيم زوئ د يهوداه بادشاه بابل ته سره د آفسرانو،
کاريګرانو او لوهارانو قېديان بوتلل نو بيا مالِک خُدائ ما ته په رويا کښې د اينځرو دوه ټوکرۍ راوښودلې چې د مالِک خُدائ د
کور مخې ته پرتې وې. ۲ په يوه ټوکرۍ کښې اول موسمی او پاخهٔ اينځر وُو، او په بله ټوکرۍ کښې خراب اينځر وُو، دومره
ډېر خراب چې د خوړلو نهٔ وُو. ۳ نو بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”يرمياه تا ته څهٔ ښکاری؟“ ما ورته په جواب کښې

ووئيل، ”اينځر. ښۀ اينځر ډېر ښۀ دی خو خراب اينځر ډېر خراب دی، دومره خراب دی چې د خوړلو قابل هم نۀ دی.“ (۴) نو
بيا د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، (۵) ”مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې، دا ښۀ اينځر د
يهوداه د هغه خلقو په شان دی چې ما د بابل مُلک ته د دې ځائ نه جلاوطن کړی دی او زۀ هغوئ ته هم دغه شان ښۀ ګورم.
(۶) زۀ به هغوئ ته په ښۀ سترګه ګورم، او زۀ به هغوئ دې مُلک ته واپس راولم. زۀ به هغوئ آباد کړم او زۀ به هغوئ ونۀ
غورزوم، زۀ به هغوئ وکرم او د بېخ نه به يې نۀ راوباسم. (۷) زۀ به هغوئ له دا خواهش ورکړم چې هغوئ ما وپېژنی چې زۀ
مالِک خُدائ يم. هغوئ به زما مخلوق وی، او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک يم، ځکه چې هغوئ به په پوره زړۀ سره ما ته رجوع
وکړی. (۸) مالِک خُدائ وفرمائيل، هغه خراب اينځر چې دومره ډېر خراب دی چې د خوړلو قابل هم نۀ دی، نو دغه شان به زۀ
د صدقياه د يهوداه بادشاه، او د هغۀ د آفسرانو سره څوک چې د يروشلم نه ژوندی پاتې شوی دی کۀ هغه دلته اوسيږی او يا کۀ
په مِصر کښې دی دغه شان سلوک وکړم. (۹) زۀ به هغوئ په زمکه د هر يو مُلک دپاره د دهشت مثال او د افت زده ګانو نمونه
وګرځوم. زۀ چې هغوئ چرته هم خوارۀ کړم نو هغوئ به د عبرت يو مثال جوړ شی او خلق به د هغوئ نوم د بې‌عزتۍ دپاره
استعمالوی او د هغوئ بې‌عزتی به کوی او لعنت به پرې وائی. (۱۰) زۀ به په هغوئ جنګ راولم، لوږه او وبا به پرې راولم، تر هغې
پورې چې هغوئ به په هغه مُلک کښې ختم کړم کوم چې ما دوئ او د دوئ پلار نيکۀ له ورکړے وو.“

په بابل کښې د اويا کلونو د قيد پېشګوئي

۲۵ (۱) يرمياه ته د يهوداه بادشاه د يوسياه د زوئ يهويقيم د بادشاهۍ په څلورم کال، د يهوداه د ټولو خلقو په حقله د مالِک
خُدائ د طرف نه پېغام ورکړے شو. په هم دغه کال باندې نبوکدنضر د بابل په تخت کښېناستو. (۲) نو بيا يرمياه نبی د يروشلم
ټولو اوسېدونکو او د يهوداه ټول قوم ته بيان وکړو او ورته يې وفرمائيل، (۳) ”د يهوداه بادشاه د امون د زوئ يوسياه د بادشاهۍ
د ديارلسم کال نه واخله، تر اوسه پورې مالِک خُدائ د درويشتو کالو دپاره ما ته پېغام راکړو او ما هغه تاسو ته څو ځله در
رسولے دے، خو تاسو ما ته غوږ ونۀ نيولو. (۴) سره د دې چې مالِک خُدائ بيا بيا خپل خِدمتګاران پېغمبران رالېږلی دی،
تاسو هغوئ ته نۀ غوږ نيولو او نۀ مو هغوئ ته توجو ورکوله. (۵) هغوئ به تاسو ته فرمائيل چې، تاسو هر يو خپلې خرابې
طريقې او هغه بد کارونه پرېږدئ کوم چې تاسو کوئ، نو بيا تاسو په هغه مُلک کښې تر تله پورې اوسېدلے شئ کوم چې ما
تاسو او ستاسو پلار نيکۀ له ورکړے دے. (۶) هغوئ به تاسو ته فرمائيل چې د نورو معبودانو عبادت او خِدمت مۀ کوئ، تاسو
چې په خپلو لاسونو کوم بُتان جوړ کړی دی هغوئ ته په عبادت کولو زما قهر مۀ راپاروئ. نو بيا به زۀ تاسو ته نقصان نۀ
درکوم. (۷) مالِک خُدائ وفرمائيل چې، خو تاسو ما ته غوږ ونۀ نيولو، او تاسو چې څۀ جوړ کړی وُو د هغې په وجه تاسو زۀ په
قهر او غصه کړم، او تاسو په خپله خپل ځان ته نقصان ورسولو. (۸) نو په دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی
چې، ځکه چې تاسو زما پېغام ته غوږ ونۀ نيولو، (۹) زۀ به د شمال ټول خلق او خپل خدمتګار د بابل بادشاه نبوکدنضر د دې
مُلک او په دې کښې د اوسېدونکو خلقو او د خواوشا ټولو قومونو په خلاف د جنګ دپاره راولېږم. زۀ به هغوئ بلکل تباه کړم او
هغوئ به د خلقو دپاره د يرې دهشت، ټوقو، او مسخرو يو مثال وګرځوم، او په ابدی کنډرو به يې بدل کړم. مالِک خُدائ دا
فرمائی. (۱۰) زۀ به د هغوئ د خندا او د خوشحالۍ چغې د دې ځائ نه خاموش کړم او زۀ به د هغوئ د وادۀ د ناوې او د زلمی
د خوشحالۍ آوازونه خاموش کړم. د هغوئ د مېچونو آوازونه به خاموش کړم او د هغوئ ډيوې به مړې کړم. (۱۱) دا ټول مُلک
به په شاړو او خرابو باندې بدل شی، او دا قومونه به د اويا کالونو دپاره د بابل د بادشاه خِدمت کوی. (۱۲) خو چې کله اويا
کالونه پوره شی، نو بيا به زۀ د بابل بادشاه او د هغۀ قوم، او د هغۀ مُلک له سزا ورکړم، د هغوئ د هغه ګناهونو په وجه کوم چې
هغوئ کړی دی، مالِک خُدائ دا فرمائی، او د تل دپاره به د بابل مُلک په دشته او خرابه بدل کړم. (۱۳) زۀ به په دې مُلک هغه
ټول افتونه راولم کوم چې ما د دۀ خلاف بيان کړی دی، او په دې کِتاب کښې ليکلے شوی دی او کوم چې د يرمياه نبی په ذريعه
د ټولو قومونو خلاف پېشګوئي شوې ده. (۱۴) نور ډېر قومونه او غټ بادشاهان به هغوئ غلامان جوړ کړی، او زۀ به هغوئ ته هم
هغه شان سزا ورکړم کومه سزا چې هغوئ نورو ته ورکړې وه.“

د خُدائ پاک د غضب پیالئ

۱۵ مالِک خُدائ چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے ما ته یې وفرمائیل، ”زما د لاس نه دا پیالئ واخله چې زما د غضب د
شرابو نه ډکه ده او ټولو قومونو ته چې زۀ تا استوم په هغوئ یې وڅښوه. ۱۶ کله چې هغوئ دا وڅښی، نو هغوئ ټول به
زنګیږی او تیندکونه به خوری او کوم جنګ چې زۀ په دوئ بانديې راولم د هغې په وجه به لیونی شی.“ ۱۷ نو بیا ما د مالِک
خُدائ د لاس نه پیالئ واخستله او په هغه ټولو قومونو مې وڅښله چې زۀ چا ته هغۀ ورلېږلے وم. ۱۸ زۀ یروشلم او د یهوداه
ټولو ښارونو او د هغوئ بادشاهانو او مشرانو له لاړم او هغوئ ټولو د غضب د پیالئ نه وڅښل. د هغه وخت نه تر اوسه پورې،
دا مُلک تباه شو، او د هغوئ دپاره د یرې او دهشت، ټوقو مسخرو شو او خلقو د هغوئ په نومونو لعنت وئیلو. ۱۹ ما دا پیالئ
فِرعون د مِصر بادشاه او د هغۀ نوکرانو او آفسرانو له او ټولو مِصریانو له ورکړه، ۲۰ او نورو ټولو هغه پردو خلقو ته څوک
چې په دې مُلک کښې اوسېدل، او د عُوض ټولو بادشاهانو ته، د فلستیه د ټولو ښارونو بادشاهانو ته لکه اسقلون، غزه، عقرون،
او کوم خلق چې په اشدود کښې پاتې وُو ورکړه، ۲۱ د ادوم، موآب او عمون قومونه ته، ۲۲ د صور او صیدا ټولو بادشاهانو
ته، او د سمندر د ساحلی علاقو بادشاهانو ته، ۲۳ د ددان، تیما او بُوز ښارونو او هغه ټولو خلقو ته څوک چې لرې اوسېدل،
۲۴ د عربو ټولو بادشاهانو ته او د ټولو هغه اجنبیانو بادشاهانو ته چې هلته په ریګستان کښې اوسېدل، ۲۵ د زِمری، عیلام او د
مادی ټولو بادشاهانو ته، ۲۶ او ما د شمال ټولو نزدې لرې بادشاهانو ته، او پرله پسې د زمکې په مخ ټولو بادشاهتونو ته ورکړه.
او د دې هر څۀ نه وروستو د بابل بادشاه به یې هم وڅښی. ۲۷ بیا مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، ”اوس هغوئ ته ووایه چې،
مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، تاسو وڅښئ چې نشه شئ او اولټی وکړئ، او چې راوغورزېږئ چې
بیا هیڅکله راپورته نۀ شئ ځکه چې زۀ به په تاسو جنګ راولم. ۲۸ خو کۀ هغوئ ستا د لاس د پیالئ اخستلو او څښلو نه اِنکار
وکړی، هغوئ ته ووایه، مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، دا پیالئ به ضرور څښئ. ۲۹ ګورئ چې ما د تباهئ کار په
یروشلم کښې شروع کړلو کوم ښار چې زما په نوم یادیږی. نو ولې تاسو به د سزا نه خلاص شئ څۀ؟ تاسو به بېسزا پاتې نۀ
شئ، ځکه چې زۀ په ټوله زمکه کښې او د هغوئ په ټولو اوسېدونکو بانديې جنګ راولم، مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائی. ۳۰
نو اوس دا ټولې خبرې د هغوئ خلاف بیان کړه او هغوئ ته ووایه چې، مالِک خُدائ به د آسمان د اوچتو او مقدسو ځایونو نه
لکه د ازمری په شان وغرمبیږی او هغه به د خپل وطن خلاف زورَور آوازونه وکړی. او هغه به داسې په تېزه آوازونه وکړی لکه
څنګه چې د انګورو نچوړونکی په هغه وخت کښې شور کوی. او هغه به د هغوئ ټولو خلاف په زوره چغې ووهی څوک چې په
دُنیا کښې اوسیږی. ۳۱ او د هغۀ د عدالت آواز به د دُنیا د یو سر نه تر بل سره پورې ورسیږی. ځکه چې مالِک خُدائ د قومونو
خِلاف عدالت کوی. او هغه به د ټولو انسانانو فیصله واوروی او بدکاران به جنګونو ته حواله کړی. مالِک خُدائ دا فرمائی. ۳۲
ربُ الافواج داسې فرمائی چې، وګورئ، افت د یو مُلک نه بل مُلک ته پیوسته خوریږی او یو لوئ طوفان د دُنیا د بل سر نه
راروان دے. ۳۳ په هغه ورځ به چې کوم خلق مالِک خُدائ وژلی وی د هغوئ لاشونه به هر چرته د دُنیا د یو سر نه تر بل سره
پورې پراتۀ وی. په هغوئ بانديې به نۀ څوک ماتم کوی او نۀ به یې څوک رایوځائ کولے شی او نۀ به ښخولے شی خو په زمکه
به لکه د ډیران د ډیرې په شان پراتۀ وی. ۳۴ اے د قوم شپونکو تاسو په خپل ځان بانديې ژړا او ماتم وکړئ، او اے د قومونو
مشرانو تاسو په خاورو ایرو کښې ورغړېږئ. ځکه ستاسو د حلالېدلو او خورېدلو وخت رارسېدلے دے. تاسو به د ختو د نازک
لوښی په شان راوغورزېږئ او ټوکړې ټوکړې به شئ. ۳۵ د شپونکو سره به د تېښتې دپاره یو ځائ هم نۀ وی، او د قوم د
مشرانو سره به د منډې دپاره یو ځائ هم نۀ وی. ۳۶ د شپونکو ژړا انګولا واورئ، او د قوم د مشرانو ژړا او فریاد واورئ، ځکه
چې مالِک خُدائ د هغوئ مُلک تباه کوی. ۳۷ د مالِک خُدائ د یرونکی قهر په وجه به د آرام ځایونه خراب شی. ۳۸ مالِک
خُدائ لکه د یو طاقتور ازمری په شان کله چې د خپل غار نه راوځی او په خلقو حمله وکړی نو دغه شان به د ظالم تیره تُوره او
د مالِک خُدائ سخت قهر به د هغوئ مُلک تباه کړی.“

د حضرت یرمیاه د مرګ نه بچ کېدل

۲۶ ۱ دلته یرمیاه ته د مالِک خُدائ پېغام د یهویقیم د یوسیاه د زوئ د یهوداه بادشاه د حکومت په وړومبی سر کښې

ورکړے شو. (٢) مالِک خُدائ هغهٔ ته داسې وفرمائيل چې، ”لاړ شه او د مالِک خُدائ د کور په دربار کښې ودرېږه، او هغه
خلقو ته اعلان وکړه څوک چې د يهوداه د خوا او شا ښارونو نه د عبادت دپاره راغلى دى. هغوئ ته زما کلام پوره پوره واوروه
او يو لفظ هم ترې نه کم نۀ کړې. (٣) کېدے شى چې هغوئ تا ته غوږ ونيسى او هر يو د خپلو بدو لارو نه راواوړى. کومه
منصوبه چې ما د هغوئ خلاف جوړه کړې وه، نو بيا به زۀ خپل سوچ بدل کړم او هغه افت به پرې نۀ راولم. (٤) هغوئ ته
ووايه، مالِک خُدائ فرمائى، کۀ چرې تاسو ما ته غوږ ونۀ نيسئ او کوم شريعت چې ما تاسو ته پېش کړے دے د هغې پيروى
ونۀ کړئ، (٥) او کۀ چرې تاسو زما د خِدمت کوونکو پېغمبرانو کلام ته غوږ ونۀ نيسئ کوم چې ما تاسو ته بار بار درلېږلى دى
خو تاسو هغوئ ته غوږ ونۀ نيولو، (٦) نو زۀ به د دې کور سره هم هغه شان کار وکړم لکه څنګه مې چې د سيلا سره کړے وو،
او د زمکې په مخ به د دُنيا ټول قومونه د دې ښار نوم په لعنت کولو سره اخلى.“ (٧) کله چې يرمياه د مالِک خُدائ په کور
کښې دا کلام واورولو نو اِمامانو، پېغمبرانو او ټولو خلقو د هغهٔ کلام واورېدو، (٨) نو چې څنګه يرمياه هغه کلام خلقو ته اورول
ختم کړو کوم چې ورته مالِک خُدائ حکم کړے وو چې دې خلقو ته يې واوروى نو سمدستى اِمامانو، نبيانو او ټولو خلقو هغه
ونيولو او چغې يې کړې، ”دا ضرورى ده چې تۀ د دې په وجه مړ شې. (٩) تۀ ولې د مالِک خُدائ په کور کښې د هغهٔ په نوم
پېغام ورکوې چې دا کور به لکه د سيلا په شان شى او دا ښار به په صحرا او کنډرو بدل شى؟“ نو د مالِک خُدائ په کور کښې
ټول خلق د يرمياه نه راتاو شول. (١٠) کله چې د يهوداه آفسرانو د دې خبرو په حقله واورېدل، هغوئ د شاهى محل نه د مالِک
خُدائ د کور طرف ته لاړل او هلته د نوې دروازې په نوم دروازه کښې په داخلېدو سره په خپلو ځايونو باندې کښېناستل. (١١)
نو بيا اِمامانو او پېغمبرانو، ټولو آفسرانو او نورو خلقو ته وفرمائيل چې، ”دې سړى ته دې د مرګ سزا ورکړے شى ځکه چې
هغهٔ د دې ښار خِلاف پېشګوئې وکړه او تاسو په خپلو غوږُونو واورېده.“ (١٢) نو بيا يرمياه ټولو آفسرانو او ټولو خلقو ته
وفرمائيل، ”زۀ مالِک خُدائ رالېږلے يم چې د دې کور او د دې ښار خِلاف هغه ټولې پېشګويانې وکړم کومې چې تاسو
واورېدلې. (١٣) تاسو اوس د خپلو طريقو او اعمالو اصلاح وکړئ او د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک تابعدارى وکړئ. نو
بيا به مالِک خُدائ خپل سوچ بدل کړى او د کوم افت د نازلېدو منصوبه يې چې جوړه کړې ده هغه به نۀ نازلوى. (١٤) ترڅو
پورې چې زما خبره ده، زۀ خو ستاسو په قبضه کښې يم، څۀ چې تاسو ته ښۀ او صحيح ښکارى هم هغه ما سره وکړئ. (١٥)
خو تاسو په دې يقين وساتئ، کۀ چرې تاسو ما مړ کړئ، نو تاسو او د دې ښار خلق څوک چې په کښې اوسيږى د يو بې‌ګناه
کس خون به په خپله غاړه واخلئ ځکه چې په حقيقت کښې زۀ مالِک خُدائ تاسو ته رالېږلے يم، چې دا ټولې خبرې ستاسو
غوږونو ته دررسوم.“ (١٦) نو آفسرانو او خلقو چې دا واورېدل، نو اِمامانو او پېغمبرانو ته يې ووئيل، ”دې سړى ته دې د مرګ
سزا ورنۀ کړے شى، ځکه چې هغهٔ مونږ ته د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک په نوم خبرې وکړې.“ (١٧) نو بيا د قوم يو څو
مشران راپاڅېدل او ټولو حاضرو خلقو ته يې ووئيل چې، (١٨) ”د مورشيت ميکاه نبى چې د حزقياه د بادشاهت په ورځو کښې د
يهوداه بادشاه وو، پېشګوئې وکړه. هغهٔ د يهوداه ټولو خلقو ته وفرمائيل، دا هغه څۀ دى چې مالِک خُدائ ربُ الافواج يې فرمائى،
صيون به لکه د پټى په شان په يوې واړولے شى، د يروشلم نه به د خاورو ډېرے جوړ شى، او په اوچتو غونډو چرته چې د
خُدائ کور دے په هغې کښې به جاړې بوټى راشنۀ شى. (١٩) ولې حزقياه چې د يهوداه بادشاه وو هغه په مرګ محکوم کړو څۀ؟
آيا حزقياه د مالِک خُدائ نه ونۀ يرېدو چې د هغهٔ رحم ولټوى؟ آيا مالِک خُدائ خپله فېصله بدله نۀ کړه د کوم افت د رانازلېدو
چې هغهٔ د دوئ خلاف منصوبه جوړه کړې وه؟ مونږ په خپله په خپل ځان د سخت افت راوستو په حالت کښې يُو.“

د اورِياه نبى قتلول

(٢٠) په هغه ورځو کښې يو بل نبى د اورِياه په نوم چې د قِريَت‌يعريم اوسېدونکے وو او د سمعياه زوئ وو د يرمياه نبى په شان د
مالِک خُدائ په نوم نبوت کولو. هغهٔ هم د دې ښار او د دې خلقو خلاف لکه څنګه چې يرمياه خبرې کړې وې يو شان خبرې
وکړې. (٢١) کله چې يهويقيم بادشاه، او د هغهٔ ټولو فوجيانو او آفسرانو د اورِياه خبرې واورېدلې، نو بادشاه د هغهٔ د قتلولو
کوشش وکړو. خو کله چې اورِياه واورېدل نو د يرې نه مِصر ته وتښتېدلو. (٢٢) نو بيا يهويقيم بادشاه الناتن د عکبور زوئ مِصر
ته سره د نورو کسانو ولېږلو. (٢٣) نو هغوئ اورِياه په مِصر کښې ونيولو او يهويقيم بادشاه له يې راوستلو، او هغه يې په تُوره قتل
کړو او د هغهٔ لاش يې د عامو خلقو په قبرستان کښې ښخ کړو. (٢٤) خو اخيقام د سافن زوئ د يرمياه مدد کولو، نو ځکه هغه د

مرګ د پاره خلقو ته حواله نۀ کړے شو.

یرمیاه جغ په غاړه کړو

۲۷ (۱) د صدقیاه د یوسیاه د زوئ د یهوداه د بادشاهۍ په تازه ورځو کښې دا پېغام یرمیاه ته د مالِک خُدائ له طرفه
ورکړے شو. (۲) مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”د خپل ځان د پاره جغ جوړ کړه او د څرمنې په تسمو سره يې په خپله غاړه
کښې واچوه.“ (۳) بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې، ”د ادوم، موآب، عمون، صور او د صيدا بادشاهانو ته د هغوئ د هغه
سفيرانو په ذريعه پېغام ورواستوه څوک چې يروشلم ته د يهوداه د بادشاه صدقياه ليدلو له راغلى وُو. (۴) هغوئ له دا پېغام د
هغوئ د مالِکانو د پاره ورکړه چې دا هغه څۀ دى چې ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو مالِک خُدائ يې فرمائى، (۵) ما په خپل لوئ
طاقت او زوروَر لاس سره زمکه او په کښې ټول انسانان او ځناور پېدا کړل، او هر چا ته چې زما خوښه وى نو بيا دا هغوئ له
ورکوم. (۶) خو زۀ به اوس ستاسو ټول مُلکونه خپل خِدمت کوونکى نبوکدنضر د بابل بادشاه ته حواله کړم، تر دې چې زۀ به
ځنګلى ځناور هم د دۀ تابعدار کړم. (۷) ټول قومونه به د هغۀ خِدمت وکړى، او د هغۀ د زوئ او د نمسى به تر هغې پورې
خِدمت کوى ترڅو چې د هغۀ د مُلک د ختمېدو د پاره مقرر شوے وخت نۀ وى راغلے. نو بيا به نور ډېر قومونه او لوئ
بادشاهان راشى او بابليان به خپل غلامان جوړ کړى. (۸) مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، کۀ چرې يو قوم يا بادشاهت د
نبوکدنضر يعنې د بابل د بادشاه د خِدمت نه اِنکار وکړى او يا خپل څټ د هغۀ د جغ لاندې نۀ کړى، نو زۀ به بيا په هغه قوم
جنګ، قحط او وبا را نازله کړم، ترڅو چې بابليانو هغه قبضه کړے نۀ وى. (۹) نو بيا خپلو دروغژنو نبيانو، فالګرو، د خوب
تعبير کوونکو، خپل قسمت معلومونکو او جادوګرو ته غوږ مۀ نيسئ، څوک چې تاسو ته وائى چې تاسو به د بابل د بادشاه
خِدمت نۀ کوئ. (۱۰) هغوئ تاسو ته د دروغو نبوت کوى او په دې خبرو به تاسو د خپل مُلک نه لرې وشړلے شئ، زۀ به تاسو
خوارۀ وارۀ کړم او تاسو به تباه شئ. (۱۱) خو کۀ کوم يو قوم هم خپل څټ د بابل بادشاه د جغ لاندې ښکته کړى او د هغۀ
خِدمت وکړى، نو زۀ به دا قوم په خپله زمکه باندې پرېږدم چې هغه وکَرى او هلته اوسېږى.“ دا د مالِک خُدائ وينا ده. (۱۲) ما
هم دا پېغام د يهوداه بادشاه صدقياه ته ورکړو. ما ورته ووئيل، ”خپل څټونه د بابل بادشاه جغ ته ښکته کړئ، د هغۀ او د هغۀ د
خلقو خِدمت وکړئ، نو تاسو به ژوندى پاتې شئ. (۱۳) نو بيا ولې تۀ او ستا عوام دې په هغه جنګ، قحط يا وبا مړۀ شى په کومو
چې مالِک خُدائ هر هغه قوم يروى څوک چې د بابل د بادشاه د خِدمت نه اِنکار کوى؟ (۱۴) د دروغژنو نبيانو خبرو ته غوږ مۀ
نيسئ څوک چې تاسو ته وائى چې د بابل د بادشاه خِدمت به نۀ کوئ، ځکه چې هغوئ تاسو ته دروغ وائى. (۱۵) مالِک خُدائ په
خپله فرمائيلى دى چې، هغوئ ما نۀ دى درلېږلى. هغوئ زما په نوم د دروغو نبوت کوى. نو ځکه زۀ به تاسو د خپل مُلک نه
وشړم، نو تاسو او هغه نبيان دواړه به هلاک شئ.“ (۱۶) نو بيا ما اِمامانو ته ووئيل چې، ”دا هغه څۀ دى چې مالِک خُدائ
فرمائيلى دى، هغه نبيانو ته غوږ مۀ نيسئ چې څوک داسې وائى چې د خُدائ پاک د کور مقدس څيزونه به ډېر زر د بابل نه
راواپس شى. هغوئ تاسو ته د دروغو پېشګوئيانې کوى. (۱۷) هغوئ ته غوږ مۀ نيسئ، د بابل د بادشاه خِدمت کوئ، نو تاسو به
ژوندى پاتې شئ. نو بيا دې ولې دا ښار تباه او په کنډرو بدل شى څۀ؟ (۱۸) کۀ چرې هغوئ په رښتيا سره پېغمبران وى او د
مالِک خُدائ د خوا نه ورته کلام ورکړے شوے وى نو بيا دې هغوئ ما ته چې مالِک خُدائ ربُ الافواج يم سوال او مِنت وکړى
چې زۀ هغه پاتې شوى مقدس څيزونه بابل ته پرې نۀ ږدم چې هغوئ يوسى. او چې هغه په يروشلم کښې د مالِک خُدائ په کور او
د يهوداه بادشاه په محل کښې پاتې شى. (۱۹) نو مالِک خُدائ، ربُ الافواج د هغه څيزونو په حقله وفرمائيل کوم چې په يروشلم
کښې پاتې وُو لکه د زېړو ستنې او د زېړو ډېګى، او د اوبو راوړلو ګاډى او نور سامانونه. (۲۰) دا هم هغه پاتې شوى څيزونه دى
کله چې نبوکدنضر بادشاه د يهوداه بادشاه، د يهويقيم زوئ يهوياکين او د يهوداه او يروشلم مشران سپين روږى ټول بابل ته
بوتلل. (۲۱) مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى هغه څيزونو په حقله کوم چې د مالِک خُدائ په کور
کښې پاتې دى او د يهوداه او په يروشلم او د بادشاه په محل کښې پاتې دى، (۲۲) دا سامانونه به بابل ته يوړے شى او دا به زما د
راتلو د ورځې پورې هلته وى، مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، نو بيا به زۀ دا ټول سامان واپس راوړم او په دې ځائ کښې به يې
ولګوم.“

حضرت یرمیاه او حننیاه نبی

۲۸ (۱) د یهوداه د بادشاه د صدقیاه د بادشاهۍ په تازه ورځو کښې په هم هغه کال په پینځمه میاشت په څلورم کال د
جبعون د ښار یو پېغمبر د عزور زوئ حننیاه د مالِک خُدائ په کور کښې د اِمامانو او د خلقو په وړاندې ما ته خبرې وکړې او
راته یې وفرمائیل چې، (۲) مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، "زۀ به د بابل د بادشاه جغ مات
کړم چې بوج یې په خلقو باندې دے. (۳) زۀ به په دوو کالو کښې دننه دننه د مالِک خُدائ د کور هغه ټول مقدس څیزونه واپس
دې ځائ ته راوړم کوم چې نبوکدنضر بادشاه بابل ته وړلی وُو. (۴) زۀ به هم د یهوداه بادشاه د یهویقیم زوئ یهویاکین سره د
یهوداه د هغه ټولو خلقو واپس دې ځائ ته راولم کوم چې په بابل کښې جلاوطن دی. بېشکه چې زۀ به د بابل د بادشاه جغ مات
کړم. مالِک خُدائ دا فرمائی." (۵) بیا یرمیاه پېغمبر د اِمامانو او د هغه ټولو خلقو په مخکښې کوم چې د مالِک خُدائ په کور
کښې ولاړ وُو حننیاه نبی ته داسې جواب ورکړو، (۶) هغۀ وفرمائیل چې، "آمین. مالِک خُدائ دې هم داسې وکړی. هغه دې ستا
پېشګوئې پوره او رښتیا کړی چې هغه به دوباره ټول د مالِک خُدائ د کور سامان سره د هغه کسانو چې بابل ته قېدیان بوتلے
شوی دی دلته واپس راولی. (۷) خو اوس تۀ هم هغه خبرو ته کومې چې زۀ تا ته د ټولو خلقو په وړاندې کوم غوږ ونیسه. (۸)
زما او ستا نه ډېر وړاندې پخوانو نبیانو دا پېشګوئې کړې ده چې په ډېرو مُلکونو او لویو بادشاهتونو به جنګ، قحط او وبا راځی.
(۹) خو کوم یو پېغمبر چې د خیر او سلامتۍ پېشګوئې کوی نو هغه به په رښتیا سره په دې وپېژندلے شی چې د مالِک خُدائ له
طرفه رالېږلے شوے دے کله چې د هغۀ پېشګوئې رښتیا شی." (۱۰) نو بیا حننیاه د یرمیاه نبی د غاړې نه جغ لرې کړو او ټوټې
ټوټې یې کړو، (۱۱) او حننیاه ټولو خلقو ته وفرمائیل چې، "مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به په دوو کالونو کښې دننه هم دغه شان د
نبوکدنضر بادشاه جغ چې کوم هغۀ د ټولو قومونو په غاړه کښې اچولے دے لرې کړم." په دې خبره یرمیاه د هغه ځائ نه لاړو.
(۱۲) نو بیا څۀ موده وروستو کله چې حننیاه پېغمبر د یرمیاه پېغمبر د څټ نه جغ مات کړو، نو بیا د مالِک خُدائ کلام په یرمیاه
پېغمبر نازل شو چې، (۱۳) "لاړ شه او حننیاه ته ووایه چې، مالِک خُدائ فرمائی، تا خو د لرګی جغ مات کړو، خو د دې په ځائ
به مالِک خُدائ د خلقو په غاړه کښې د اوسپنې جغ واچوی. (۱۴) مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی
چې، زۀ به د دې ټولو قومونو په غاړه کښې د اوسپنې جغ واچوم ترڅو چې هغوئ د بابل د بادشاه نبوکدنضر خِدمت وکړی.
مالِک خُدائ فرمائیلی دی، تر دې چې زۀ به د ځنګل په ځناورو باندې هم نبوکدنضر ته اختیار ورکړم چې د هغۀ خِدمت وکړی."
(۱۵) بیا یرمیاه نبی حننیاه نبی ته وفرمائیل چې، "حننیاه ما ته غوږ شه. مالِک خُدائ تۀ نۀ یې رالېږلے، تۀ دې قوم ته د دروغو
نبوت کوې او هغوئ ستاسو په دروغو باندې باور کوی. (۱۶) نو ځکه بیا مالِک خُدائ په خپله فرمائی چې، زۀ اوس تا د زمکې د
مخ نه اخوا کوم. په هم دې کال کښې به تۀ مړ شې، ځکه چې تا د مالِک خُدائ خلاف د سرکشۍ تعلیم ورکړے دے." (۱۷) نو د
هم هغه کال په اوومه میاشت حننیاه پېغمبر مړ شو.

په بابل کښې جلاوطنو ته د حضرت یرمیاه نبی خط

۲۹ (۱) دا د هغه خط متن دے کوم چې یرمیاه پېغمبر د یروشلم نه بابل ته هغه مشرانو او اِمامانو، پېغمبرانو، او نورو ټولو
خلقو ته څوک چې نبوکدنضر بادشاه د یروشلم نه بابل ته جلاوطن کړی وُو، (۲) هغۀ دا د هغه وخت نه وروستو ولیکلو کله
چې یهویاکین بادشاه، د هغۀ مور مَلِکه، د دربار خصیان آفسران، د یهوداه او یروشلم مشران، ماهِر کسان او کاریګران د
یروشلیم نه شړلی وُو. (۳) هغۀ هغه خط د اِلعاسه د سافن زوئ او ګمریاه د خِلقیاه زوئ په لاس ولېږلو، کوم چې د یهوداه
بادشاه صدقیاه د بابل نبوکدنضر له ولېږلو. په هغې کښې دا لیکلے شوی وُو، (۴) "مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک هغه ټولو خلقو ته فرمائی کوم چې ما مالِک خُدائ هغوئ د یروشلم نه بابل ته قېدیان بوتلل، (۵) خپل ځان له په بابل
کښې کورونه جوړ کړئ او په هغې کښې اوسېږئ. باغونه وکَرئ او د هغې نه خوراک کوئ. (۶) تاسو ودونه وکړئ چې زامن او
لوڼه مو پیدا شی. نو دغه شان بیا خپل زامن او لوڼه هم وادۀ کړئ چې د هغوئ هم بچې پیدا شی. تاسو په شمېر کښې زیات شئ
نه چې کم شئ. (۷) کوم ښار ته چې ما تاسو جلاوطن کړی یئ د دغه ښار خیر غواړئ. او مالِک خُدائ ته د هغې دپاره دُعا
کوئ، ځکه کۀ چرې په هغې کښې خیر وی، نو تاسو به هم په خیر یئ. (۸) مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک

تاسو ته فرمائی چې، خبردار، ستاسو په مینځ کښې چې کوم نبیان او فالبین اوسیږی چې هغوئ تاسو دوکه نۀ کړی. د هغوئ
خوبونو ته توجو مۀ ورکوئ. (۹) ځکه هغوئ تاسو ته زما په نوم د دروغو پېشګوئي کوی. هغوئ ما تاسو ته نۀ دی درلېږلی.
مالِک خُدائ داسې فرمائی. (۱۰) مالِک خُدائ فرمائی چې، کله چې په بابل کښې ستاسو اویا کاله تېر شی، نو زۀ به ستاسو خوا
ته راشم او خپله هغه د رحم وعده به پوره کړم چې تاسو بیا واپس خپل مُلک ته راولم. (۱۱) مالِک خُدائ فرمائی چې، ما ته د
هغه منصوبو پته ده زۀ چې کومې ستاسو دپاره لرم، هغه منصوبه چې تاسو آبادوی او خوشحالوی، نه چې تاسو ته نقصان
رسوی، هغه منصوبه چې تاسو ته مستقبل او اُمید درکړی. (۱۲) بیا به په هغه وخت تاسو ما ته مِنت زاری وکړئ، ما ته به رجوع
وکړئ او ما نه به دُعا وغواړئ، او زۀ به ستاسو دُعا واورم. (۱۳) تاسو به زما لټون کوئ او کۀ چرې په پوره زړۀ سره زما لټون
وکړئ نو تاسو به مې پیدا کړئ. (۱۴) مالِک خُدائ فرمائی چې، زۀ به تاسو ته اجازت درکړم چې ما پیدا کړئ. زۀ به ستاسو
مُلک دوباره تاسو له درکړم. د هغه ټولو مُلکونو او ځایونو نه به تاسو واپس راولم په کومو کښې چې ما خوارۀ کړی وئ، او زۀ
به تاسو هغه مُلک ته واپس راولم د کوم نه چې ما تاسو جلاوطن کړی وئ، مالِک خُدائ فرمائی. (۱۵) تاسو ووایئ چې، مونږ
دپاره مالِک خُدائ په بابل کښې هم پېغمبران راپیدا کړی دی، (۱۶) خو مالِک خُدائ ته غوږ ونیسئ چې هغه د هغه بادشاه په
حقله فرمائی ځوک چې د داؤد په تخت ناست دے او د هغه خلقو په حقله ځوک چې په دې ښار کښې پاتې شوی دی، او
ستاسو د مُلک خلقو په حقله ځوک چې تاسو سره جلاوطن شوی نۀ وُو. (۱۷) مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، زۀ به په
هغوئ باندې جنګ، قحط او وبا راولم او هغوئ به د هغه خرابو اینځرو په شان کړم چې د خوړلو قابل نۀ وی. (۱۸) زۀ به په
هغوئ جنګ، قحط او وبا نازله کړم او د هغوئ پسې به یم، او د دُنیا ټول نور قومونه چې هغوئ ته ګوری نو ورته به د یرې او
دهشت مثال وی او چې چرته هم هغوئ خوارۀ کړم نو ټولو خلقو ته به یې د نفرت او سپکاوی باعث وګرځوم. (۱۹) مالِک خُدائ
فرمائی چې، ځکه چې هغوئ زما کلام ته غوږ نۀ نیولو، هغه پېغام چې ما بار بار د خپلو خادِمانو نبیانو په ذریعه هغوئ ته
ورکړے وو. او تاسو جلاوطنو هم زما پېغام ته غوږ ونۀ نیولو، مالِک خُدائ فرمائی. (۲۰) نو اوس تاسو ټولو اے جلاوطن شوو
ځوک چې ما د یروشلم نه بابل ته لېږلئ د مالِک خُدائ کلام واورئ. (۲۱) مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک د
اخی‌اب د قولایاه د زوئ او د صدقیاه د معسیاه د زوئ په حقله فرمائی چې، هغوئ تاسو ته زما په نوم د دروغو پېشګویانې
وکړی، زۀ به هغوئ نبوکدنضر د بابل بادشاه ته حواله کړم، او هغه به هغوئ ستا د سترګو د وړاندې مړۀ کړی. (۲۲) ځکه چې د
هغوئ په وجه به، د یهوداه نه ټول جلاوطن شوی خلق ځوک چې په بابل کښې قېدیان دی هغوئ به داسې ښېرې کوی، مالِک
خُدائ دې تاسو سره د صدقیاه او اخی‌اب په شان کار وکړی ځوک چې د بابل بادشاه په اور کښې سوزولی وُو. (۲۳) ځکه چې
هغوئ په بنی اِسرائیلو کښې شرمناک ګناهونه کړی دی، هغوئ د خپلو ګاونډیانو د ښځو سره د زنا باوجود، زما په نامه د دروغو
پېغام خلقو ته وړاندې کړے دے د کوم چې ما هغوئ ته حُکم نۀ دے ورکړے. خو ما ته د هغوئ په حقله عِلم دے او په هغوئ
باندې زۀ ګواه یم. مالِک خُدائ داسې فرمائی.“

د سمعیاه خط

(۲۴) مالِک خُدائ په بابل کښې دا پېغام سمعیاه نحلامی ته راولېږلو، (۲۵) ”مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک
داسې فرمائی چې، تا په خپل اختیار سره یو خط صفنیاه د معسیاه زوئ، اِمام ته، او تا د دې نقل نورو اِمامانو او د یروشلم
خلقو ته ولېږلو، چې په کښې تا ولیکلو چې، (۲۶) تۀ مالِک خُدائ د یهویدع په ځائ اِمام جوړ کړې او هغۀ تۀ د خپل کور مشر
جوړ کړې. نو تا ته په کار دی چې هر یو لیونے کس چې په دروغو سره نبوت کوی د لرګی په کنده کښې بند کړې او په غاړه
کښې ورته د اوسپنې زنځیر واچوې. (۲۷) نو بیا تاسو د عنتوت یرمیاه ته زورنه ولې نۀ ده ورکړې، چا چې ستاسو په مینځ کښې
د پېغمبرۍ دعویٰ کوله او خلقو ته یې د پېغمبرۍ خبرې کولې؟ (۲۸) ځکه چې مونږ ته په بابل کښې هغۀ پېغام راولېږلو، او
پېشګوئي یې وکړه چې زمونږ په جلاوطنۍ کښې به ډېر وخت لګیږی. نو هغۀ ووئیل، تاسو په دې وجه کورونه جوړ کړئ او هلته
په کښې اوسېږئ، باغونه وکرئ او د هغې مېوې خورئ.“ (۲۹) صفنیاه اِمام دا خط یرمیاه نبی ته ولوستلو، (۳۰) او بیا د مالِک
خُدائ کلام په یرمیاه نازل شو چې، (۳۱) ”ټولو جلاوطنو ته خط ورولېږه او ورته ولیکه چې، مالِک خُدائ د سمعیاه نحلامی په
حقله فرمائی چې، هغۀ د خپل ځان نه تاسو ته پېشګوئي کړې ده، او کۀ څۀ هم چې هغه ما تاسو ته نۀ دے درلېږلے. او هغۀ تاسو

داسې تيار کړئ چې د هغهٔ په دروغو باندې باور وکړئ. ﴿۳۲﴾ نو بيا په دې وجه مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، زهٔ به سمعياه نحلامی او د دهٔ اولاد ته په يقين سره سزا ورکړم. د هغهٔ د خاندان نه به څوک هم ژوندی پاتې نهٔ شی، او نهٔ به هغوئ هغه احسانونه او نعمتونه وګوری کوم چې زهٔ د خپل غوره شوی قوم سره کوم، ځکه چې هغهٔ زما خلاف خلقو ته د سرکشئ کولو لمسون وکړو، مالِک خُدائ فرمائی.“

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو سره د خلاصون لوظ

۳۰ ﴿۱﴾ د مالِک خُدائ پېغام يرمياه ته ورکړے شو، ﴿۲﴾ ”دا هغه څهٔ دی چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يې فرمائی چې، ټولې هغه خبرې چې ما تا سره وکړې هغه په يو کِتاب کښې وليکه. ﴿۳﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ګوره، نو هغه وخت راروان دے چې زهٔ به خپل خلق اِسرائيل او يهوداه د جلاوطنئ نه بحال کړم او هغه مُلک او ځائ ته به يې واپس راولم کوم چې ما د هغوئ پلار نيکهٔ له په ميراث کښې ورکړے وو او دا به بيا د هغوئ ملکيت وی، دا مالِک خُدائ فرمائی.“ ﴿۴﴾ دا هغه خبرې دی چې مالِک خُدائ د اِسرائيل او يهوداه د خلقو په حقله فرمائيلی دی، ﴿۵﴾ ”مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ د يرې ژړا اورم، هلته دهشت دے او امن نشته. ﴿۶﴾ نو زهٔ به ستاسو نه دا يو تپوس وکړم چې ولې سړی بچی راوړی څهٔ؟ نو دا ولې زهٔ چې هر يو تکړه سړی ته ګورم نو لکه د يوې بيمارې ښځې په شان چې د ماشوم د پيدا کېدو وخت يې رانزدې شوے وی هغسې يې لاسونه په خپله ګېډه باندې اېښی وی او هر يو لکه د مړی په شان تک زېړ شوی وی؟ ﴿۷﴾ افسوس چې هغه ورځ به څومره سخته وی. د هغې ورځې په شان به بله کومه ورځ هم نهٔ وی. دا به د يعقوب دپاره سخته ورځ وی، خو په آخر کښې به هغه ترې بچ شی. ﴿۸﴾ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، په هغه ورځ به د هغوئ د غاړې نه هغه جغ مات کړم او د زنځيرونو نه به يې خلاص کړم او هغوئ به نور د پردو خلقو غلامان نهٔ وی. ﴿۹﴾ خو هغوئ به د خپل مالِک خُدائ او د داؤد د نسل نه د هغه بادشاه خِدمت وکړی، څوک چې به زهٔ په هغوئ باندې مقرروم. ﴿۱۰﴾ بلکې مالِک خُدائ فرمائی چې، اے زما خِدمت کوونکيه يعقوبه، مهٔ يرېږه. او اے اِسرائيله تهٔ مهٔ پرېشانه کېږه. زهٔ به په يقين سره تا او ستا اولاد په هغه لرې مُلک کښې د جلاوطنئ نه آزاد کړم. او تهٔ به راواپس شې او خير خيريت سره به ژوند کوې. او څوک به تا نهٔ شی يرولے. ﴿۱۱﴾ نو مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ ستا مل يم او زهٔ به تا بچ کړم. او زهٔ به هغه ټول قومونه مکمل تباه کړم چرته چې ما تاسو خوارهٔ وارهٔ کړی وئ، خو زهٔ به تاسو په مکمل توګه نهٔ تباه کوم. زهٔ به تاسو په اِنصاف سره تنبيه کړم، او زهٔ به تاسو هم داسې بې‌سزا نهٔ پرېږدم. ﴿۱۲﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ستاسو زخمونه خطرناک دی، او ستاسو زخمونه لاعلاجه دی. ﴿۱۳﴾ داسې څوک نشته چې ستا خيال وساتی، ستا د زخمونو دپاره دارو نشته، ستا دپاره علاج نشته دے. ﴿۱۴﴾ ستا ټولو ملګرو تهٔ هېر کړے يې، هغوئ ستا پرواه نهٔ کوی. ما په تا باندې داسې حمله وکړه لکه څنګه چې په دشمن کوم، او د يو ظالم په شان مې سزا درکړه، ځکه چې ستا شرارتونه ډېر غټ دی، او ستا ګناهونه ډېر زيات دی. ﴿۱۵﴾ نو بيا ولې تاسو په خپلو زخمونو او درد ژړا فرياد کوئ، او تاسو وايئ چې د دې خو هيڅ علاج نشته؟ خو دا ما ستاسو د لويو شرارتونو او ډېرو ګناهونو په وجه درسره وکړل. ﴿۱۶﴾ خو هر هغه څوک چې تاسو روغ تېروی هغوئ به روغ تېر کړے شی، او ستاسو ټول دشمنان به جلاوطن کړے شی. هر هغه څوک چې تاسو لوټ کوی هغوئ به لوټ کړے شی، او څوک چې په تاسو باندې حمله کوی په هغوئ باندې به حمله وکړے شی. ﴿۱۷﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ به ستاسو صحت دوباره ښهٔ کړم، او ستاسو زخمونو ته به شفا ورکړم. زهٔ به دا کار وکړم ځکه چې ما اورېدلی دی چې خلق تا ته ”جلاوطن شوے“ وائی، ”صيون د چا چې څوک هم خيال نهٔ ساتی.“ ﴿۱۸﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ به د يعقوب اولاد د غلامئ نه واپس راولم او په هغوئ به رحم وکړم، د يروشلم تباه شوے ښار به هم هغه ځائ کښې دوباره آباد کړم، او زوړ محل به بيا په خپل اصلی ځائ کښې ودروم. ﴿۱۹﴾ نو په هغه وخت کښې به د هغه خلقو نه د شُکر ګزارئ حمدونه او د خوشحالئ آوازونه واورېدلے شی. زهٔ به د هغوئ شمېر زيات کړم، او هغوئ به کمولے نهٔ شی. زهٔ به خلق مجبور کړم چې د هغوئ عزت وکړی، او هغوئ به سپک نهٔ شمېرلے کېږی. ﴿۲۰﴾ د هغوئ ماشومان به لکه د پخوا په شان ژوند کوی، او د هغوئ جماعت به زما په مخکښې قائم شی، او زهٔ به هغه ټولو خلقو له سزا ورکړم څوک چې په دوئ باندې ظلم کوی. ﴿۲۱﴾ د هغوئ مشر به د هغوئ د خپل قوم نه وی، او د هغوئ مشر به د هغوئ د خپلو خلقو نه وی. زهٔ به هغه خپل ځان ته نزدې کړم او هغه به

ما له راشی، ځکه چې څوک دا جرأت کولے شی چې نابللے راشی؟ دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ﴿۲۲﴾ نو هغه وخت به تاسو زما خلق يئ او زۀ به ستاسو خُدائ پاک يم.“ ﴿۲۳﴾ ګورئ د مالِک خُدائ غصه لکه د طوفان په شان رانازليږی، او د تېزو هواګانو په شان د بدعمله خلقو په سر په غضب سره لګيږی. ﴿۲۴﴾ او د مالِک خُدائ سخت قهر او غضب به تر هغې پورې وی او واپس به نۀ شی ترڅو چې د هغۀ مقصد پوره شوے نۀ وی. په راتلونکو ورځو کښې به تاسو په دې هر څۀ باندې پوهه شئ.

د بنی اِسرائيلو خپلو کورونو ته راواپس کېدل

۳۱ ﴿۱﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په هغه وخت کښې به زۀ د بنی اِسرائيلو د ټولو قبيلو خُدائ يم، او هغوئ به زما خلق وی.“ ﴿۲﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”د بنی اِسرائيلو کوم خلق چې د مرګ نه بچ پاتې شوی وُو ما په هغوئ په بيابان کښې فضل وکړو، کله چې هغوئ د آرام په تلاش کښې روان وُو ما د هغوئ ساتنه وکړه. ﴿۳﴾ ډېر پخوا مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته راڅرګند شو، او ورته يې وفرمائيل چې، ما تاسو سره نۀ ختمېدونکې مينه کړې ده، ما تاسو په خپله مينه او رحم سره خپل ځان ته رانزدې کړئ. ﴿۴﴾ زۀ به تا بيا آباد کړم، او تۀ به بيا آباد شې، اے پېغلې اِسرائيله. تۀ به بيا تمبل راواخلې او بهر به د ګډا دپاره په خوشحالۍ سره راووځې. ﴿۵﴾ تاسو به دوباره د سامريه په غونډو باندې د انګورو باغونه وکَرئ، او څوک چې دا باغونه کَری هغوئ به يې په مېوه خوشحاله شی. ﴿۶﴾ نو هغه ورځ راروانه ده چې د اِفرائيم د غونډو نه به چوکيداران آوازونه وکړی او وائی به چې، راځئ چې صيون ته د عبادت دپاره او مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته لاړ شو.“ ﴿۷﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”د يعقوب دپاره د خوشحالۍ سندرې ووايئ او چغې ووهئ چې بنی اِسرائيل د ټولو نه لوئ قوم دے. مالِک خُدائ ته د حمد و ثناء چغې ووهئ او ووايئ چې، اے مالِکه خُدايه، په بنی اِسرائيلو کښې پاتې شوے خپل قوم دې بچ کړه. ﴿۸﴾ نو زۀ به هغوئ د شمالی مُلک نه واپس راولم او د زمکې د لرو ځايونو نه به يې راغونډ کړم. تر دې چې ړانده، ګوډيان، اُميدوارې ښځې او د ماشوم د پېدا کېدو په حالت کښې ښځې، نو هغوئ ټول به د لوئ قبيلې په شکل کښې دلته بيا راواپس شی. ﴿۹﴾ کله چې هغوئ واپس راشی نو د پښېمانۍ نه به اوښکې د هغوئ په مخ روانې وی او زۀ به هغوئ په ډېره مينه خپلو کورونو ته واپس بوځم، نو زۀ به هغوئ د روانو اوبو په خوا کښې او په هواره لاره بوځم هسې نه چې چرته تيندک وخوری، ځکه چې زۀ د بنی اِسرائيلو پلار يم، او اِفرائيم زما مشر زوئ دے.“ ﴿۱۰﴾ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے قومونو، د مالِک خُدائ کلام واورئ، او هغه لرې ساحلی وطنونو ته يې بيان کړئ. هغه چا چې بنی اِسرائيل خواره کړی دی هم هغه به يې راغونډ کړی. لکه څنګه چې شپونکے د خپلې رمې ساتنه کوی هم داسې به هغه د هغوئ خيال ساتی. ﴿۱۱﴾ مالِک خُدائ به د بنی اِسرائيلو فديه ورکړی او هغوئ به د هغه کسانو نه آزاد کړی چې د دوئ نه زورَور دی. ﴿۱۲﴾ هغوئ به راشی او پاس د صيون په غرۀ به د خوشحالۍ چغې ووهی، او هغوئ به د مالِک خُدائ په برکتونو لکه غله دانه، مے، تېل، او د رمو په زياتولو خوشحاله شی. د هغوئ ژوند به لکه د سيرابه باغ په شان وی، او هغوئ به نور غمژن نۀ شی. ﴿۱۳﴾ نو پېغلې به د خوشحالۍ نه ګډيږی، ځوانان او بوډاګان به هم خوشحالی کوی. زۀ به د هغوئ غم په خوشحالۍ باندې بدل کړم، او زۀ به هغوئ له تسلی ورکړم، او زۀ به د هغوئ خفګان په خوشحالۍ بدل کړم. ﴿۱۴﴾ زۀ به د هغوئ اِمامان په غوړو زېړو خوراکونو ماړۀ کړم، او زما خلق به زما په نعمتونو باندې ماړۀ پټ شی. مالِک خُدائ دا فرمائی.“

په بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ رحم

﴿۱۵﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په راما کښې د چغو آواز واورېدلے شو، د ماتم او لوئ ژړا آواز. راحيل په خپلو بچو باندې ژړا کوی، هيڅ قسم تسلی نۀ قبلوی ځکه چې د هغې ماشومان غېب کړے شوی دی.“ ﴿۱۶﴾ خو مالِک خُدائ فرمائی چې، ”ژړا او اوښکې تويدل بس کړئ، تاسو ته به د خپلو کارونو اجر مِلاو شی.“ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”ستاسو ماشومان به د دشمن د مُلک نه راواپس شی.“ ﴿۱۷﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”ستا د راتلونکی ژوند دپاره اُميد شته دے، ستاسو ماشومان به خپل مُلک ته بيا واپس راشی. ﴿۱۸﴾ د اِفرائيم ژړا او فرياد ما ته رارسېدلے دے، تا ما ته تربيت راکړو چې په لاره شم، لکه د ناجوته سخی په شان دې تربيت راکړو او زۀ اوس په لاره شوے يم. ما دې خپل حضور ته واپس راوله، نو زۀ به واپس راشم، ځکه چې تۀ زما مالِک خُدائ او خُدائ پاک يې. ﴿۱۹﴾ ستا نه د اوړېدو نه پس مونږ توبه وکړه، د پوهېدو نه وروستو

مونږ خپله سينه ووهله. مونږ چې کوم کم عقل کارونه په ځوانئ کښې کړی وُو د هغې په وجه سپک او شرمنده شُو.“ ۲۰ مالِک
خُدائ فرمائی چې، ”ولې اِسرائيل تر اوسه زما محبوب زوئ نهٔ دے څهٔ په چا کښې چې زهٔ خوشحالېږم؟ کهٔ څهٔ هم چې زهٔ د دهٔ
خلاف بار بار خبرې کوم، نو بيا هم هغه يادوم. نو په دې وجه زما زړهٔ ورپسې زهيريږی، زما په زړهٔ کښې د دهٔ دپاره ډېر رحم
دے. ۲۱ اے زما قومه، تاسو د تلو په وخت په خپله لار داسې نښې ودروئ چې د هغې نه په واپسئ کښې خلقو ته د صحيح
لارې پته ولګی. اے پېغلې اِسرائيله راوګرځه، خپلو ښارونو ته راوګرځه. ۲۲ اے زما بې‌وفا لورې، تهٔ به ترڅو پورې سرګردانه
ګرځې؟ مالِک خُدائ به يو نوے کار وکړی او هغه دا دے چې بنی اِسرائيل به خپل مالِک خُدائ ته غاړه ورکړی.“

د مالِک خُدائ د خلقو بيا آباديدل

۲۳ مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی، ”کله چې زهٔ هغوئ د غلامئ نه واپس راولم، په يهوداه او د
هغې په ښارونو کښې به هغوئ بيا داسې ووائی چې، اے د صداقت ځايه، اے مقدس غره، مالِک خُدائ دې تا له برکت درکړی.
۲۴ ښاريان او زميندران او شپونکی به د خپلو رمو سره په شريکه د يهوداه په مُلک کښې اوسيږی. ۲۵ زهٔ به ستړو ستومانو
ته طاقت ورکړم او مراوی شوی به تازه کړم. ۲۶ نو کله چې زهٔ راپاڅېدم او خپلې سترګې مې پرانستلې، نو زهٔ پوهه شوم چې
په خوږ خوب اودهٔ وم.“ ۲۷ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه ورځ راروانه ده چې زهٔ به د اِسرائيل او يهوداه او د هغوئ د
څناورو نسلونه زيات کړم. ۲۸ او لکه څنګه چې ما هغوئ د بېخ نه راويستل، او ټوکرې ټوکرې مې کړل، او راومې غورزول، او
تباه مې کړل او افتونه مې پرې نازل کړل، نو دغه شان به زهٔ هغوئ دوباره آباد او قائم کړم. ۲۹ په هغه ورځو کښې به نور خلق
داسې نهٔ وائی چې، تراوهٔ انګور يې پلارانو وخوړل، او غاښونه يې د بچو وبرېښېدل. ۳۰ خو هر سړے به د خپلې ګناه په وجه مړ
کيږی، هر څوک چې تراوهٔ انګور وخوری هم د هغهٔ غاښونه به برېښيږی.“ ۳۱ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه وخت راروان
دے چې کله زهٔ د اِسرائيل او د يهوداه د خلقو سره يو نوے لوظ وکړم. ۳۲ دا به د هغه لوظ په شان نهٔ وی کوم چې ما د هغوئ
د پلار نيکهٔ سره کړے وو کله چې ما هغوئ د لاس نه ونيول او د مِصر نه مې بهر وويستل، ځکه چې هغوئ ما سره کړے لوظ
مات کړو، کهٔ څهٔ هم چې زما مثال هغوئ ته د وفادار خاوند په شان وو. مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۳۳ خو دا هغه نوے لوظ
دے کوم به چې زهٔ پس د دې نه د بنی اِسرائيلو د قبيلې سره وکړم، زهٔ به خپل شريعت د هغوئ په مازغو کښې واچوم او د
هغوئ په زړونو به يې وليکم. زهٔ به د هغوئ خُدائ پاک يم او هغوئ به زما بنده ګان وی. ۳۴ نور به د هغوئ نه يو کس هم خپل
ګاونډی ته، او يا خپل ورور ته دا تعليم نهٔ ورکوی چې مالِک خُدائ وپېژنه، ځکه چې د وړو نه واخله تر لويو پورې به هغوئ ټول
ما پېژنی، مالِک خُدائ داسې فرمائی. زهٔ به د هغوئ شرارتونه معاف کړم او د هغوئ ګناهونه به نور نهٔ يادوم.“ ۳۵ مالِک خُدائ
داسې فرمائی، هغه څوک چې نمر په دې مقرروی چې د ورځې وځليږی، او هغه چا چې سپوږمۍ او ستوری مقرر کړل چې د
شپې وځليږی، څوک چې سمندر راپاڅوی چې د هغې چپې شور وکړی نو د هغهٔ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ۳۶ مالِک
خُدائ داسې فرمائی چې، ”ترڅو پورې د کائنات دا نظام موجود وی، نو تر هغه وخته پورې به د بنی اِسرائيلو قوم زما د وړاندې
قائم وی.“ ۳۷ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، ”لکه څنګه چې د آسمان د ناپ تول اندازه نهٔ شی لګولے او د زمکې د بنياد
اندازه نهٔ شی معلومولے نو زهٔ به هم د اِسرائيل د ګناهونو په وجه د هغوئ نه اِنکار ونهٔ کړم.“ دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۳۸
”هغه ورځ راتلونکې ده،“ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”کله چې دا ښار د حننايل د برج نه واخله تر د ګوټ د دروازې پورې به
دوباره زما دپاره آباد شی. ۳۹ او د هغه ځائ نه به سيدها د ښار حدود جارب غونډۍ پورې ورسيږی او بيا به د جوعه طرف ته
راتاو شی. ۴۰ نو بيا به ټوله دره چرته چې د مړو لاشونه او ايرې غورزولے شی او هغه ټوله زمکه د کومې ميدانونه چې د
قِدرون د درې د نمرخاتهٔ پورې پراتهٔ دی، او د آسونو د دروازې پورې، ټوله به مالِک خُدائ ته مقدسه وی. دا ښار به هيڅکله بيا
د بېخ نه راونهٔ ويستلے شی او نهٔ به تباه شی.“

د يرمياه زمکه اخستل

۳۲ ۱ د يهوداه د مُلک د صدقياه بادشاه د بادشاهۍ په لسم کال کوم چې اتلسم کال د نبوکدنضر د بادشاهۍ وو، د مالِک

خُدائ کلام یرمیاه ته ورکړے شو. ۲ په هغه وخت کښې چې د بابل د بادشاه لښکرو د یروشلم نه گېره اچولې وه نو یرمیاه په
دې ورځو کښې د یهوداه د شاهی محل دننه په فوجی چاونۍ کښې بند وو. ۳ نو صدقیاه بادشاه هغه هلته قېد کړو او ورته یې
ووئیل چې، "ته ولې دا پېشگوئي کوې؟ چې مالِک خُدائ فرمائی چې زهٔ دا ښار د بابل بادشاه ته حواله کوم نو بیا به هغه په دې
ښار قبضه وکړی. ۴ صدقیاه بادشاه به د بابلیانو د لاس نه ونهٔ تښتی، او هغه به په یقین سره د بابل بادشاه ته حواله کړے
شی، او هغه به دهٔ سره مخامخ خبرې وکړی او دے به یې په خپلو سترگو سره وگوری. ۵ هغه به صدقیاه بابل ته بوځی او
هغه به تر هغې پورې هلته پاتې وی چې ترڅو مې ورسره خپل عمل نهٔ وی کړے، مالِک خُدائ فرمائی. کهٔ چرې ته د بابلیانو
خلاف جنگ وکړې، نو ته به کامیاب نهٔ شې." ۶ یرمیاه وفرمائیل چې، "نو په دغه وخت کښې د مالِک خُدائ کلام په ما نازل
شو چې ۷ ستا د ترهٔ زوئ حنمایل د سلوم زوئ به تا له راشی او درته به وائی چې په عنتوت کښې زما زمکه واخله، ځکه چې
ته زما نزدې خپلوان یې نو اول د اخستو حق ستا دے او دا ستا فرض هم جوړېږی چې ته یې واخلې. ۸ نو بیا لکه څنگه چې
مالِک خُدائ فرمائیلی وُو، زما د ترهٔ زوئ حنمایل فوجی چاونۍ ته راغلو او هغهٔ ووئیل چې په عنتوت کښې زما زمکه واخله
کومه چې د بنیامین په علاقه کښې ده. ځکه چې دا ستا حق دے چې ته یې خلاصه کړې او د خپل ځان دپاره یې واخلې. نو زهٔ
په دې پوهه شوم چې مالِک خُدائ ما سره په هم دې حقله خبره کړې وه. ۹ نو بیا ما هغه زمکه د ترهٔ زوئ حنمایل نه د
اوولسو سپینو زرو سیکو په بیعه واخستله. ۱۰ ما د گواهانو په وړاندې د هغه زمکې انتقال نامه ولیکله او په هغې مې دستخط
وکړو او مهر مې پرې ولگولو او هغه سپین زر مې په تله کښې وتلل. ۱۱ بیا ما د مهر شوې انتقال نامې چې د خرڅولو ټول
اصُول او شرائط په کښې درج شوی وُو او هم یوه غېر مهر شوې کاپې راواخسته. ۱۲ او دواړه مې باروک د نیریاه زوئ او د
محسیاه نمسی ته د حنمایل او د هغه گواهانو چا چې په انتقال دستخط کړے وو او د هغه ټولو خلقو په موجودگۍ کښې چې په
فوجی چاونۍ کښې ناست وُو حواله کړل. ۱۳ د هغه ټولو کسانو په مخکښې ما باروک ته هدایت ورکړو چې، ۱۴ مالِک خُدائ
ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، د سودا دا دواړه کاغذونه واخله چې په یو باندې مهر شته او په بل نشته او
دواړه په خاورین منگی کښې واچوه ترڅو چې د ډېر وخت دپاره محفوظ پاتې شی. ۱۵ نو مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی چې، په دې مُلک کښې به بیا کورونه، پټی او د انگورو باغونه اخستل کېږی."

د یرمیاه دُعا

۱۶ "د هغې نه وروستو کله چې ما د زمکې کاغذونه باروک د نیریاه زوئ له ورکړل نو بیا ما دُعا وکړه، ۱۷ اے مالِکه قادر
مطلق خُدایه، تا په خپل لوئ طاقت او قُدرت سره او په خپل زورَور لاس سره آسمان او زمکه جوړ کړل. ستا دپاره یو کار هم
ناممکن نهٔ دے. ۱۸ ته زرگونو خلقو سره مینه کوې، خو د مور پلار د گناهونو په وجه ته د هغوئ بچو له سزا ورکوې. اے
عظیم او طاقتور خُدایه، د چا نوم چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے، ۱۹ ستا مقصد عظیم او ستا کارونه زورَور دی. ستا
سترگې د انسان ټولې لارې وینی، او ته هر یو ته د خپل چال چلن او عمل په مطابق اجر ورکوې. ۲۰ تا په مِصر کښې معجزې
او حېرانونکی کارونه کړی دی، او ستا دا سلسله په بنی اِسرائیلو او په ټولو انسانانو کښې تر ننه پورې راروانه ده، او تر نن ورځ
پورې تا خپل نوم ته جلال ورکړو. ۲۱ تا په خپل زورَور لاس، لوئ دهشت، عجیبه کارونو او معجزو سره خپل خلق بنی
اِسرائیل د مِصر نه راوویستل. ۲۲ تا هغوئ ته هغه زرخیزه زمکه ورکړه د کومې دې چې د هغوئ د پلار نیکهٔ سره وړاندې وعده
کړې وه. ۲۳ خو چې کله زمونږ پلار نیکهٔ په دې مُلک کښې داخل شول او په دې یې قبضه وکړه نو هغوئ نهٔ ستا واورېدل او نهٔ
یې ستا د شریعت پیروی وکړه. او هغوئ په هغه څهٔ باندې عمل ونهٔ کړو د کوم چې ورله تا حکم کړے وو. نو بیا ځکه تا دا ټول
افتونه په هغوئ رانازل کړل. ۲۴ وگورئ چې بابلیانو د ښار د نیولو دپاره گېرچاپېره څنگه د خاورو ډېرى جوړ کړل. د جنگ،
قحط او وبا په وجه به دا ښار بابلیانو ته څوک چې پرې حمله کوی حواله شی. تا چې څهٔ وئیلی وُو نو هغه کارونه وشول، اوس
یې په خپله وگوره. ۲۵ خو اے مالِکه خُدایه زما ربه ته هغه ذات یې چې ما ته دې حُکم راکړو چې د گواهانو په مخکښې هغه
زمکه واخله، سره د دې چې د ښار حالت داسې خراب وو چې بابلیانو نیولو." ۲۶ نو بیا د مالِک خُدائ له طرفه دا پېغام یرمیاه
ته راغلو چې، ۲۷ "زهٔ مالِک قادر مطلق خُدائ یم، او د ټولو مخلوقاتو رب العالمین یم. آیا داسې کار شته چې د هغې کول زما
دپاره ناممکن وی؟ ۲۸ نو ځکه زهٔ دا ښار د بابل بادشاه نبوکدنضر او د هغهٔ لښکر ته حواله کوم، نو هغوئ به دا قبضه کړی

۲۹ او د دېوال نه اخوا بابليان به راشي او په دې ښار به اور بل کړي. هغوئ به ټول کورونه وسوزوي، چرته چې خلقو زۀ په دې
غصه کړم چې د کوټو په چتونو يې بعل ته خوشبويۍ وسوزولې او نورو معبودانو ته يې د څښلو نذرانې پېش کړې. ۳۰ نو د
اِسرائيل او د يهوداه خلقو د ځوانۍ نه واخله تر اوسه پورې د شرارت نه بغير بل کوم کار نۀ دے کړے او هر وخت يې زۀ په
خپل کردار سره غصه کړے يم. ۳۱ د کومې ورځې نه چې دا ښار جوړ شوے دے نو د هغې ورځې نه تر ننه پورې زۀ دې
خلقو غصه کړے او په قهر کړے يم. نو ځکه زۀ دا ښار د خپل مخ نه اخوا کوم. ۳۲ د اِسرائيل او د يهوداه خلقو زۀ په هغه
ټولو شرارتونو کوم چې دوئ وکړل غصه کړم کۀ هغه بادشاهانو، آفسرانو، مشرانو، اِمامانو او کۀ نبيانو هم کړی وی. ۳۳ زما
خلقو ما ته شا کړې ده، او ما ته د کتلو نه يې اِنکار کړے دے، سره د دې چې ما بار بار په نرمۍ سره هغوئ ته تعليم ورکړے
دے، خو هغوئ زما خبرو ته غوږ نۀ دے نيولے او نۀ يې زما اصلاح قبوله کړې ده. ۳۴ هغوئ خپل حرام بُتان زما په کور
کښې ايښى دى، کوم کور چې زما د عبادت دپاره جوړ شوے وو او هغوئ په دې زما کور پليت کړے دے. ۳۵ هغوئ د هنوم
په وادۍ کښې بعل ته علاقائى عبادتخانې د دې دپاره جوړې کړې چې مولک بُت ته خپل زامن او لوڼه قربانى کړی. نۀ خو ما
هغوئ له د داسې کولو حُکم ورکړو او نۀ زما ذهن ته داسې خرابه خبره راغلې ده چې هغوئ به داسې په بد او پليت کار کولو
سره يهوداه گناه گار کړی.“

د اُميد وعده

۳۶ ”تاسو وايئ چې، دا ښار به د جنگ، قحط، او وبا په وجه د بابل بادشاه قبضه کړی، خو مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک د دې ښار په حقله فرمائی چې، ۳۷ زۀ به په يقين سره خپل غوره شوی خلق د ټولو مُلکونو نه واپس دې ځائ ته راولم
کوم چې ما د خپلې غصې او لوئ غضب په وخت کښې خوارۀ وارۀ کړی وُو. او هغوئ به واپس راولم او په دې ځائ کښې به
نور په امن او سکون سره اوسيږی. ۳۸ بيا به هغوئ زما خلق وی او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک يم. ۳۹ زۀ به هغوئ ته د زړۀ او
د سوچ يووالے ورکړم چې د خپل ځان د خوشحالۍ او د خپل نسل د آبادۍ او سکون دپاره به زما نه همېشه يرېږی. ۴۰ زۀ به
د هغوئ سره ابدى لوظ وکړم، چې زۀ به د هغوئ سره ښېگړه کول هيڅکله نۀ پرېږدم. او زۀ به خپله يره د هغوئ په زړُونو کښې
واچوم، ترڅو چې نور هغوئ ما نه لرې لاړ نۀ شی. ۴۱ هغوئ ته په برکت ورکولو سره ما ته خوشحالى ملاوېږی، او زۀ به په
وفادارۍ او پوره زړۀ سره هغوئ په دې مُلک کښې دوباره آباد کړم. ۴۲ لکه څنگه چې ما په دې خلقو دا لوئ افت راوستو، نو
دغه شان به زۀ دوئ ته هغه ټولې سوکالۍ هم ورکړم د کومې چې ما هغوئ سره وعده کړې ده. ۴۳ نو يو ځل به بيا په دې مُلک
کښې زمکې واخستلے شی، د کوم چې تاسو وايئ چې دا خو صحرا او بېکاره زمکه ده، بغېر د انسانانو او څناورو، ځکه چې
دا خو بابليانو ته په قبضه کښې ورکړے شوې وه. ۴۴ آو، د بنيامين په علاقه، د يروشلم په خوا او شا، د يهوداه په ښارونو،
غرېزه علاقو، د غرونو په کلو، مغربى صحراگانو او په نجب کښې به زمکې د سپينو زرو سيکو باندې اخستلے کيږی او مهر
شوی انتقالونه او گواهان به په کښې نيولے کيږی، ځکه چې زۀ به دا قوم د غلامۍ نه واپس راولم. دا د مالِک خُدائ فرمان
دے.“

د آبادۍ او سکون وعده

۳۳ ۱ يرمياه چې لا د فوجيانو په چاوڼۍ کښې بند وو نو د مالِک خُدائ پېغام په دوېم ځل هغۀ ته راغلو، ۲ ”مالِک خُدائ
چا چې، زمکه جوړه کړه، او هغې ته يې شکل ورکړو او قائمه يې کړه او د چا نوم چې مالِک خُدائ دے هغه فرمائی، ۳ د مدد
دپاره ما ته ووايه او زۀ به جواب درکړم او زۀ به تا ته هغه لوئ او پټ رازونه او خبرې څرگندې کړم چې تۀ پرې نۀ پوهېږې. ۴
نو مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې، تاسو د ښار کورونه او تر دې چې شاهى محل هم راوغورزولو د
دې دپاره چې د دشمن د محاصرې او حملې په وخت کښې تاسو د هغې په ملبې خپل د خاورو ډېرو دېوالونه مضبوط کړئ.
۵ د بابليانو سره په جنگ کولو کښې به دا ښار او د دې کورونه د خلقو د مړو د لاشونو نه ډک کړم. زۀ به دوئ په خپل قهر
او غضب کښې تباه کړم. زۀ به د دې ښار نه د دوئ د گناهونو په وجه خپل مخ پټ کړم. ۶ خو باوجود د دې به هغه وخت

راشي چې زۀ به د يروشلم زخمونو ته شفا ورکړم او هغې ته به حقيقى امن او سکون ورکړم. (۷) زۀ به يهوداه او اِسرائيل د
غلامۍ نه واپس راولم او هغوئ به بيا هغه شان آباد کړم لکه څنګه چې هغوئ وړاندې وُو. (۸) زۀ به هغوئ د هغه ټولو ګناهونو نه
پاک کړم کوم چې هغوئ زما خِلاف کړى دى، او زۀ به د هغوئ هغه سرکشى معاف کړم کومه چې هغوئ زما خلاف کړې ده.
(۹) نو بيا به دا ښار ما ته د ټولې دُنيا د خلقو په وړاندې خوشحالى، شُهرت، او عزت راکړى، کله چې دوئ د هغه ټولو ښۀ
څيزونو په حقله واورى کوم چې زۀ د يروشلم سره کوم. او خلق به د دې ټول امن او آبادۍ نه متاثره شى او د يرې نه به په
لړزان شى. (۱۰) مالِک خُدائ فرمائى چې، تاسو د دې ځائ په حقله وايئ چې، دا ځائ خو د صحرا په شان دے چې په کښې نه
انسان او نه ځناور شته. خو د يهوداه ښارونه او د يروشلم کوڅې خالى دى کومې چې په ميرو بدلې شوې چې نۀ په کښې انسان
او نۀ په کښې ځناور شته، نو يو ځل بيا به هلته، (۱۱) د خوشحالۍ او د خندا آوازونه واورېدلے شى او په کښې به د ناوې او د
زلمى آوازونه واورېدلے شى، او د هغوئ آوازونه چې د مالِک خُدائ په کور کښې د شکرانې نذرانې پيش کوى، واورېدلے شى.
او هغوئ به داسې وائى چې، د مالِک خُدائ ربُ الافواج شُکر ګزارى وکړئ، ځکه چې هغه ښۀ دے، د هغۀ مينه نۀ ختمېدونکې
ده. مالِک خُدائ دا فرمائى چې، زۀ به دا مُلک د غلامۍ نه واپس راولم لکه څنګه چې وړاندې وو. (۱۲) مالِک خُدائ ربُ الافواج
فرمائى، کۀ څۀ هم چې دا مُلک اوس د صحرا په شان دے او د انسانانو او ځناورو نه خالى دے خو په دې کښې به بيا د څړن
زمکه راپېدا شى چې شپونکى به ورته خپلې رمې څرولو دپاره راولى. (۱۳) مالِک خُدائ فرمائى چې، د غريزه مُلک په ښارونو، او
د غونډو په شا او خوا، او د نجب په صحرا، د بنيامين په علاقه کښې، د يروشلم په شا او خوا، او د يهوداه په ښارونو کښې به
شپونکى يو ځل بيا خپل ګډورى وشمارى. (۱۴) مالِک خُدائ فرمائى چې، هغه وخت راتلونکے دے چې زۀ به خپله هغه مهربانه
وعده پوره کړم چې کومه ما د يهوداه او د اِسرائيل سره کړې وه. (۱۵) په هغه وخت کښې به زۀ د داؤد د اولاد نه يوه صادقه
څانګه راټوکوم، هغه به په ټول مُلک کښې هغه کارونه کوى کوم چې د اِنصاف او صداقت وى. (۱۶) په هغه ورځو کښې به
يهوداه بچ کړے شى او يروشلم به د سلامتۍ سره ژوند کوى. او دا هغه نوم دے چې په کوم سره به هغه يادېږى، مالِک خُدائ
زمونږ خلاصونکے دے. (۱۷) مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، د داؤد په اولاد کښې به همېشه يو کس د بنى اِسرائيلو په تخت
ناست وى. (۱۸) او هم داسې به اِمامان همېشه د ليوى قبيلې نه وى څوک به چې تل زما خِدمت کوى او ما ته به سوزېدونکې
نذرانې، او د غلو نذرانې او قربانۍ پيش کوى.“ (۱۹) نو بيا د مالِک خُدائ پېغام يرمياه ته راغلو چې، (۲۰) ”مالِک خُدائ فرمائى
چې، کۀ چرې تاسو زما لوظ د ورځې او د شپې د مقرر شوى نظام په حقله ماتولے شئ، چې شپه او ورځ په خپل مقرر شوى
وخت رانۀ شى (۲۱) نو بيا به هغه وخت زما لوظ زما د خِدمتګار داؤد سره او زما لوظ د ليويانو سره چې زما اِمامان دى او زما
په حضور کښې خِدمت کوى به هم ماتېدے شى، نو بيا به د داؤد اولاد کښې نور څوک نۀ وى چې د هغۀ په تخت بادشاهى
وکړى. (۲۲) زۀ به د خپل خِدمتګار داؤد نسل او ليويان کوم چې زما اِمامان دى او زما په وړاندې خِدمت کوى د آسمان د
ستورو او د سمندر د شګو په شان بېشمېره زيات کړم.“ (۲۳) مالِک خُدائ بل پېغام يرمياه ته ورکړو، (۲۴) ”آيا تا د خلقو خبرو
ته غوږ نۀ دے نيولے چې هغوئ وائى، مالِک خُدائ اوس هغه دوه قومونه رد کړى دى کوم چې اول هغۀ غوره کړى وُو؟ نو
هغوئ زما د قوم سپکوالے کوى او د يو قوم په حيثيت يې نۀ منى. (۲۵) خو مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، کۀ چرې ما د
ورځې او د شپې سره لوظ نۀ وو کړے او د زمکې او آسمان نظام مې نۀ وو جوړ کړے، (۲۶) نو بيا به زۀ د يعقوب او د خپل
خِدمتګار داؤد اولاد نامنظور کړم، او نۀ به د يعقوب او د داؤد د اولاد نه څوک خوښ کړم چې د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب په
اولاد حکومت وکړى. ځکه چې زۀ به هغوئ د غلامۍ نه واپس راولم او په هغوئ به رحم وکړم.“

د صدقياه د مرګ پېغام

۳۴ (۱) کله چې د بابل بادشاه نبوکدنضر او د هغۀ ټولو لښکرو او د هغۀ د بادشاهت د لاندې ټولو مُلکونو چې په يروشلم او د
هغۀ په خوا او شا ښارونو باندې حمله کوله نو د مالِک خُدائ پېغام يرمياه ته ورکړے شو. (۲) مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو
خُدائ پاک يرمياه ته وفرمائيل چې، ”لاړ شه او د يهوداه بادشاه صدقياه ته ووايه چې، مالِک خُدائ فرمائى چې زۀ دا ښار د بابل
بادشاه ته حواله کړم، او هغه به اوس دې ښار ته اور واچوى. (۳) تۀ به د هغۀ د ګرفتارۍ نه ونۀ تښتې بلکې په يقين سره به تۀ
ګرفتار شې او هغۀ ته به حواله کړے شې. تۀ به د بابل بادشاه په خپلو سترګو وګورې، او هغه به تا سره مخامخ خبرې وکړى. او

هغه به تا بابل ته جلاوطن کړی. ﴿۴﴾ نو بیا اے صدقیاه د یهوداه بادشاه، ما ته غوږ شه. مالِک خُدائ ستا په حقله فرمائی چې، تهٔ به په جنګ کښې قتل نهٔ شې، ﴿۵﴾ بلکې تهٔ به په خپل عام مرګ باندې مړ شې. څنګه چې خلقو ستا د پلار نیکهٔ د جنازې د عزت دپاره خوشبو سوزوله څوک چې ستا نه وړاندې بادشاهان وُو، نو دغه شان به خلق ستا د جنازې د عزت دپاره خوشبو وسوزوی. او هغوئ به ماتم کوی او وائی به چې، افسوس، اے زمونږه بادشاه، تهٔ مړ شوې. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“ ﴿۶﴾ نو بیا یرمیاه پېغمبر دا پېغام د یهوداه بادشاه صدقیاه ته په یروشلم کښې ورکړو. ﴿۷﴾ په هغه وخت کښې د بابل بادشاه لښکرو د یروشلم او د یهوداه د نورو ښارونو په خلاف جنګ کولو کوم چې لکیس او عزیقه وُو. صرف دا مضبوط ښارونه وُو چې د قبضې نه پاتې شوی وُو.

د نوکرانو دپاره آزادی

﴿۸﴾ د مالِک خُدائ دا پېغام یرمیاه ته ورکړے شو پس د دې نه چې صدقیاه بادشاه او د یروشلم ټولو خلقو د غلامانو د آزادولو دپاره لوظ وکړو ﴿۹﴾ او ټولو په دې اتفاق وکړو چې هر څوک به خپل عبرانی غلامان او وینځې آزادوی، او هیڅ څوک به خپل د مُلک سړے یا ښځه بند نهٔ ساتی. ﴿۱۰﴾ ټولو مشرانو او خلقو چا چې هم دا لوظ کړے وو هغوئ دا خبره ومنله چې هغوئ به خپل غلامان او وینځې آزادوی او نور به هغوئ په خپله قبضه کښې نهٔ ساتی او هغوئ یې آزاد کړل. ﴿۱۱﴾ خو وروستو هغوئ خپله فېصله بدله کړه، هغوئ آزاد شوی غلامان واپس راوستل او هغوئ یې بیا په زور سره دوباره خپل غلامان او وینځې جوړ کړل. ﴿۱۲﴾ نو بیا د مالِک خُدائ کلام په یرمیاه نازل شو، ﴿۱۳﴾ ”ما ستاسو د پلار نیکهٔ سره لوظ وکړو کله چې ما هغوئ د مِصر نه د غلامۍ د مُلک نه رابهر او آزاد کړل. نو ما وفرمائیل چې، ﴿۱۴﴾ په هر یو اوؤم کال تاسو هر هغه عبرانی چې خپل ځان یې په تاسو خرڅ کړے دے آزاد کړئ. د شپږ کاله د خِدمت کولو نه وروستو، نو په کار دے چې تاسو هغه آزاد کړئ او رُخصت یې کړئ. خو ستاسو پلار نیکهٔ زما خبرو ته نهٔ غوږ ونیولو او نهٔ یې ورته توجو ورکړه. ﴿۱۵﴾ خو اوس تاسو پښېمانه شوئ او توبه مو وویستله او خپله فېصله مو بدله کړه او هغه کار مو وکړو چې څهٔ زما په نظر کښې صحیح وو، او تاسو هر یو د خپلو غلامانو د آزادولو اعلان وکړو. او دا چې تاسو زما په کور کښې چې زما د نوم مهر پرې لګولے شوے دے ما سره لوظ وکړو. ﴿۱۶﴾ خو تاسو بیا خپله فېصله بدله کړه او زما د نوم بې‌حرمتی مو وکړه، او تاسو بیا هر یو سړے غلام او ښځه مو واپس وینځه کړه څوک چې تاسو آزاد کړی وُو. نو بیا تاسو هغوئ په زور سره دوباره غلامان او وینځې کړل. ﴿۱۷﴾ نو ځکه مالِک خُدائ فرمائی چې، تاسو زما پیروی ونهٔ کړه، تاسو د خپل مُلک خلقو ته د آزادئ اعلان ونهٔ کړو. نو زهٔ اوس بیا تاسو ته دغه شان د آزادئ اعلان کوم. مالِک خُدائ فرمائی چې ستاسو آزادی به داسې وی چې زهٔ به تاسو په تُورې، وبا او قحط باندې مړهٔ کړم. زهٔ به تاسو ټولې دُنیا ته د عبرت او د ېرې سبب وګرځوم. ﴿۱۸﴾ ځکه چې تاسو ما سره د لوظ شرائط مات کړل نو زهٔ به تاسو هم دوه ځایه کړم لکه څنګه چې تاسو سخی دوه ځایه کړی وُو او د هغې په مینځ کښې تېر شوئ. ﴿۱۹﴾ آو، زهٔ به تاسو په مینځ وشلوم، هغه کهٔ تاسو د یهوداه او یروشلم آفسران، د دربار خصیان آفسران، اِمامان او یا عام خلق هم یئ، ځکه چې تاسو ما سره خپل لوظ مات کړو. ﴿۲۰﴾ نو زهٔ به مو خپلو دشمنانو ته حواله کړم څوک چې ستاسو مرګ پسې ګرځی. ستاسو د مړو لاشونه به د هوا د مارغانو او د ګیدړانو خوراک کړم. ﴿۲۱﴾ زهٔ به د یهوداه بادشاه صدقیاه او د هغهٔ آفسران هم د هغوئ دشمنانو ته حواله کړم څوک چې د هغوئ مرګ پسې ګرځی. کهٔ څهٔ هم چې د بابلیانو د بادشاه لښکرو خپلې حملې ستاسو خلاف بندې کړی دی، ﴿۲۲﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ به هغوئ ته حُکم ورکړم او بیا به زهٔ هغوئ واپس دې ښار ته راولم. هغوئ به ستاسو خلاف جنګ وکړی او هغوئ به دا ښار قبضه کړی او وبه یې سوزوی. او زهٔ به د یهوداه ښارونه وران او تباه کړم نو بیا به څوک هم هلته نهٔ اوسیږی.“

حضرت یرمیاه او ریکابیان

۳۵ ﴿۱﴾ د مالِک خُدائ پېغام یرمیاه ته د یهویقیم د یوسیاه د زوئ د حکومت په دوران کښې ورکړے شو او هغهٔ ته یې وفرمائیل چې، ﴿۲﴾ ”د ریکاب خاندان ته لاړ شه او هغوئ ته دعوت ورکړه چې د مالِک خُدائ کور ته راشی نو بیا هغوئ هلته

يوې کوټې ته بوځه او د څښلو دپاره ورله مے ورکړه.“ (۳) نو بيا زۀ يازنياه د يرمياه زوئ او د حبصنيا نمسی ته او د هغۀ
زامنو او ورونړو او د ريکاب مکمل خاندان ته ورغلم. (۴) ما هغوئ ټول د مالِک خُدائ کور ته او د يجدليا د زوئ حنان پېغمبر
او د هغۀ د زامنو کوټې ته راوستل چې د خُدائ پاک خادِم وو. دا کوټه د آفسرانو د کوټې سره خوا کښې او د معسياه د سلوم
زوئ چې چوکيدار وو د هغۀ د کوټې دپاسه وه. (۵) نو بيا ما جامونه سره د پيالو راواخستل او د ميو نه مې ډک کړل او هغه مې
د ريکاب خاندان ته پېش کړل او ورته مې ووئيل چې، ”راشئ او مے وڅښئ.“ (۶) خو هغوئ راته په جواب کښې ووئيل چې،
”مونږ مے نۀ څښو، ځکه چې زمونږ نيکۀ يوندب د ريکاب زوئ مونږ ته دا حکم راکړے دے چې تاسو او ستاسو اولاد دې کله
هم مے نۀ څښئ. (۷) او تاسو کورونه مۀ جوړوئ، او تخم مۀ کَرئ، او مۀ د انګورو باغونه کَرئ او تاسو چې هيڅکله دا کارونه
ونۀ کړئ، او ضروری ده چې په خپلو خېمو کښې اوسېږئ. نو بيا به تاسو په هغه زمکه تر ډېره وخته پورې ژوندی پاتې شئ
چرته چې تاسو د مسافرو په شان ژوند کوئ. (۸) مونږ د هغه هر څۀ تابع يُو د څۀ چې مونږ ته زمونږ نيکۀ يوندب د ريکاب زوئ
تعليم راکړے دے. نۀ خو مونږ او نۀ زمونږ ښځو او نۀ زمونږ زامنو لوڼو کله مے څښلې دی. (۹) او نۀ مونږ د اوسېدو دپاره
کورونه جوړ کړی او نۀ مو د انګور باغ، پټی يا فصلونه کَرلی دی. (۱۰) مونږ په خېمو کښې اوسېدلو او په هر هغه څۀ مو پوره
عمل کړے دے څۀ چې مونږ ته زمونږ نيکۀ يوندب حکم کړے وو. (۱۱) خو کله چې نبوکدنضر بادشاه په دې مُلک باندې قبضه
وکړه، مونږ ووئيل، راځئ چې، مونږ يروشلم ته د بابليانو او د شام د لښکرو نه وتښتُو. نو بيا ځکه مونږ په يروشلم کښې پاتې
شُو.“ (۱۲) نو بيا د مالِک خُدائ کلام په يرمياه نازل شو، او وې فرمائيل چې، (۱۳) ”دا هغه کلام دے چې مالِک خُدائ ربُ
الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې، لاړ شه او د يهوداه سړو او د يروشلم خلقو ته ووايه چې، آيا تاسو د دې نه سبق
نۀ زده کوئ او زما د کلام پيروی نۀ کوئ؟ (۱۴) يوندب د ريکاب زوئ خپلو بچو ته حکم وکړو چې مے مۀ څښئ نو هغوئ د هغۀ
دا حکم ومنلو. تر نن ورځ پورې چا هم په هغوئ کښې مے ونۀ څښل، ځکه چې هغوئ د خپل پلار نيکۀ د حکم پيروی کوی. خو
ما تاسو سره په څو څو ځله خبرې وکړې خو تاسو زما د خبرو پيروی ونۀ کړه. (۱۵) ما تاسو ته بار بار خپل نبيان درولېږل.
هغوئ تاسو ته وفرمائيل چې، په تاسو کښې دې هر يو د خپلو بدو کارونو نه واوړی او ښۀ کارونه دې کوی، او مۀ تاسو د نورو
معبودانو پيروی کوئ او مۀ يې خِدمت کوئ. نو بيا به تاسو په هغه زمکه کښې اوسېږئ کومه چې ما ستاسو پلار نيکۀ ته ورکړې
ده. خو تاسو زما خبرو ته توجو ورنۀ کړه او نۀ مو غوږ ونيولو. (۱۶) يوندب چې د ريکاب زوئ د هغۀ اولاد د خپل پلار حُکم
ومنلو او د هغې پيروی يې وکړه، خو تاسو خلقو زما خبره ونۀ منله. (۱۷) نو د دې په وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې، ما ته غوږ شئ. زۀ اوس د يهوداه او د يروشلم په ټولو خلقو باندې هغه ټول افتونه راولم د کومو
چې ما د هغوئ خلاف اعلان کړے دے. ما هغوئ ته ووئيل، خو هغوئ غوږ ونۀ نيولو. ما هغوئ ته آواز وکړو، خو هغوئ ما ته
جواب رانۀ کړو.“ (۱۸) نو يرمياه د ريکاب خاندان ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ، ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی
چې، تاسو خو د خپل پلار نيکۀ يوندب حکم ومنلو او د هغۀ د ټولو هداياتو مو تابعداری وکړه او په هر هغه څۀ باندې مو عمل
وکړو چې هغۀ درته وئيلی وُو. (۱۹) نو په دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې، د يوندب د
ريکاب د زوئ په خاندان کښې به هميشه يو سړے داسې وی چې زما خِدمت به کوی.“

د باروک د خُدائ پاک په کور کښې د حضرت يرمياه طومار لوستل

۳۶ (۱) په يهوداه کښې د يهويقيم د يوسياه د زوئ د بادشاهۍ په څلورم کال، مالِک خُدائ يرمياه ته پېغام ورکړو چې، (۲)
”يو طومار راواخله او په هغې زما ټول کلام کوم چې ما درته د يهوداه، د اِسرائيل او د ټولو قومونو په خلاف د يوسياه د
بادشاهۍ د وخت نه تر اوسه پورې نازل کړے دے وليکه. (۳) شايد چې د يهوداه خلق د هغه ټولو افتونو په حقله واوری کوم
چې زما په هغوئ د راوستلو نيت دے، نو کۀ هر يو د خپلې بدعملۍ نه راوګرځی نو بيا به زۀ د هغوئ ګناهونه او بدعملونه معاف
کړم.“ (۴) نو بيا يرمياه باروک د نيرياه زوئ راوغوښتلو، او کله چې يرمياه هغۀ ته هغه هر څۀ ووئيل کوم چې مالِک خُدائ هغۀ
ته فرمائيلی وُو، نو باروک هغه په يو طومار کښې وليکل. (۵) نو بيا يرمياه باروک ته وفرمائيل چې، ”زۀ دلته نظر بند يم نو د
مالِک خُدائ کور ته دننه تلے نۀ شم. (۶) نو بيا تاسو د مالِک خُدائ کور ته کله چې روژه وی لاړ شئ او خلقو ته هغه څۀ

ولولئ کوم چې ما تاسو ته وفرمائيل او تاسو هغه په يو طومار کښې وليکل. دا د يهوداه ټولو هغه خلقو ته ولوله کوم چې د خپلو ښارونو نه د عبادت دپاره دلته راغلی وی. ⑦ شايد چې هغوئ مالِک خُدائ ته عرض او مِنت زاری وکړی او ټول د خپلو بدو لارو نه راوګرځی، ځکه چې د مالِک خُدائ قهر او غضب ډېر لوئ دے کوم چې يې د دې خلقو خلاف اعلان کړے دے.“ ⑧ باروک د نيرياه زوئ هم هغه شان وکړل څنګه چې ورته يرمياه نبی حکم کړے وو، نو د هغه طومار نه يې د مالِک خُدائ کلام د مالِک خُدائ په کور کښې ولوستلو. ⑨ يهويقيم د يوسياه زوئ د يهوداه بادشاه د بادشاهۍ د پينځم کال په نهمه مياشت د يروشلم ټولو خلقو ته او د هغوئ دپاره څوک چې د يهوداه د ښارونو نه راغلی ؤو، د روژې اعلان وکړو او هغوئ د مالِک خُدائ دپاره روژه ونيوله. ⑩ د مالِک خُدائ په کور کښې د ګمرياه د سافن زوئ منشی د کوټې نه، کومه چې د دربار په بره حِصه کښې وه او د مالِک خُدائ د کور د داخلېدو د نوې دروازې سره نزدې وه، باروک ټولو خلقو ته چې هلته موجود ؤو د يرمياه کلام د طومار نه تلاوت کړو.

په شاهی محل کښې د طومار تلاوت

⑪ کله چې ميکاياه د ګمرياه زوئ او د سافن نمسی د مالِک خُدائ کلام د طومار نه واورېدو، ⑫ نو هغه په شاهی محل کښې لاندې د منشی کوټې ته لاړو، چرته چې ټول آفسران ناست ؤو. اليسمع، د دربار منشی، د سمعياه زوئ دلاياه، د عکبور زوئ الناتن، د سافن زوئ ګمرياه، د حننياه زوئ صدقياه او نور ټول آفسران هلته موجود ؤو. ⑬ نو ميکاياه هغوئ ته هغه هر څۀ ووئيل څۀ چې باروک خلقو ته د طومار نه بيانول او هغۀ ترې اورېدلی ؤو. ⑭ نو ټولو آفسرانو په مشورې سره يهودی د نتنياه زوئ، د شلمياه نمسی او د کوشی کړوسے باروک ته ورولېږلو چې ورته دا ووائی، ”آفسران وائی چې راشه، او ځان سره هغه طومار هم راوړه کوم چې تا ټولو خلقو ته ولوستلو.“ نو باروک د نيرياه زوئ د هغه طومار سره چې کوم يې په لاس کښې وو هغوئ له ورغلو. ⑮ نو هغوئ هغۀ ته ووئيل چې، ”مهربانی وکړه دلته کښېنه او مونږ ته دا طومار ولوله.“ نو باروک ورته هغه طومار ولوستلو. ⑯ نو کله چې هغوئ دا کلام واورېدو، نو بيا هغوئ يو بل ته يرې سره کتل او باروک ته يې ووئيل چې، ”مونږ به ضرور بادشاه د دې ټول کلام نه خبر کړُو.“ ⑰ نو بيا هغوئ د باروک نه تپوس وکړو چې، ”تۀ مونږ ته دا ووايه چې دا هر څۀ تا څنګه وليکل؟ آيا يرمياه نبی تا ته وفرمائيل او تا وليکل؟“ ⑱ باروک ورته جواب ورکړو چې، ”آو، هغۀ دا هر څۀ ما ته وفرمائيل او ما هغه په دې طومار کښې په سياهۍ باندې وليکل.“ ⑲ نو آفسرانو باروک ته ووئيل چې، ”تۀ او يرمياه لاړ شئ او خپل ځان پټ کړئ. او هيچا ته مۀ وايئ چې تاسو چرته يئ.“

يهويقيم طومار سوزوی

⑳ نو بيا آفسرانو هغه طومار د دربار د منشی اليسمع په کوټه کښې کېښودو، نو بيا هغوئ د بادشاه دربار ته لاړل او د دې ټول کلام نه يې بادشاه خبر کړو. ㉑ نو بادشاه يهودی نومې سړے ورولېږلو چې هغه طومار راوړی، نو يهودی هغه د اليسمع منشی د کوټې نه راوړو او بادشاه او هغه ټولو آفسرانو ته چې ورسره په خوا کښې ولاړ ؤو ولوستلو. ㉒ نو د کال نهمه مياشت وه، د يخنۍ موسم وو نو بادشاه په شاهی محل کښې د ژمی دپاره په جوړه شوې کوټه کښې نغری ته ناست وو. ㉓ هرکله چې يهودی درې څلور عنوانونه ولوستل، نو بادشاه دا طومار په چاقو وشلولو او هغه يې په نغری کښې اور ته واچولو، تر دې چې هغه طومار ټول په اور کښې وسوزېدو. ㉔ بادشاه او د هغۀ ټولو خِدمتګارانو چا چې دا کلام واورېدو هغوئ ونۀ يرېدل او نۀ يې د غم نه جامې وشلولې. ㉕ کۀ څۀ هم چې الناتن، دلاياه او ګمرياه بادشاه ته مِنتُونه کول چې طومار مۀ سوزوه خو هغۀ د هغوئ خبرې ته غوږ ونۀ نيولو. ㉖ نو بيا د دې په ځائ بادشاه يرحمئيل شهزاده او ورسره سراياه د عزرائيل زوئ او شلمياه د عبدائيل زوئ ته حکم وکړو چې باروک منشی او يرمياه نبی ګرفتار کړی. خو مالِک خُدائ هغوئ پټ کړل.

د يرمياه يو بل طومار ليکل

㉗ کله چې يهويقيم هغه طومار وسوزولو چې په کښې هغه الفاظ ؤو کوم چې باروک ته يرمياه فرمائيلی ؤو او هغۀ ليکلی ؤو،

نو د مالِک خُدائ کلام په يرمياه نازل شو او ورته يې وفرمائيل چې، ﴿۲۸﴾ ”يو بل طومار راواخله او په هغې کښې هغه هر څۀ وليکه څۀ چې په اول طومار کښې ليکلے شوی ؤو کوم چې يهويقيم د يهوداه بادشاه وسوزولو. ﴿۲۹﴾ نو همدارنګه يهويقيم د يهوداه بادشاه ته ووايه، مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، تا دا طومار وسوزولو او يرمياه ته دې وئيل چې، تا ولې په دې کښې دا ليکلی دی چې په يقين سره به د بابل بادشاه راشي او په حقيقت کښې به دا مُلک تباه کړی او انسان او څناور داوړه به په کښې جارُو کړی؟ ﴿۳۰﴾ نو په دې وجه مالِک خُدائ د يهويقيم د يهوداه بادشاه په حقله فرمائی چې، د هغۀ په اولاد کښې به څوک هم د داؤد په تخت بادشاهی ونۀ کړی، او د هغۀ لاش به په خوشی مېدان وغورزولے شی چرته چې په ورځ کښې به نمر او په شپه کښې به سختې يخنی او پرخې ته پروت وی. ﴿۳۱﴾ زۀ به هغۀ ته او د هغۀ اولاد او د هغۀ نوکرانو ته د هغوئ د غلطو کارونو په وجه سزا ورکړم، زۀ به په دوئ او په هغه ټولو چا باندې چې په يروشلم کښې اوسيږی او د يهوداه په ټولو خلقو به هغه افتونه راولم کوم چې ما د هغوئ خلاف اعلان کړی دی، ځکه چې هغوئ ما ته غوږ ونۀ نيولو.“ ﴿۳۲﴾ بيا يرمياه يو بل تش طومار راواخستلو او باروک ليکوال د نيرياه زوئ له يې ورکړو، نو څنګه به چې يرمياه فرمائيل نو هغه ټول الفاظ يې په کښې دوباره وليکل کوم چې په هغه طومار کښې ليکلے شوی ؤو چې يهويقيم د يهوداه بادشاه په اور کښې اچولے او سوزولے وو. او د هغې نه علاوه يې نوره هم په دې موضوع رڼا واچوله.

د صدقياه حضرت يرمياه ته درخواست کول

۳۷ ﴿۱﴾ د يهوداه بادشاه يهوياکين د يهويقيم زوئ د تخت نه د راکوزولو نه وروستو د بابل بادشاه نبوکدنضر د هغۀ په ځائ صدقياه د يوسياه زوئ د يهوداه بادشاه مقرر کړو. ﴿۲﴾ نۀ خو صدقياه او نۀ د هغۀ خِدمتګارانو او نۀ په يهوداه کښې پاتې شوی خلقو د مالِک خُدائ په کلام عمل کولو کوم چې د يرمياه په وسيله اورولے شوے وو. ﴿۳﴾ خو بيا هم صدقياه بادشاه يهوکل د شلمياه زوئ او صفنياه اِمام د معسياه زوئ يوه ورځ دواړه يرمياه نبی ته ورولېږل او د هغۀ ته يې خواست وکړو چې، ”مونږ ته زمونږ د مالِک خُدائ نه دُعا وغواړه.“ ﴿۴﴾ تر اوسه يرمياه په قېدخانه کښې نۀ وو اچولے شوے او هر چرته چې يې زړۀ غوښتل هلته په خلقو کښې آزاد ګرځېدلو. ﴿۵﴾ په هم هغه وخت کښې د فِرعون فوجيانو مِصر پرېښودو او د يهوداه خوا ته روان شول، نو کله چې د بابليانو فوجيانو چا چې يروشلم محاصره کړے وو د هغوئ د راتلو په حقله واورېدل نو هغوئ د يروشلم نه وروستو شول. ﴿۶﴾ نو بيا په هغه وخت کښې مالِک خُدائ يرمياه نبی ته پېغام ورکړو ﴿۷﴾ او وې فرمائيل چې، ”صدقياه د يهوداه بادشاه چا چې تۀ رالېږلے يې چې زما نه تپوس وکړی هغۀ ته ووايه، د مِصر فوجيان کوم چې په دې تکل راروان ؤو چې ستاسو مدد وکړی هغوئ به زر خپل مُلک مِصر ته واپس لاړ شی. ﴿۸﴾ نو بابليان به واپس راوګرځی او په دې ښار باندې به حمله وکړی، هغوئ به دا ښار قبضه کړی او اور به ورته واچوی. ﴿۹﴾ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، خپل ځان ته دا دوکه مۀ ورکوئ چې ګنې د بابليانو فوج ستاسو نه لاړو او بيا به نۀ راځی، ځکه چې هغوئ به بيا واپس راځی. ﴿۱۰﴾ تر دې چې کۀ تاسو د بابليانو ټولو لښکرو ته په جنګ کښې شکست هم ورکړئ او د هغوئ په خېمو کښې صرف هغه زخميان سړی ؤو چې د جنګ نه ژوندی پاتې شوی ؤو، نو هغوئ به راپاځی او دا ښار به ټول وسوزوی.“

د حضرت يرمياه ګرفتارول

﴿۱۱﴾ کله چې د بابليانو فوجيان د مِصريانو د فوجيانو د رارسېدو په وجه د يروشلم د محاصرې نه راواپس او په شا شُو، ﴿۱۲﴾ نو يرمياه د دې دپاره د يروشلم د ښار نه د بنيامين قبائيلی علاقې ته په سفر روان شو ترڅو چې هلته کښې د خپلو خپلوانو نه زمکه کښې خپله برخه جائيداد جدا کړی. ﴿۱۳﴾ خو کله چې هغه د بنيامين دروازې ته ورسېدو، نو هلته د چوکيدارانو آفسر د اِرياه په نوم چې د شلمياه زوئ او د حننياه نمسے وو هغه ونيولو. او ورته يې ووئيل، ”تۀ بګوړه شوے يې او د بابليانو سره ملګرے کېږې.“ ﴿۱۴﴾ خو يرمياه ورته وفرمائيل چې، ”دا رښتيا نۀ دی. زۀ بګوړه نۀ يم او بابليانو سره نه ملګرے کېږم.“ خو اِرياه هغۀ ته غوږ ونۀ نيولو، او يرمياه يې ونيولو او آفسرانو ته يې پېش کړو. ﴿۱۵﴾ هغوئ يرمياه ته سخت غصه شول او وې وهلو او د يونتن منشی په کور کښې يې بند کړو، د کوم نه چې هغوئ جيل جوړ کړے وو. ﴿۱۶﴾ يرمياه يې په يوه تاخانه کښې بند کړو او تر ډېره

وخته پورې هلته په کښې وو. (۱۷) نو څهٔ موده پس صدقیاه بادشاه څوک ورولېږلو او یرمیاه یې خپل محل ته راوغوښتلو، او
هغهٔ نه یې په راز کښې تپوس وکړو چې، ”د مالِک خُدائ د طرف نه څهٔ پېغام شته څهٔ؟“ یرمیاه جواب ورکړو چې، ”آو، تهٔ به د
بابل بادشاه ته په حواله کړے شې.“ (۱۸) نو بیا یرمیاه د صدقیاه بادشاه ته وفرمائیل چې، ”ما ستا یا ستا د آفسرانو او یا د دې
خلقو خلاف څهٔ داسې بد کړی دی چې د هغې په وجه تاسو زهٔ په دې قېد کښې اچولے یم؟ (۱۹) ستاسو په هغه نبیانو باندې څهٔ
چل وشو چې تاسو ته به یې وئیل چې، د بابل بادشاه به نهٔ په تاسو او نهٔ په دې مُلک باندې حمله وکړی؟ (۲۰) نو اوس، بادشاه
سلامته، زهٔ تا ته سوال او مِنت کوم چې زما خبره واوره. ما د یونتن منشی کور ته واپس مهٔ لېږه، ګنې زهٔ به هلته مړ شم.“ (۲۱)
نو صدقیاه بادشاه حُکم وکړو چې یرمیاه د یونتن منشی کور ته مهٔ استوئ بلکې د هغې په ځائ یې د فوجیانو په چاونۍ کښې بند
کړئ. او بیا بادشاه دا حکم هم وکړو چې هره ورځ ورته د تنور یوه روټۍ تر هغه وخته پورې ورکوئ ترڅو چې په ټول ښار کښې
یوه روټۍ هم وی. نو یرمیاه بیا د فوجیانو چاونۍ کښې بند کړے شو.

د حضرت یرمیاه د اوبو په ډیګۍ کښې بندول

۳۸ (۱) سفطیاه د متان زوئ، جدلیاه د فشحور زوئ، یهوکل د شلمیاه زوئ او فشحور د مُلکیاه زوئ هغه څهٔ واورېدل چې
یرمیاه ټولو خلقو ته وفرمائیل چې، (۲) ”مالِک خُدائ فرمائی چې، هر څوک چې په دې ښار کښې ایسار شی نو هغوئ به په
جنګ، قحط او د وبا په وجه مړهٔ شی. خو هر څوک چې خپل ځان بابلیانو ته حواله کړی، نو هغوئ به ژوندی پاتې شی. (۳)
مالِک خُدائ داسې هم فرمائی چې، دا ښار به په یقین سره د بابل د بادشاه فوجیانو ته حواله کړے شی او هغوئ به یې قبضه
کړی.“ (۴) نو بیا آفسران بادشاه له ورغلل او ورته یې ووئیل چې، ”دا سړے دې خامخا قتل کړے شی، ځکه چې هغه په ښار
کښې زمونږ خلق او په جنګ کښې بچ شوی فوجیان په خپلو دې خبرو باندې بېزړهٔ کوی. هغه د خلقو ښېګړه نهٔ لټوی بلکې په
دې خبرو سره ورته نقصان ورکوی.“ (۵) صدقیاه بادشاه ورته په جواب کښې ووئیل چې، ”صحیح ده، هغه اوس ستاسو په
لاس کښې دے. زهٔ تاسو نهٔ شم منع کولے.“ (۶) نو بیا هغوئ یرمیاه ونیولو او په پړو یې د قېدخانې په دربار کښې ډیګۍ ته
ورکوز کړو کوم چې د مُلکیاه شهزاده ملکیت وو. نو په هغه ډیګۍ کښې اوبهٔ نهٔ وې، خو لاندې په ببخ کښې ډیرې بوختې وې او
یرمیاه په هغې کښې ډوب شو. (۷) خو د ایتهوپیا خصی عبیدمَلِک د دربار یو اهم شخصیت د دې نه خبر شو چې هغوئ یرمیاه
په ډیګۍ کښې اچولے شوے دے. په دغه وخت کښې بادشاه د بنیامین په دروازه کښې ناست وو او عدالت یې شروع کړے وو.
(۸) نو عبیدمَلِک هلته لاړو او بادشاه ته یې ووئیل چې، (۹) ”بادشاه سلامت، دې سړو ډېر زیات بد کار وکړو په دې چې هغوئ
یرمیاه نبی د اوبو په ډیګۍ کښې واچولو. هغه به ډېر زر د لوږې نه مړ شی، ځکه چې په ښار کښې روټۍ ختمه شوه.“ (۱۰) نو
بادشاه عبیدمَلِک له حُکم ورکړو چې، ”د دې ځائ نه ځان سره دېرش سړی بوځه او یرمیاه د مړ کېدو نه وړاندې د هغه ډیګۍ نه
راوباسه.“ (۱۱) نو عبیدمَلِک د ځان سره کسان واخستل او په شاهی محل کښې د خزانې نه لاندې کمرې ته لاړو او د خپل ځان
سره یې څهٔ زړې جامې چړړې راواخستلې. او هغه یې یرمیاه ته د پړی په ذریعه ډیګۍ ته ښکته کړې. (۱۲) عبیدمَلِک یرمیاه ته
آواز ورکړو او ورته یې ووئیل چې، ”دا زړې کپړې او جامې په خپلو ترخونو کښې کېږده چې د راختو په وخت کښې دې پړے
زخمی نهٔ کړی.“ یرمیاه هم هغه شان وکړل، (۱۳) او هغوئ هغه د ډیګۍ نه په پړو راوویستلو. او بیا یرمیاه د فوجیانو په چاونۍ
کښې بندی پاتې شو.

د صدقیاه د حضرت یرمیاه نه تپوس کول

(۱۴) یوه ورځ صدقیاه بادشاه، یرمیاه پسې کسان ورولېږل او هغه یې خپل ځان ته د مالِک خُدائ د کور درېمې دروازې ته
راوستو. بادشاه ورته ووئیل چې، ”زهٔ غواړم چې تا نه یو څو تپوسونه وکړم. نو د هیڅ قسمه حقیقت او رښتیا پټولو کوشش مهٔ
کوه.“ (۱۵) یرمیاه ورته وفرمائیل، ”کهٔ چرې زهٔ تاسو ته رښتیا ووایم، نو تاسو به ما مړ کړئ. او کهٔ چرې زهٔ تاسو ته نصیحت
وکړم، نو تاسو به ما ته غوږ ونهٔ نیسئ.“ (۱۶) نو بیا صدقیاه بادشاه د هغهٔ سره په پټه وعده وکړه او ورته یې ووئیل چې، ”زهٔ په
مالِک خُدائ درته قسم خورم څوک چې ژوندے دے، او څوک چې مونږ ته ژوند راکوی، نهٔ به زهٔ تا مړ کړم او نهٔ به دې هغه

کسانو ته حواله کړم څوک چې تا وژل غواړی.“ ١٧ نو په هغه وخت کښې بیا یرمیاه صدقیاه د یهوداه بادشاه ته وفرمائیل چې،
”مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې، کۀ چرې تاسو خپل ځان د بابل آفسرانو ته حواله کړئ،
تاسو او ستاسو خاندان به ژوندی پاتې شئ، او دا ښار به د سوزېدو نه بچ شی. ١٨ خو کۀ تاسو د خپل ځان د حواله کېدو نه
اِنکار وکړئ، نو دا ښار به بابلیانو ته حواله کړے شی، او هغوئ به دا ښار د سر نه تر آخره پورې وسوزوی. او تاسو به ترې نۀ
شئ تښتېدلے.“ ١٩ خو صدقیاه بادشاه یرمیاه ته ووئیل چې، ”زۀ د خپل مُلک د هغه خلقو نه یرېږم چا چې غداری وکړه او
بابلیانو له ورغلل، کېدے شی چې د بابل فوجیان ما هغوئ ته حواله کړی او بیا به هغوئ ما سره بد سلوک وکړی.“ ٢٠ یرمیاه
ورته وفرمائیل چې، ”هغوئ به تاسو چا ته نۀ حواله کوی کۀ چرې تۀ د مالِک خُدائ تابعداری غوره کړې. هغه به ستا ژوند بچ
کړی او تا ته به خیر شی. ٢١ خو کۀ چرې تاسو نۀ غواړئ چې خپل ځان هغوئ ته حواله کړئ نو بیا مالِک خُدائ ما ته دا
موضوع په رویا کښې ښکاره کړې ده چې ٢٢ ځومره ښځې چې په دې شاهی محل کښې ژوندۍ پاتې وی نو هغوئ به فوجیان
د بابلیانو آفسرانو ته ستاسو نه بوځی. نو بیا به د تلو په وخت دا ښځې تاسو ته داسې پېغور درکوی او درته به وائی چې، ”ستاسو
ځومره ښۀ دوستان وُو، ټولو تاسو سره دوکه وکړه او بې‌لارې یې کړئ. او کله چې ستا پښه په دلدل کښې کښېنودے شوه نو بیا
یې تۀ خپل نصیب ته پرېښودلې.“ ٢٣ ستاسو ټولې ښځې او ماشومان به بابلیانو ته بهر راوویستلے شی، او تۀ به هم د هغوئ د
نیولو نه بچ نۀ شې. تاسو به د بابل د بادشاه له خوا گرفتار شئ، او دا ښار به وسوزېږی.“ ٢٤ نو بیا صدقیاه یرمیاه ته ووئیل
چې، ”چا ته داسې ونۀ وائې چې تا ما ته دا خبره وکړه، گنې تۀ به مړ شې. ٢٥ کۀ آفسرانو ته زما او ستا د ملاقات پته ولگی او
راشی او ستا نه تپوس وکړی چې تاسو یو بل ته څۀ ووئیل نو مونږ ته سمه خبره وکړه او دروغ مۀ وایه گنې مړ به دې کړُو، ٢٦
نو بیا هغوئ ته ووایه چې ما بادشاه ته مِنت او زاری وکړه چې بیا مې د یونتن د کور تاخانې ته مۀ لېږه گنې زۀ به هلته مړ شم.“
٢٧ هم هغه شان وشول، لږ وخت تېر شوے نۀ وو چې د بادشاه ټول آفسران راغلل او د یرمیاه نه یې تپوسونه شروع کړل چې
بادشاه د څۀ دپاره راغوښتے وې. خو یرمیاه د بادشاه په هدایاتو عمل وکړو. خو د بادشاه او د یرمیاه په مینځ کښې شوې
خبرې هیچا هم نۀ وې اورېدلې. ٢٨ نو بیا یرمیاه د دې نه وروستو د یروشلم د شکست پورې د فوجیانو په چاونۍ کښې بندی
پاتې شو.

د یروشلم زوال

٣٩ ١ د صدقیاه د بادشاهۍ د نهم کال په لسمه میاشت د بابل نبوکدنضر بادشاه د خپل ټول لښکر سره راغلو او د یروشلم
نه یې گېره واچوله. ٢ د صدقیاه د بادشاهۍ په یوولسم کال د څلورمې میاشتې په نهمه ورځ هغوئ د ښار دېوالونه مات کړل
او ښار ته ورننوتل. ٣ د یروشلم د نیولو نه وروستو، د بابل د بادشاه ټول فوجی آفسران د ښار د مینځنۍ دروازې سره خپله
ډېره واچوله چې په هغوئ کښې نرگلشراضر د سمگر، او نبوسرسکیم سر لښکر، او نرگلشراضر د بادشاه مشاور، او نور ټول
آفسران شامل وُو. ٤ کله چې صدقیاه بادشاه او د هغۀ ټولو فوجیانو چې دا هر څۀ ولیدل چې بابلیان ښار ته راننوتل، نو
هغوئ وتښتېدل. هغوئ شپه په شپه ښار پرېښودو او د شاهی باغ شا ته د دوه دېوالونو تر مینځه د دروازې د لارې نه بهر ووتل او
د اُردن خوا ته روان شول. ٥ خو د بابلیانو لښکر وریسې وو او د یریحو سره نزدې یې په هوار میدان صدقیاه ونیولو. هغوئ
هغه د بابل نبوکدنضر بادشاه له بوتلو، څوک چې په رِبله کښې د حمات په علاقه کښې وو. هلته د بابل بادشاه په صدقیاه د سزا
فیصله واوروله. ٦ هغۀ په رِبله کښې د صدقیاه په وړاندې د صدقیاه زامن او د یهوداه ټول مشران حلال کړل. ٧ بیا هغوئ د
صدقیاه سترگې راوویستلې او هغه یې د پیتلو په زنځیرونو وتړلو او بابل ته یې بندی بوتلو. ٨ په دې دوران کښې بابلیانو
یروشلم، شاهی محل او د خلقو کورونه وسوزول او د ښار دېوالونه یې وران کړل. ٩ بیا نبوزردان، د فوجیانو کمانډر هغه
کسان چې ژوندی پاتې شوی وُو او کوم کسان چې بگوړه شوی وُو هغوئ یې بابل ته بندیوان بوتلل. ١٠ خو نبوزردان لږ څۀ
غریبانان خلق په یهوداه کښې پرېښودل چا چې زمکه نۀ لرله، او هغۀ هغوئ ته پټی او د انگورو باغونه په حواله کړل چې د هغې
خیال ساتی.

د حضرت يرمياه آزادېدل

(۱۱) خو نبوکدنضر بادشاه فوجي آفسر نبوزردان ته دا حکم وکړو چې، (۱۲) ”لاړ شئ او يرمياه پيدا کړئ او د هغهٔ ښهٔ خيال وساتئ. هغهٔ له تکليف مهٔ ورکوئ او هغه چې څهٔ غواړى هغه ورله وکړئ.“ (۱۳) نو نبوزردان فوجي کمانډر، نبوشازبان مشر آفسر، نرګلشراضر د بادشاه مشاور، او د بابل بادشاه نورو ټولو آفسرانو (۱۴) حکم وکړو چې يرمياه د فوجيانو چاونۍ نه رابهر کړئ. هغوئ هغه جدلياه د اخيقام زوئ او د سافن نمسى ته وسپارلو، چا چې هغه خپل کور ته واپس بوتلو. نو بيا هغه په يهوداه کښې د خپلو خلقو سره پاتې شو.

د عبيدمَلِک دپاره اُميد

(۱۵) په کوم وخت کښې چې يرمياه په فوجي چاونۍ کښې بند وو، نو د مالِک خُدائ کلام په هغهٔ نازل شو چې، (۱۶) ”لاړ شئ او د ايتهوپيا عبيدمَلِک ته ووايئ چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائى چې، زهٔ به د دې ښار سره هر هغه څهٔ وکړم لکه څنګه چې ما هغوئ ته دهمکى ورکړې ده. زهٔ به په هغوئ باندې افتونه نازل کړم، نه چې آبادى. تهٔ به د هغوئ تباهى وګورې، (۱۷) خو په هغه ورځ به زهٔ تا بچ کړم او تهٔ به هغه چا ته حواله نهٔ کړے شې د چا نه چې ستا په زړهٔ کښې يره ده. (۱۸) څکه چې تا په ما باور وکړو، زهٔ به ستا ژوند تا ته درکړم. زهٔ به تا بچ کړم او محفوظ به دې وساتم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“

د حضرت يرمياه آزادېدل

۴۰ (۱) د مالِک خُدائ پېغام يرمياه ته پس د هغې نه ورکړے شو کله چې د فوج کمانډر نبوزردان هغه په راما کښې آزاد کړو. نو هغهٔ يرمياه هم د يروشلم او يهوداه په هغه کسانو کښې په زنځيرونو تړلے وموندلو څوک چې بابل ته جلاوطن کېدلو. (۲) د فوج کمانډر يرمياه ته آواز وکړو او ورته يې ووئيل چې، ”مالِک خُدائ ستا مقدس رب دا تباهى په دې مُلک نازله کړې ده. (۳) لکه څنګه چې هغهٔ فرمائيلى وُو هغه شان يې وکړل. څکه چې دې خلقو د مالِک خُدائ خلاف ګناه وکړه او د هغهٔ نافرمانى يې وکړه. (۴) خو زهٔ اوس ستا د لاسونو نه زنځيرونه اخوا کوم او تا آزادوم. کهٔ تهٔ ما سره بابل ته تلل غواړې، نو راځه چې ځُو. زهٔ به ګورم چې ستا پوره خيال وساتلے شى. او کهٔ تهٔ ما سره هلته تلل نهٔ غواړې، نو دلته ايسار شه. ټول مُلک ستا د وړاندې دے. چرته چې تهٔ تلل غواړې نو هلته په آزاده توګه لاړ شه. (۵) کهٔ چرې تا دا فيصله کړې وى چې دلته پاتې شې، نو بيا جدلياه د اخيقام زوئ او د سافن نمسى ته واپس لاړ شه. هغه د بابل بادشاه له طرفه د يهوداه حکمران مقرر شوے دے. د هغه خلقو سره پاتې شه په چا چې هغه حکومت کوى. خو دا ستا خوښه ده، چرته دې چې زړهٔ غواړى هلته لاړ شه.“ نو بيا نبوزردان يرمياه ته څهٔ خوراک او پېسې ورکړې او هغهٔ ته يې ووئيل چې لاړ شه. (۶) نو بيا يرمياه جدلياه د اخيقام زوئ له په مصفاه کښې واپس لاړو، او هغه په يهوداه کښې د هغه خلقو سره اوسېدلو کوم چې په هغه مُلک کښې پاتې شوى وُو.

په يهوداه کښې د جدلياه حکمرانى

(۷) د يهوداه څهٔ فوجي آفسران چې په کلى والو علاقو کښې پټ شوى وُو، هغوئ دا واورېدل چې په يهوداه کښې جدلياه د اخيقام زوئ په غريبانانو خلقو باندې د بابل بادشاه حکمران مقرر کړے دے. په هغوئ کښې نارينه، زنانه، او ماشومان شامل دى څوک چې بابل ته جلاوطن کړے شوى نهٔ وُو او په يهوداه کښې پاتې وُو. (۸) په هغوئ کښې دا آفسران شامل دى، اِسمٰعيل د نتنياه زوئ، يوحانان او يونتن د قريح زامن، شراياه د تنحومت زوئ، د عيفاى نطوفاتى زامن، يزنياه د معکاتى زوئ او د هغوئ فوجيان. هغوئ د جدلياه د ليدو دپاره مصفاه ته لاړل. (۹) جدلياه د اخيقام زوئ او د سافن نمسى هغوئ سره په قسم خوړلو وعده وکړه چې، ”د خپل ځان په حواله کېدو بابليانو نه مهٔ يرېږئ. د هغوئ د خِدمت کولو نه مهٔ يرېږئ. په دې مُلک کښې اوسېږئ، او د بابل د بادشاه خِدمت کوئ او هر څهٔ به ستاسو دپاره د خير وى. (۱۰) زهٔ به په خپله په مصفاه کښې اوسېږم او

کله چې د بابلیانو وفد دلته راشی نو زهٔ به ستاسو د طرف نه نمائنده یم. خو په دې وخت کښې تاسو انګور، او د ګرمۍ مېوې، او د زیتُونو تېل په چاټو کښې جمع کړئ، او په کومو ښارونو مو چې قبضه کړې ده په هغوئ کښې اوسېږئ.“ ⑪ په دې دوران کښې چې کوم د یهودیانو خلق چې موآب، عمون، ادوم او نورو مُلکونو ته مسافر شوی وُو نو هغوئ ټول په دې خبر شول چې د بابل بادشاه د یهوداه پاتې شوی خلقو له په یهوداه کښې د اوسېدو اجازت ورکړے دے او جدلیاه یې د هغوئ حکمران جوړ کړے دے، ⑫ نو بیا هغوئ ټول د یهوداه مُلک ته واپس راغلل، په مصفاه کښې جدلیاه ته، د هغه ټولو مُلکونو نه کوم ته چې هغوئ خوارهٔ شوی وُو. او هغوئ د اوړی ډېرې مېوې او انګور راټول کړل.

د جدلیاه قتلول

⑬ د هغې نه پس، د قریح زوئ یوحانان او هغه فوجی آفسران څوک چې په کلی والو علاقو کښې وُو، په مصفاه کښې جدلیاه له راغلل، ⑭ هغوئ هغهٔ ته ووئیل چې، ”تا ته دا پته شته چې بعلیس د عمون بادشاه اِسمٰعیل د نتنیاه زوئ ستا د قتلولو دپاره رالېږلے دے؟“ خو جدلیاه په دې خبره باندې یقین ونهٔ کړلو. ⑮ نو د قریح زوئ یوحانان هغهٔ ته پټ غوندې ووئیل، ”ما پرېږده چې د نتنیاه زوئ اِسمٰعیل ووژنم او هیچا ته به د دې پته ونهٔ لګی. ولې مونږ هغهٔ ته اجازت ورکړُو چې هغه راشی او تا ووژنی؟ د یهوداه د هغه خلقو به څهٔ حال وی څوک چې واپس خپل مُلک ته راغلل او ستا په مشرۍ کښې راټول شول؟ نو بیا ولې دې مونږ د یهوداه دا لږ کسان کوم چې ژوندی یُو خوارهٔ وارهٔ او ورک شُو؟“ ⑯ خو جدلیاه یوحانان ته په جواب کښې ووئیل، ”زهٔ تا په سختۍ سره منع کوم دا کار مهٔ کوه. تهٔ چې د اِسمٰعیل په حقله څهٔ وائې نو هغه رښتیا نهٔ دی.“

۴۱ ① هم د هغه کال په اوومه میاشت، اِسمٰعیل د نتنیاه زوئ او د الیسمع نمسے چې د شاهی خاندان یو کس وو، او د اوچتې عُهدې آفسر وو، هغه د لسو سړو سره مصفاه ته د جدلیاه سره مِلاوېدو له لاړو. کله چې هغوئ په شریکه روټۍ خوړله، ② نو ناګهانه د نتنیاه زوئ اِسمٰعیل او د هغهٔ لسو کسانو ټوپ کړو او خپلې تُورې یې راوویستلې او جدلیاه یې قتل کړو، څوک چې د بابل بادشاه په یهوداه کښې ګورنر مقرر کړے وو. ③ اِسمٰعیل هم هغه ټول یهودیان ووژل څوک چې په مصفاه کښې د جدلیاه سره وُو، او هغه بابلیان فوجیان هم چې هلته وُو. ④ د جدلیاه د قتلېدو نه یوه ورځ وروستو چې لا څوک هم د هغهٔ په مرګ باندې خبر نهٔ وُو، ⑤ اتیا کسان د شِکم، سیلا او سامریه نه د خُدائ کور ته راغلل چې عبادت وکړی. هغوئ خپلې ږیرې د غم په وجه خرئیلې وې، او د غم په وجه یې خپلې جامې هم شلولې وې او خپل ځانونه یې هم زخمی کړی وُو. او خپل ځان سره یې غله دانه او خوشبو مالِک خُدائ ته د نذرانې پېش کولو په توګه راوړې وې. ⑥ نو اِسمٰعیل د اوښکو نه په ډکو سترګو سره د مصفاه نه بهر ووتو او د هغه کسانو سره د ملاقات دپاره لاړو. کله چې هغه هغوئ ته ورسېدلو نو ورته یې ووئیل چې، ”راشئ، وګورئ چې د جدلیاه د اخیقام زوئ سره څهٔ شوی دی.“ ⑦ خو چې څنګه هغوئ ښار ته ورننوتل، نو فوراً اِسمٰعیل او د هغهٔ ملګرو ټول ووژل او د هغوئ لاشونه یې په یوه ډېګۍ کښې وروغورزول. ⑧ خو په هغه ډله کښې لس کسان وُو چې هغوئ اِسمٰعیل سره دا خبره وکړه او ورته یې ووئیل چې، ”کهٔ چرې تهٔ مونږ ونهٔ وژنې نو کوم غنم، اوربشې، او د زیتون تېل او شات چې مونږ پټ ذخیره کړی دی هغه به تا له راوړُو.“ نو په دې خبره هغهٔ هغوئ ژوندی پرېښودل. ⑨ هغه د اوبو ډېګۍ چې اِسمٰعیل په کښې د هغه مړو لاشونه ورګزار کړل کوم چې هغهٔ وژلی وُو هم هغه لویه ډېګۍ وه چې آسا بادشاه جوړه کړې وه چې کله هغهٔ د مصفاه دفاع مضبوطه کړه چې خپل ځان د اِسرائیلو د بعشا بادشاه نه وساتی. اِسمٰعیل د نتنیاه زوئ هغه د مړو نه ډکه کړه. ⑩ بیا اِسمٰعیل د بادشاه لوڼه او هغه ټول کسان چې نبوزردان د فوج مشر په مصفاه کښې جدلیاه ته پرېښی وُو هغوئ ټول یې ګېر کړل او ځان سره یې د عمون د علاقې په طرف روان کړل. ⑪ خو کله چې یوحانان د قریح زوئ او نور د فوج مشران د اِسمٰعیل د جرم نه خبر شول، ⑫ نو هغوئ خپل ټول سپاهیان راټول کړل او هغهٔ پسې راووتل او په جبعون کښې د لوئ تالاب سره نزدې هغوئ هغه پیدا کړو. ⑬ کله چې د اِسمٰعیل سره قېدیانو یوحانان او ورسره نور فوجی مشران ولیدل نو هغوئ ډېر خوشحاله شول. ⑭ او د مصفاه نه ټول قېدیان وتښتېدل او د یوحانان مدد یې شروع کړو. ⑮ خو اِسمٰعیل سره د خپلو هغه اتو کسانو دوستانو د عمون مُلک ته وتښتېدلو. ⑯ نو بیا یوحانان د قریح زوئ او نورو فوجی مشرانو، هغه ټول کسان د ځان سره روان کړل کوم چې هغوئ په جبعون کښې د اِسمٰعیل نه خلاص کړی وُو چې په هغوئ کښې سپاهیان، زنانه،

ماشومان او د دربار خصيان شامل وُو، څوک چې د جدلياه د قتلولو نه وروستو اِسمٰعيل گرفتار کړی وُو. ⑰ هغوئ مِصر ته د تللو وخت کښې د کِمهام سرائی چې بيت‌لحم سره نزدې وو هلته ايسار شُو. ⑱ نو د دې يرې نه چې کۀ بابليان په دې موضوع خبر شی چې اِسمٰعيل جدلياه قتل کړے دے، هغه څوک چې د بابل بادشاه د يهوداه گورنر مقررولو، نو هغوئ به بيا څۀ کوی.

خلقو د حضرت يرمياه نه د دُعا درخواست وکړو

۴۲ ① نو بيا د فوج ټول جنگی مشران، يوحانان د قريح زوئ او يزنياه د هوسعياه زوئ، او د وړو نه تر لويو پورې ټول خلق
② يرمياه نبی ته راغلل او ورته يې ووئيل، "مونږ ستا مِنت کوُو چې زمونږ دپاره د مالِک خُدائ ستا مقدس خُدائ نه دُعا وغواړه، کوم چې پاتې شوی کسان يُو. لکه څنگه چې تۀ وينې چې د مخکښې په مقابل کښې اوس مونږ ډېر لږ يُو. ③ زمونږ دپاره دُعا وکړه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ ته لارښودنه وکړی چې څۀ وکړُو او چرته لاړ شُو." ④ يرمياه هغوئ ته په جواب کښې وفرمائيل چې، "صحيح ده، زۀ به مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته هم هغه شان دُعا وکړم لکه څنگه چې تاسو ما ته خواست وکړو، او زۀ به هر هغه څۀ تاسو ته ووايم چې هغه څۀ ما ته وفرمائی. زۀ به ستاسو نه هيڅ څيز هم نۀ پټوم."
⑤ بيا هغوئ يرمياه ته ووئيل، "نو بيا دې مالِک خُدائ په مونږ په دې خبره رښتينے او وفادار گواه وی کۀ چرې مونږ ستا په هغه ټولو خبرو عمل ونۀ کړو کومې چې مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک زمونږ دپاره تا ته فرمائيلی دی چې تۀ يې مونږ ته بيان کړې. ⑥ کۀ هغه کلام زمونږ خوښ شی او کۀ خوښ نۀ شی، مونږ به د مالِک خُدائ د کلام پيروی کوُو چا ته چې تۀ مونږ د خپل خواست دپاره لېږې. ځکه کۀ چرې مونږ د هغۀ د کلام پيروی وکړُو، نو هر څۀ به زمونږ دپاره د خير وی."

د حضرت يرمياه دُعا ته د مالِک خُدائ جواب

⑦ لس ورځې وروستو د مالِک خُدائ کلام په يرمياه نازل شو. ⑧ نو بيا هغۀ يوحنان د قريح زوئ او نورو فوجی آفسرانو ته، او ټولو خلقو لويو او وړو ته آواز وکړو، ⑨ هغۀ هغوئ ته وفرمائيل چې، "تاسو زۀ مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک ته د خپل درخواست سره ولېږلم، هغه داسې فرمائی چې، ⑩ کۀ تاسو په دې مُلک کښې پاتې شئ، نو زۀ به تاسو بيا آباد کړم او نۀ به مو خرابوم، زۀ به تاسو وکرم او تاسو به د بېخ نه نۀ وباسم. زۀ ستاسو په هغه افت کوم چې ما په تاسو نازل کړے دے پښېمانه يم. ⑪ مالِک خُدائ فرمائی چې، د بابل بادشاه نه نور مۀ يرېږئ. ځکه چې زۀ تاسو سره يم او د هغۀ نه به مو بچ کړم او د هغۀ د لاس نه به خلاصون درکړم. ⑫ زۀ به په تاسو دا رحم وکړم چې هغه به درباندې مهربانه کړم، نو بيا به هغه تاسو ته په خپل مُلک کښې د پاتې کېدو اجازت درکړی. ⑬ خو کۀ چرې تاسو د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د دې پېغام نه اِنکار وکړئ، او کۀ چرې تاسو ووايئ چې، نه، مونږ به دلته نۀ پاتې کېږُو، ⑭ خو د دې په ځائ به مِصر ته لاړ شُو، چرته چې به مونږ د جنگونو، د جنگ د بيگل آوازونو او قحط نه آزاد شُو، ⑮ نو بيا تاسو د مالِک خُدائ پېغام د يهوداه پاتې خلقو ته واوروئ. مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی چې، کۀ چرې تاسو دا ضرور غوره کړئ چې مِصر ته لاړ شئ او هلته پاتې شئ ⑯ د کوم جنگ او قحط نه چې تاسو يرېږئ نو هم هغه به تاسو راګېر کړی، او تاسو به هلته مړۀ شئ. ⑰ نو په حقيقت کښې چې څوک هم په تلو کلک ولاړ وی او هلته د اوسېدو اراده لری نو هغه به په جنگ، قحط او په وبا مړ شی. په تاسو کښې به يو کس هم د هغه افت نه ونۀ تښتی کوم چې زۀ په تاسو باندې هلته راولم. ⑱ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی، لکه څنگه چې زما قهر او غضب د يروشلم په خلقو نازل شوے وو، نو کۀ تاسو مِصر ته لاړئ نو زما غضب به په تاسو هم نازل شی. نو ستاسو نوم به د تل دپاره د لعنت، يرې او مسخرې په توگه اخستلے کېږی او خپل مُلک به دوباره ونۀ وينئ.
⑲ اے د يهوداه ژوندی پاتې شوی خلقو، مالِک خُدائ تاسو ته فرمائيلی دی چې مِصر ته مۀ ځئ. زۀ چې دا خبردارے نن تاسو ته درکوم دا مۀ هېروئ. ⑳ ځکه تاسو چې کله زۀ مالِک خُدائ ته د خواست کولو دپاره ولېږلم نو تاسو غټه غلطی وکړه، ځکه چې تاسو ووئيل، د څۀ چې مالِک خُدائ مونږ ته حکم کړے دے هغه مونږ ته ووايه، مونږ به په هغې باندې پوره عمل کوُو.
㉑ خو ما تاسو ته نن د هغۀ حکم واورولو، خو تاسو تر اوسه پورې د مالِک خُدائ د هغه پېغام پيروی نۀ کوئ د کوم دپاره چې تاسو زۀ استولے وم. ㉒ نو اوس په دې خبره باندې يقين ساتئ چې، تاسو چې کوم ځائ ته تلل او اوسېدل غواړئ نو تاسو به

هلته په جنګ، قحط او وبا مړهٔ شئ.“

مِصر ته د حضرت يرمياه بوتلل

۴۳ (۱) کله چې يرمياه د مالِک خُدائ د دوئ د خُدائ پاک هغه پېغام بيانول ټولو خلقو ته ختم کړو کوم يې چې دوئ ته
رالېږلے وو، (۲) نو عزرياه د هوسعياه زوئ او يوحانان د قريح زوئ او نورو ټولو کبرژنو خلقو يرمياه ته ووئيل چې، ”تهٔ دروغ
وائې، مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ کله هم مِصر ته د تلو نه منع کړی نهٔ يُو. (۳) تهٔ باروک د نيرياه زوئ په دې رضا
کړے يې چې داسې خبرې کوه، ځکه هغه غواړی چې مونږ دلته پاتې شُو او د بابليانو د لاسه مړهٔ شُو او يا بابل ته جلاوطن
کړے شُو.“ (۴) نو بيا د قريح زوئ يوحانان او نورو فوجی مشرانو او نورو ټولو خلقو د مالِک خُدائ د حکم نه اِنکار وکړو چې
په يهوداه کښې پاتې شی. (۵) يوحنان او نورو مشرانو ځان سره ټول خلق بوتلل څوک چې د نزدې مُلکونو نه راواپس شوی وُو
کوم ځائ ته چې دوئ خوارهٔ شوی وُو. (۶) او په هغوئ کښې نارينه، زنانه، ماشومان، د بادشاه لوڼه، او ټول هغه خلق شامل
وُو چې نبوزردان د محافظانو آفسر جدلياه ته سپارلی وُو. په دوئ کښې يرمياه پېغمبر او باروک هم شامل وُو. (۷) خلقو د
مالِک خُدائ د حکم نه اِنکار وکړو او د مِصر تحفنحيس ښار ته ورسېدل. (۸) په تحفنحيس کښې مالِک خُدائ يرمياه ته بل
پېغام ورکړو. هغهٔ وفرمائيل چې، (۹) ”کله چې د يهوداه خلق درته ګوری، نو دلته په تحفنحيس کښې يو څو غټ کاڼی راواخله
او د فِرعون د محل په دروازه کښې يې د فرش لاندې ښخ کړه. (۱۰) نو بيا د يهوداه خلقو ته ووايه چې، مالِک خُدائ ربُ الافواج
د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې زهٔ به په يقين سره خپل خِدمتګار نبوکدنضر د بابل بادشاه دلته مِصر ته راولم. زهٔ
به د هغهٔ تخت په دې کاڼو دپاسه جوړ کړم کوم چې يرمياه دلته ښخ کړل. هغه به په دې کاڼو خپل شاهی تمبو وغوړوی. (۱۱) او
کله چې هغه راشی، نو هغه به د مِصر مُلک تباه کړی. هغه څوک به مړ کړی د چا دپاره چې د مرګ سزا مقرر شوې وی، د قېد
سزا به هغهٔ ته ورکړی چا ته چې د قېد سزا مقرر شوې وی، او څوک به په تُوره مړهٔ کړی د چا دپاره چې په تُوره مړ کېدل مقرر
شوی وی. (۱۲) هغه به د مِصر د معبودانو په مندرونو اور بل کړی، هغه به مندرونه وسوزوی او بُتان به قبضه کړی او د غنيمت
په توګه به يې يوسی. هغه به د مِصر مال متاع داسې صفا کړی لکه څنګه چې يو شپون د خپلې چُوغې نه وړَدې صفا کوی. او
بېنقصانه به هغه خپل مُلک ته واپس شی. (۱۳) هغه به د مِصر په بيت‌شمس مندر کښې مقدسې ستنې راوغورزوی کومې چې په
هغې کښې ولاړې دی، او هغه به د مِصر د معبودانو مندرونه وسوزوی.“

په مِصر کښې د بنی اِسرائيلو دپاره د مالِک خُدائ پېغام

۴۴ (۱) دا پېغام يرمياه ته د يهوداه د خلقو په حقله ورکړے شو څوک چې د مِصر په جنوبی ښارونو کښې لکه مجدال،
تحفنحيس، ميمفِس او څوک چې په بره برخو کښې اوسېدل، (۲) ”مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی
چې، تاسو هغه تباهی په خپله وليده چې کومه ما په يروشلم او د يهوداه په نورو ټولو ښارونو باندې راوستله. او نن دا ښار او تباه
شوی پراتهٔ دی، (۳) ځکه کوم بد کارونه چې هغوئ وکړل. هغوئ زما قهر په هغه خوشبو سوزولو او غېرو معبودانو ته په
عبادت کولو راوچت کړو چې نهٔ خو هغوئ او نهٔ تاسو او نهٔ د هغوئ پلار نيکهٔ پېژندل. (۴) ما بار بار تاسو ته خپل خِدمتګاران
پېغمبران درولېږل، هغوئ تاسو ته مِنت وکړو چې دا حرامکاری مهٔ کوئ د کوم نه چې زهٔ نفرت کوم. (۵) خو هغوئ د نبيانو
خبرو ته غوږ ونهٔ نيولو او نهٔ يې توجو ورکړه، او هغوئ د خپلو هغه بد عملونو نه راونهٔ ګرځېدل او نهٔ يې غېر معبودانو ته خوشبو
سوزول بند کړل. (۶) نو په دې وجه ما خپل سخت قهر د يهوداه په ښارونو او د يروشلم په کوڅو لکه د اور په شان نازل کړو،
او هغه يې تر نن ورځ پورې تباه او په خرابه بدل کړل. (۷) نو اوس مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی
چې زهٔ تاسو نه تپوس کوم چې، تاسو ولې خپل ځانونه تباه کوئ؟ په تاسو کښې به نهٔ نارينه، نهٔ زنانه، نهٔ ماشومان او نهٔ تې
خوړونکی هيڅوک هم ژوندی پاتې نهٔ شی څوک چې دلته د يهوداه نه راغلی يئ. (۸) تاسو په مِصر کښې نورو معبودانو او بُتانو
ته د خوشبويۍ نذرانې پېش کولو سره ما ولې غصه کوئ؟ تاسو به په دې کار کولو سره صرف خپل ځان تباه کړئ او د دُنيا د

نورو خلقو د لعنت، خندا او مسخرو به وګرځوئ. ۹ ولې تاسو د خپل پلار نيکهٔ ګناهونه، د يهوداه د بادشاهانو او د مَلِکو
ګناهونه، او هغه ګناهونه چې تاسو او ستاسو ښځو په يهوداه او يروشلم کښې کړی دی هېر کړل؟ ۱۰ خو تر ننه پورې نهٔ تاسو
په خپل ځان کښې خاکساری راوستې ده او نهٔ مو په خپلو بدو کارونو پښېمانی ښکاره کړې ده. په تاسو کښې هيچا، نهٔ زما د
شريعت په مطابق او نهٔ زما د اصُولو په مطابق ژوند کړے دے کوم چې ما ستاسو نه وړاندې ستاسو پلار نيکهٔ ته ورکړی وُو.
۱۱ نو په دې وجه، مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې، ما په خپله دا کلکه اراده وکړه چې ټوله
يهوداه تباه او هلاکه کړم. ۱۲ زهٔ به د يهوداه هغه ژوندی پاتې شوی خلق راواخلم هغه څوک چا چې په مِصر کښې په پناه
اخستو او اوسېدو زور راوړے وو. زهٔ به هغوئ تباه کړم. هغوئ ټول لوئ او واړهٔ به په مِصر کښې په جنګ، قحط او وبا باندې
مړهٔ او تباه کړم. او هغوئ به نورو خلقو ته د تهمت، وحشت، لعنت او حقارت مثال وګرځيږی. ۱۳ زهٔ به هغوئ ته په مِصر
کښې سزا ورکړم لکه څنګه چې مې ورته په يروشلم کښې په جنګ، قحط او وبا سزا ورکړې وه. ۱۴ د يهوداه څومره خلق چې
دلته مِصر ته پناه اخستو دپاره راغلی دی هغه ټول به دلته هلاک شی. څوک به هم يهوداه ته واپس لاړ نهٔ شی. تر دې چې هغوئ
به د دوباره هلته د تلو او آبادېدو ډېر خواهش هم کوی. خو په هغوئ کښې به صرف يو څو کسان واپس شی.“ ۱۵ د سړو او
ښځو يوه لويه ډله چې په هغوئ کښې ځينې کسان په دې موضوع خبر وُو چې د هغوئ ښځو بُتانو ته خوشبوئی سوزولې او
ورسره هغوئ هم څوک چې په شمالی او جنوبی مِصر کښې اوسېدل يرمياه ته يې ووئيل چې، ۱۶ ”کومه خبره چې تا مونږ ته د
مالِک خُدائ په نوم وکړه هغې ته به مونږ غوږ نهٔ نيسو. ۱۷ مونږ به ضرور په خپلو هغه ټولو خبرو عمل کوُو د کومې خبرې
چې مونږه منښته کړې ده، مونږ به آسمانې مَلِکې ته خوشبو سوزوُو او هغې ته به د انګورو د شيرې نذرانې پېش کوُو. مونږ به
هغه کارونه کوُو لکه څنګه چې به زمونږ پلار نيکهٔ، بادشاهانو، سرکاری کسانو د يهوداه په ښارونو او د يروشلم په کوڅو کښې
کول. مونږ سره په هغه وخت کښې خوراک ډېر تېر وو او زندګی مو ښهٔ وه او مونږ ته هيڅ قسمه تکليف او مصيبت نهٔ وو. ۱۸
خو چې د کوم وخت نه مونږ آسمانې مَلِکې ته د خوشبو سوزول او د څښلو نذرانې پېش کولو رسم بند کړے دے نو مونږ سره
هيڅ هم نهٔ وُو او په جنګ او قحط باندې مړهٔ کېدلُو.“ ۱۹ نو ښځو خپله خبره جاری وساتله او وې وئيل چې، ”ولې ستاسو دا
خيال دے چې ګنې زمونږ خاوندانو ته دا پته نشته چې مونږ آسمانې مَلِکې ته خوشبوئی وسوزوله، د څښلو نذرانه او هغه روټۍ
چې پرې مو د هغې شکل جوړ کړے وو پېش کړه؟ نه، بلکل داسې نهٔ ده.“ ۲۰ نو بيا يرمياه هغه ټولو سړو او ښځو ته وفرمائيل
چا چې يو شان جواب ورکړے وو، ۲۱ ”ولې ستاسو هم دا خيال دے چې ګنې مالِک خُدائ ته دا پته نشته څهٔ چې تاسو او
ستاسو پلار نيکهٔ، ستاسو بادشاهانو او سرکاری کسانو، او ټولو خلقو بُتانو ته د يهوداه په ښارونو او د يروشلم په کوڅو کښې
خوشبوئی سوزولې ده؟ ۲۲ دا څکه وشُو چې، نور مالِک خُدائ ستاسو د شرارت نه ډک او حرام کارونه نهٔ شو برداشت
کولے، نو د دې په وجه ستاسو زمکه د لعنت مثال وګرځېده، او په صحرا او کنډرو بدله شوه چې تر ننه پورې هيڅ څوک په
کښې نهٔ اوسيږی. ۲۳ دا مصيبتونه څکه په تاسو باندې راغلل چې تاسو بُتانو ته خوشبو وسوزوله او د مالِک خُدائ خلاف مو
ګناه وکړه. تاسو د هغهٔ د حکمونو منلو نه اِنکار وکړو او نهٔ مو د هغهٔ په لاربښودنو، اصُولو او شريعت باندې عمل وکړو.“ ۲۴
نو بيا يرمياه ټولو نارينهٔ او زنانهٔ ته وفرمائيل چې، ”اے د يهوداه خلقو تاسو څوک چې په مِصر کښې اوسيږئ د مالِک خُدائ
کلام ته غوږ ونيسئ. ۲۵ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې، تاسو او ستاسو ښځو ووئيل
چې، مونږ به ضرور خپلې وعدې پوره کوُو او آسمانې مَلِکې ته به د خوشبو سوزولو او د څښلو نذرانې پېش کوُو. نو تاسو چې
څهٔ کول نو هغه وکړئ او خپله وعده او منښته هغې ته پوره کړئ. ۲۶ خو اوس تاسو ټول د مالِک خُدائ دې پېغام ته غوږ
ونيسئ، تاسو د يهوداه ټولو خلقو څوک چې اوس په مِصر کښې اوسيږئ، زهٔ په ژوندی مالِک قادر مطلق خُدائ قسم خورم،
مالِک خُدائ فرمائی چې، زما نوم به نور هيڅکله په مِصر کښې د يو يهودی په خولهٔ وانهٔ خستلے شی. په تاسو کښې به يو هم
زما نوم د دُعا او د قسم خوړلو دپاره استعمال نهٔ کړی، هغه دا چې، په يقين سره مالِک قادر مطلق خُدائ ژوندے دے. ۲۷ زهٔ
به په تاسو ضرور افتونه نازل کړم، نه چې آبادی. د يهوداه هر يو کس څوک چې اوس په مِصر کښې اوسيږی ټول به جنګ او يا
په قحط کښې مړهٔ شی ترڅو چې يو هم ژوندے پاتې نهٔ شی. ۲۸ صرف يو څو کسان به د مرګ نه وتښتی او د مِصر نه به
يهوداه ته واپس شی. نو بيا ټول هغه کسان چې مِصر ته راغلی دی نو هغوئ ته به دا پته ولګی چې د چا خبره رښتيا ده، زما او
کهٔ د هغوئ. ۲۹ مالِک خُدائ فرمائی چې، دا به تاسو دپاره نښه وی چې زهٔ به دې ځائ کښې تاسو ته سزا درکړم، نو تاسو به
په دې پوهه شئ چې ما ستاسو خلاف صرف خبرې نهٔ دی کړې بلکې ضرور به سزا هم درکوم. ۳۰ مالِک خُدائ فرمائی چې،

لکه څنګه چې ما د یهوداه بادشاه صدقیاه د بابل بادشاه نبوکدنضر ته حواله کړو، دغه شان به زۀ د فِرعون حفرع د مِصر بادشاه هم د هغۀ دشمنانو ته حواله کړم څوک چې د دۀ مرګ پسې ګرځی."

د باروک سره د خُدائ پاک وعده

۴۵ ① یرمیاه نبی باروک د نیریاه زوئ ته د یهویقیم د یوسیاه د زوئ د بادشاهۍ په څلورم کال چې د یهوداه بادشاه وو پېغام ورکړو د دې نه وروستو کله چې باروک په طومار کښې هغه څۀ ولیکل کوم چې ورته یرمیاه فرمائیلی وُو. ② "اے باروکه، دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک یې تاسو ته فرمائی چې، ③ تا ووئیل چې افسوس دې په ما وی. زۀ د غمونو او تکلیفونو د لاندې شوے یم. ولې زما دا دردونه کافی نۀ وُو څۀ؟ مالِک خُدائ زما په غمونو کښې اضافه وکړه. زۀ د اسویلو نه ستړے ستومانه شوے یم او هیڅ قسم آرام راته نۀ ملاویږی. ④ باروکه، مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، زۀ به دا قوم تباه کړم کوم چې ما آباد کړے دے. او څۀ چې ما کَرلی دی هغه به د بېخ نه راوباسم. ⑤ ولې ته د خپل ځان دپاره د دې نه نور هم زیات د خاص سلوک اُمید کوې څۀ؟ داسې مۀ کوه. زۀ به لوئ افت په دې خلقو نازل کړم. خو ته چرته هم ځې نو زۀ به تا ته ستا ژوندون درکړم. مالِک خُدائ داسې فرمائی."

د مِصر شکست

۴۶ ① مالِک خُدائ د غېریهودیانو په حقله یرمیاه نبی ته پېغام ورولېږلو. ② کوم پېغام چې د مِصر په حقله وو هغه دا وو چې، د یهوداه بادشاه یهویقیم د یوسیاه د زوئ د بادشاهۍ په څلورم کال، د کرکمیس د جنګ په موقع کله چې فِرعون نِکوه د مِصر بادشاه او د هغۀ فوجیانو د فرات د سیند سره نزدې د بابل بادشاه نبوکدنضر نه شکست وخوړو. ③ "خپل غټې او واړۀ ډالونه تیار کړئ او د جنګ دپاره راوځئ. ④ خپل آسونه زین کړئ او ورباندې سوارۀ شئ. صفونه جوړ کړئ او د جنګ ټوپۍ په سر کړئ. خپلې نېزې تېرې کړئ، او زغره واچوئ. ⑤ خو زۀ څۀ ګورم؟ چې په مِصری فوجیانو باندې د یرې نه دهشت راغلے دے او هغوئ د یرې نه لګیا دی په شا کیږی، د هغوئ فوجیانو شکست وخوړلو. او په وارخطایۍ سره په مخه تښتی او هغوئ وروستو نۀ ګوری، او د هرې خوا نه په هغوئ باندې یره خوره شوې ده، مالِک خُدائ داسې فرمائیلی دی. ⑥ تېزه منډه وهونکے هم نۀ شی تښتېدلے، او نه تکړه فوجی تښتېدلے شی. او هغوئ په شمال کښې د فرات د سیند سره، ټینګ خوری او راغورزیږی. ⑦ څوک دے دا چې لکه د نیل دریاب په شان موجونه وهی، لکه د هغه سیند په شان چې اوبۀ یې په بره موجونه وهی او ټوله زمکه لاندې کوی؟ ⑧ دا د مِصر فوج دے چې د نیل دریاب په شان راوچت شوے دے او لافې وهی چې زۀ به راوچت شم او د سېلاب په شان به ټوله زمکه پټه کړم، زۀ به ټول ښارونه تباه کړم او په هغې کښې ټول خلق به هلاک کړم. ⑨ اے آسونو او جنګی ګاډو روان شئ، اے د مِصر تکړه سپاهیانو په دشمن حمله وکړئ، اے د ایتهوپیا، لیبیا، خلقو ډال راواخلئ او د لِدیه خلقو څوک چې په غشو لیندو کښې تکړه یې. ⑩ ځکه چې دا د مالِک خُدائ ربُ الافواج ورځ ده، د انتقام ورځ، ځکه چې هغه به د خپلو دشمنانو نه انتقام واخلی. د هغۀ تُوره به تر هغې خوړل کوی ترڅو پورې چې مړه شوی نۀ وی، او ترڅو چې د هغوئ په وینو تنده ماته نۀ کړی. په نن ورځ به هغوئ مالِک خُدائ ربُ الافواج خُدائ پاک ته په شمال کښې د فرات د سیند سره د قربانۍ په شان پېش کړے شی. ⑪ اے د مِصر پېغلې لورې، جِلعاد ته لاړه شه او هلته دارو ولټوه. خو ستاسو رنګارنګ دوائی به تاسو ته شفا درنۀ کړی. ⑫ قومونه به ستاسو د شرم په حقله خبر شی. زمکه به ستاسو دردناکه ژړا ډکه کړی. ستا تکړه فوجیان به په یو بل ټینډک وخوری، او په یو ځائ به راپرېوځی."

په مِصر د نبوکدنضر حمله کول

⑬ دا هغه خبر دے چې مالِک خُدائ د یرمیاه نبی په وسیله د نبوکدنضر یعنې د بابل د بادشاه د راتلو او د هغۀ په مِصر باندې د حملې په حقله ورکړو، ⑭ "د مِصر په ښارونو په مجدال، میمفِس او تحفنحیس کښې به دا اعلان وکړئ چې، د جنګ دپاره

تیار شئ، څکه چې تُوره به ستاسو خوا او شا کښې هر څهٔ وخوری. ⑮ ستاسو جنګيالی ولې راغورزېدلی دی؟ هغوئ د مالِک خُدائ مخې ته نهٔ شی ټینګېدلے څکه چې هغه به هغوئ راوغورزوی. ⑯ هغوئ به ټول تیندکونه خوری، او هغوئ به په يو بل راغورزيږی. هغوئ به يو بل ته وائی، پاڅه، راځئ چې خپلو خلقو او خپل مُلکونو ته واپس لاړ شُو، چرته به چې مونږ د ظالم د تُورې نه بچ شُو. ⑰ نو هغوئ به وائی چې د مِصر بادشاه فِرعون خو تش په خولهٔ لوئيږی، هغهٔ نه اوس خپله موقع خطا شوې ده. ⑱ د دُنيا بادشاه د چا نوم چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے فرمائی چې، زما دې په خپل ذات قسم وی چې، يو کس څوک چې د مِصر خلاف راروان دے هغه لکه څنګه چې د تبور غر لوړ دے، او لکه څنګه چې د کرمل غر د سمندر په غاړه لوړ دے. ⑲ اے د مِصر اوسېدونکو، خپل مال حال راواخلئ او د جلاوطنۍ دپاره تيار شئ، څکه د ميمفِس ښار به تباه او کنډرې شی، او يو کس به هم په کښې نهٔ اوسيږی. ⑳ مِصر لکه د يوې ځوانې سخۍ په شان ښائسته دے، خو د شمال د خوا نه د هغهٔ خلاف د غوباړې په شان مچ راروان دے. ㉑ د مِصر د کرايه فوجيان لکه د کمزورو سخو په شان دی. هغوئ به هم په يو ځائ راوګرځی او په شريکه به وتښتی، هغوئ به په خپل ځائ باندې ونهٔ دريږی. څکه چې په هغوئ د تباهۍ او افت ورځ راروانه ده، دا د هغوئ دپاره د سزا ورکولو ورځ ده. ㉒ مِصر به لکه د مار په شان کشار وکړی او په وروستو به وتښتی کله چې د دشمن فوج وربانديې حمله وکړی، هغوئ به د دوئ خلاف تبر په لاس راشی او په دوئ به داسې حمله وکړی لکه څنګه چې يو سړے ونې وهی. ㉓ مالِک خُدائ فرمائی چې، هغوئ به د مِصر خلق د ځنګلې ونو په شان ووهی، څکه چې د هغوئ شمېر د مُولخانو نه هم ډېر بېشمېره دے. ㉔ د مِصر خلق به وشرميږی، او د شمال خلقو ته به حواله کړے شی.“ ㉕ مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی، ”زهٔ به امون د مِصر د تيبس معبود او د مِصر نورو معبودانو ته سزا ورکړم. زهٔ به د مِصر بادشاهانو او فِرعون ته او هغوئ ټولو ته سزا ورکړم څوک چې په هغهٔ يقين کوی. ㉖ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ به هغوئ هغه خلقو ته حواله کړم څوک چې دوئ وژل غواړی، نبوکدنضر د بابل بادشاه او د هغهٔ آفسرانو ته. خو وروستو به مِصر کښې د وړاندې په شان خلق بيا آباد شی. دا مالِک خُدائ فرمائی.“

مالِک خُدائ اِسرائيل بچ کوی

㉗ ”اے زما خِدمتګاره يعقوبه مهٔ يرېږه، اے اِسرائيله مهٔ يرېږه. زهٔ به تاسو د هغه لرې مُلک نه دوباره خپلو کورونو ته راولم، چرته چې تاسو جلاوطن شوی يئ. ستا اولاد به زهٔ خپلو کورونو ته د جلاوطنۍ نه واپس راولم. يعقوب به دوباره خپل مُلک ته راشی او په امن او سکون سره به ژوند کوی، او تاسو به څوک هم نهٔ يروی. ㉘ مالِک خُدائ فرمائی چې، اے زما خِدمتګاره يعقوبه مهٔ يرېږه، څکه زهٔ تا سره يم. زهٔ به په پوره توګه هغه قومونه تباه کړم کومو ته چې تاسو ما جلا وطن کړی وئ، خو زهٔ به تاسو په مکمل توګه نهٔ تباه کوم. زهٔ به ستاسو په اِنصاف سره تنبيه وکړم، زهٔ به تاسو بېسزا نهٔ پرېږدم.“

د فلستيه په حقله د مالِک خُدائ پيغام

۴۷ ① دا د مالِک خُدائ هغه کلام دے چې د فِرعون د لښکرو په غزه د حملې کولو نه مخکښې، په يرمياه نبی د فلستيانو په حقله نازل شو. ② ”مالِک خُدائ وفرمائيل چې، وګوره، د شمال نه اوبهٔ څنګه راوچتيږی، او د سېلاب په شان په زور شور راروانې دی، دا به ټوله زمکه او هر څهٔ چې په کښې دی رالاندې کړی، ښارونه او د هغې اوسېدونکی به ډوب کړی، ټول خلق به د مدد دپاره چغې وهی او خومره خلق چې په کښې اوسيږی هغوئ به ژړا کوی. ③ هغوئ به د آسونو د سومونو او پښو ټکار واوری، او د دشمن د جنګی ګاډو غرار او د هغوئ د پايو شور به واوری. پلاران به د يرې نه جام شی او د خپلو بېوسه ماشومانو د بچ کولو دپاره به شاته نهٔ ګوری. ④ د ټولو فلستيانو د تباهۍ ورځ رارسېدلې ده او ورسره د هغوئ هم څوک چې به د صور او صيدا خلقو سره مدد کوی. مالِک خُدائ په خپله هغه فلستيان تباه کوی، هغوئ څوک چې ژوندی پاتې شوی دی او د کريت د ساحل نه راغلی دی. ⑤ غزه لور به د غم نه خپل سر ګنجے کړی او د اسقلون ښار به وران او خاموشه شی. اے د مېدانی علاقې پاتې شوو خلقو ترڅو پورې به خپل ځان وهئ او ماتم به کوئ؟ ⑥ تاسو چغې وهئ، اے د مالِک خُدائ تُورې، ترڅو پورې به تهٔ زخمی کول کوې؟ خپل کاش ته واپس لاړه شه، او هلته په آرام پرته اوسه. ⑦ خو دا به څنګه په آرام شی چې

ورته مالِک خُدائ حکم کړے دے، کله چې هغهٔ ورته په اسقلون او په ساحل د حملې کولو حکم کړے دے؟“

د موآب په حقله د مالِک خُدائ پيغام

۴۸ (۱) مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک د موآب په حقله فرمائی، ”په نبو ښار باندې افسوس، ځکه چې
دا ښار به تباه شی. د قِريَتائم بې‌حرمتی به وشی او قبضه به کړے شی. او د مضبوطې قلعه بې‌حرمتی به وشی او ټوټه ټوټه به
شی. (۲) د نن نه پس به څوک هم د موآب تعريف ونهٔ کړی، په حسبون کښې به خلق د هغې د راغورزولو منصوبې جوړوی،
هغوئ وائی راځئ چې د موآب نوم او نشان ختم کړُو. اے د مدمين ښارېې، تهٔ به هم خاموشه شې، او تاسو به په تُوره مړهٔ شئ.
(۳) د حورونايم نه د چغو آوازونو ته غوږ شئ، د لوئې تباهئ درزار او آوازونه اورېدلے کيږی. (۴) موآب به ټول تباه شی، د
هغې واړهٔ ماشومان به په تېزه چغې وهی. (۵) هغوئ لوحيت ته په بره تلو سخته ژړا کوی، او حورونايم ته په ورکوزېدو سره د
تباهئ د درزار او شور په اورېدو هغوئ په چغو چغو ژړا کوی. (۶) هغوئ وائی چې، منډه کړئ او ځان بچ کړئ او په صحرا
کښې د ځنګلی بوټو په شان شئ. (۷) دا چې تا اے موآبه په خپلو اعمالو او دولت باندې باور کولو، نو تاسو به هم ګرفتار شئ،
او ستا بُت کموس به هم د خپلو اِمامانو او نورو خادِمانو سره جلاوطن کړے شی. (۸) تباه کوونکے دشمن به د هر يو ښار
خلاف حمله وکړی، او يو ښار به هم ترې بچ نهٔ شی. هره وادی به تباه شی او هر هوار ميدان به تباه شی. ځکه چې مالِک خُدائ
دا حکم کړے دے. (۹) په موآب باندې مالګه ودوروه، ځکه چې هغه به په ښوره او صحرا بدل شی، د هغې ښارونه به وران
شی، او هيڅ څوک به په کښې نهٔ اوسيږی. (۱۰) لعنت دې په هغه کسانو وی څوک چې د مالِک خُدائ په کار کښې غفلت کوی،
او خپله تُوره د وينو توېدو نه بچ ساتی. (۱۱) موآب د ځوانئ نه واخله تر اوسه پورې په امن او سکون سره وخت تېر کړے دے،
هغه جلاوطن شوے نهٔ دے. لکه څنګه چې مے په خپل لوښی کښې ځائ په ځائ پراتهٔ وی، او د يو لوښی نه بل لوښی ته نهٔ وی
اړولے شوی. نو د هغې ذائقه هم هغه شان ده لکه څنګه چې يې د اول نه وه، او د هغې خوشبو بدله شوې نهٔ ده. (۱۲) خو هغه
ورځې راروانې دی، مالِک خُدائ فرمائی چې، کله به زهٔ خلق ورولېږم چې موآب د لوښی نه رابهر کړی. او هغوئ به هغه د لوښی
نه لکه د ميو په شان توئ کړی او لوښی به زره زره کړی. (۱۳) نو په آخر کښې به بيا د موآب خلق د کموس بُت نه شرميږی،
لکه څنګه چې بنی اِسرائيل په بيت‌ايل کښې په بُت باندې په يقين کولو شرمېدل. (۱۴) نو بيا تاسو څنګه لافې وهلې چې، مونږ په
جنګ کښې ډېر تکړه او باتور فوجيان يُو؟ (۱۵) موآب به تباه شی او د هغهٔ ښارونه به قبضه کړے شی. د هغهٔ ښائسته زلمی به
حلالېدو دپاره بوتلے شی، دا د هغه بادشاه فرمان دے چې د چا نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. (۱۶) د موآب د ختمېدو
اَنجام رانزدې شوے دے، او د هغهٔ بربادی زر راتلونکی ده. (۱۷) اے د موآب دوستانو او ګاونډيانو په دهٔ باندې ماتم وکړئ،
تاسو څومره چې د هغهٔ د شُهرت او نوم نه واقف يئ، نو ووايئ چې، افسوس د موآب د شان او شوکت امسا ماته شوه او د هغې
ټول طاقت تس نس شو. (۱۸) اے د ديبون اوسېدونکو د خپل شاندار تخت نه راکوز شئ او په خشکه زمکه او خاورو کښېنئ،
ځکه هغه چا چې موآب تباه کړو هغه به ديبون هم ټوټه ټوټه کړی. او هغه به ستاسو ټولې قلعه ګانې راوغورزوی. (۱۹) اے د
عروعير اوسېدونکو د سړک په غاړه ودرېږئ او خلقو ته وګورئ. د هغه نارينه او زنانوٴ نه څوک چې تښتی تپوس وکړئ چې څهٔ
چل وشو؟ (۲۰) هغوئ به په جواب کښې ووائی چې، د ارنون د سيند په غاړه موآب تباه شو او په شرمونو وشرمېدو، په چغو او
سورو په هغهٔ ماتم او ژړا وکړئ. (۲۱) د مالِک خُدائ عدالت په دې غريزه مُلکونو لکه حولون، يهض، مفعت، (۲۲) ديبون، نبو،
بيت‌دبلاتايم، (۲۳) قِريَتائم، بيت‌جمول، بيت‌معون، (۲۴) قريوت او بُصره او د موآب په ټولو لرې او نزدې ښارونو نازل شوے
دے. (۲۵) مالِک خُدائ دا اعلان وکړو چې، د موآب ښکر مات شو، او د هغهٔ طاقت ختم شو.“

د موآب عاجز کېدل

(۲۶) مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په موآب باندې مے وڅښئ او نشه يې کړئ، ځکه چې هغهٔ خپل ځان په ما اوچت ګڼلو، پرېږده
چې اوس هغه په خپلو اولټو کښې ورغړی، او پرېږده چې هغه د خلقو د خندا شی. (۲۷) اے موآبه، آيا تا به بنی اِسرائيلو پورې
خندا نهٔ کوله څهٔ؟ آيا ستاسو په خيال هغوئ غلهٔ وُو، چې کله به تاسو د هغوئ په حقله خبرې کولې نو په مسخره آميزه توګه به

مو خپل سرونه خوځول؟ ۲۸ اے د موآب اوسېدونکو، تاسو خپل ښارونه پرېږدئ او په ګټانو کښې اوسېږئ. لکه د ګوګوشتکو
په شان شئ، چې د غارونو په خولهٔ کښې خپل ځان له ځاله جوړوی. ۲۹ مونږ د موآب د کبر په حقله واورېدل، ځکه چې د
هغهٔ بېحده کبر او سوچ، د هغهٔ کبر او غرور او د هغهٔ د زړهٔ د خود غرضئ نه خبر یُو. ۳۰ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ د
هغوئ د غرور نه خبر یم خو دا بېمطلبه دے، او د هغوئ عملونه عبث دی. ۳۱ نو په دې وجه زهٔ په موآب ماتم کوم، زهٔ د ټولو
موآبیانو دپاره ژړا کوم، او زهٔ د قیرحراست د خلقو دپاره ژړا کوم. ۳۲ سبماه، زهٔ به په تا ویر وکړم د دې نه هم زیات چې مې
په یعزیر کړی وُو، سبماه ستا د انګورو ځانګې تر سمندر پورې رسېدلې دی، خو تباه کوونکے ستا په مېوو او انګورو راپرېوتلے
دے. ۳۳ د موآب د زرخېزه پټو او مُلک نه د خندا او خوشحالئ آوازونه تلی دی، ما د انګورو د لنګرو نه مے جوړول بند کړی
دی، هیڅ څوک هم انګور په خوشحالئ سره نهٔ نچوړوی. تر دې چې هلته شور او چغې اورېدلے شی، خو د خوشحالئ نه بلکې د
جنګ. ۳۴ د هغوئ د ژړا آوازونه د حسبون نه تر اِلیعالی او یهض پورې، او د ضُعر نه تر حورونایم پورې او عجلتشلیشیاه
پورې اورېدلے شی. او تر دې چې اوس د نِمریم اوبهٔ هم اوچې شوې دی. ۳۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، زهٔ به په موآب کښې
هغه کسان ختم کړم څوک چې په اوچتو ځایونو کښې خپلو معبودانو ته نذرانې پېش کوی او هغوئ ته خوشبوئی سوزوی. ۳۶
نو زما زړهٔ د موآب دپاره لکه د شپېلئ فریادونه کوی، او دا هم په قیرحراست کښې د هغه خلقو دپاره لکه د شپېلئ فریادونه
کوی. کوم مال دولت چې هغوئ حاصل کړے وو لاړو. ۳۷ ټولو خلقو خپل سرونه او ږیرې د غم په وجه ګنجې کړی وُو، او
خپل لاسونه یې زخمی کړی وُو او د خپلو ملاګانو نه یې ټاټ تاو کړے وو. ۳۸ مالِک خُدائ فرمائی چې، د موآب د هر یو کور
په سر او په هره لاره او کوځه کښې ماتم او ژړا اورېدلے کېږی. ځکه چې ما موآب لکه د هغه لوښی په شان چې څوک یې هم نهٔ
غواړی ټوټه ټوټه کړو. ۳۹ هاے هاے، دا څنګه ټوټه ټوټه شو. او د هغوئ چغې او سوری واورئ. د موآب شرمېدل وګورئ، دا
خو ټولو خلقو او ګاونډیانو دپاره د خندا او د تباهئ یو مثال جوړ شو."

مالِک خُدائ د موآب خلاف راپاڅېدلے دے

۴۰ مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، "ګورئ، یو قوم د باز په شان خپلې وزرې خورې کړې او په موآب باندې راغوټه کېږی.
۴۱ قریوت به قبضه شی او د هغهٔ مضبوطې قلعه ګانې به واخستلے شی. او په هغه ورځ به د موآب د فوجیانو زړونه داسې
ګبراوېږی لکه چې د یوې ښځې زړهٔ چې د لنګون په وخت کښې ګبراوېږی. ۴۲ موآب به نور یو قوم پاتې نهٔ شی ځکه چې هغوئ
خپل ځان د مالِک خُدائ نه لوئ تصور کړو. ۴۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، دهشت، کنده او داموته د موآب د خلقو په انتظار
کښې دی. ۴۴ هر څوک چې د دهشت نه وتښتی نو په کنده کښې به وغورزېږی. څوک چې د کندې نه راوچت شی نو په دام
کښې به ګرفتار شی، ځکه چې زهٔ په موآب باندې د سزا وخت راولم، مالِک خُدائ فرمائی. ۴۵ کوم خلق چې حسبون ته د پناه
دپاره وتښتی نو هلته به بېوسه ودرېږی، ځکه چې د حسبون نه د اور شُغلې راوچتېږی، د بادشاه سیحون د زوړ کور نه به د اور
لمبې راوچتېږی. دا اور د موآب تندے سوزوی، او د شور اچوونکو لافوانو کوپړئ سوزوی. ۴۶ په تا دې افسوس وی اے
موآبه. د کموس بُت عبادت کوونکی تباه شول، ستاسو زامن مُلک بدر شول او ستاسو لوڼه ونیولے شوې او جلاوطن کړے
شوې. ۴۷ خو زهٔ به بیا موآب په راتلونکی وخت کښې دوباره بحال کړم، مالِک خُدائ فرمائی." نو دلته د موآب په حقله د
یرمیاه نبی پېشګوئې ختمه شوه.

د عمونیانو سره د مالِک خُدائ عدالت

۴۹ ۱ د عمونیانو په حقله مالِک خُدائ فرمائی چې، "آیا د بنی اِسرائیلو څوک اولاد نشته؟ او د هغوئ څوک وارث نشته؟ نو
بیا ولې د مولک بُت تابعداری کوونکو د جاد په مال حال قبضه کړې ده او د هغوئ په ښارونو کښې اوسېږی؟" ۲ مالِک
خُدائ فرمائی، "خو هغه ورځې راروانې دی کله چې زهٔ به د عمونیانو د ربه د ښار خلاف د جنګ آواز وکړم. دا ښار به د تباهئ
نه د خاورو یو ډېرے جوړ شی، او د خوا او شا کلی به یې وسوزولے شی. نو بیا به بنی اِسرائیل هغه کسان وشړی چا چې دوئ
شړلی وُو. ۳ اے د حسبون ښځو، وژاړئ، ځکه چې د عی ښار تباه شو. اے د ربه ښځو، ویر وکړئ. د ټاټ جامې واغوندئ

او ماتم وکړئ. اخوا دیخوا سرګردانه وزغلئ، ځکه چې د مولک بُت به سره د خپلو اِمامانو او خادِمانو جلاوطن کړے شی. ۴ تاسو ولې په خپل لوئ طاقت باندې فخر او لافې کوئ؟ ستاسو مال دولت به کم کړے شی، اے عمونه. چې د سرکشه جینۍ په شان په خپل مال دولت باندې یقین کوئ او داسې وایئ، په چا کښې جرأت شته چې په مونږ باندې حمله وکړی؟" ۵ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، "ګورئ، زهٔ به ستاسو د هرې خوا نه په تاسو باندې یره او وحشت راولم. او ستاسو هر یو کس به د مُلک نه وشړلے شی، او هیڅ څوک به هم دا مفروران یو ځائ ته راجمع نهٔ کړی. ۶ خو وروستو به زهٔ عمونیان یو ځل بیا بحال کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے."

د ادومیانو په حقله پېغام

۷ د ادومیانو په حقله مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی چې، "ولې په تیمان کښې نور حکمت او عقل نشته څهٔ؟ آیا هوښیاران ورته صحیح مشوره نهٔ شی ورکولے څهٔ؟ ولې د هغوئ عقل خوړلے شوے دے څهٔ؟ ۸ اے د ددان خلقو، واپس شئ او وتښتئ، او په غارونو کښې خپل ځان پټ کړئ، ځکه چې زهٔ په عِیسو افت نازلوم نو په دغه وخت کښې به زهٔ هغهٔ ته هم سزا ورکړم. ۹ هغوئ څوک چې انګور راټولوی لږ څهٔ غریبانانو ته پرېږدی. کهٔ چرې په شپه کښې وربادې غلهٔ راشی، نو هغوئ به ورنه هر څهٔ نهٔ جارُو کوی. ۱۰ خو زهٔ به د عِیسو نه هر څهٔ جارُو کړم او د هغهٔ پټ ځایونه به ښکاره کړم، نو هغه به یو ځائ هم خپل ځان پټولے نهٔ شی. د هغهٔ ماشومان، خپلوان، او ګاونډیان به تباه کړے شی، او هغه به نور په دُنیا کښې ژوندی پاتې نهٔ شی. ۱۱ خو زهٔ به ستاسو د یتیمانو خیال ساتم او ستاسو کونډې دې هم په ما د مدد دپاره باور وکړی." ۱۲ مالِک خُدائ فرمائی چې، "کهٔ چرې بېګناه خلقو ته سزا ملاوېږی، نو بیا به تاسو د څومره سزا لائق یئ. تاسو به بېسزا پاتې نهٔ شئ. نو تاسو به ضرور د غضب د دې پیالۍ نه خوند واخلئ." ۱۳ مالِک خُدائ فرمائی چې، "زهٔ په خپل ذات قسم خورم چې، د بُصره ښار به تباه شی او د خاورو ډېرے به جوړ شی او د ټولو خلقو دپاره به د وحشت، سپکوالی او د لعنت مثال وګرځی، او د هغهٔ ټول ښارونه به د تل دپاره تباه او برباد شی." ۱۴ ما د مالِک خُدائ له طرفه پېغام واورېدو، یو قاصد قومونو ته ولېږلے شو چې هغوئ ته ووائی چې، "د ادوم په خلاف لښکر راجمع کړئ او د جنګ دپاره تیاری وکړئ. ۱۵ مالِک خُدائ ادومیانو ته فرمائی چې، اوس به زهٔ تا د نورو قومونو په مینځ کښې کمزورے کړم. او ټول به تا ته په سپکه سترګه ګوری. ۱۶ ستا خپل دهشت او کوم کبر چې ستا په زړهٔ کښې وو تهٔ دوکه کړې، تاسو څوک چې د ګټانو په درزونو کښې اوسېږئ، او د غرونو اوچتې څوکې ستا په قبضه کښې دی. کهٔ څهٔ هم چې تهٔ د باز په شان په اوچتو ځایونو کښې خپلې جالې جوړې کړې نو د هلته نه به زهٔ تا لاندې راکوز کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۱۷ ادوم به د خلقو دپاره د یرې مثال وګرځی، او څوک هم چې په دې لار تېرېږی د هغوئ د ټولو افتونو پورې به حق حېران شی. ۱۸ لکه څنګه چې سدوم او عموره، او د دې نه ګېرچاپېره ښارونو باندې تباهی راغلې وه، نو ادوم به هم هغه شان تباه شی، هلته به هیڅ څوک نهٔ ژوند کوی او نهٔ به اوسیږی. مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۱۹ لکه څنګه چې یو زمرے د اُردن د جاړو بوټو نه د څرن زمکې ته راځی او په ګډو ورټوپ کوی، نو دغه شان به زهٔ ادومیان د هغوئ د خپل مُلک نه وشړم، او زهٔ به د خپلې خوښې مشر په کښې مقرر کړم. نو هغه به په دوئ حکومت وکړی. څوک زما په شان کېدلے شی؟ او یو مشر به هم زما خلاف ونهٔ درېږی. ۲۰ نو بیا هغې منصوبې ته غوږ شه کومه چې مالِک خُدائ د ادوم په خلاف جوړه کړې ده، او څهٔ چې هغه د تیمان د خلقو سره کول غواړی. د هغوئ د رمې نه به واړهٔ ګډورې راکاږی او هغه به په پوره توګه د هغوئ د څرن ځائ د دوئ په وجه وران کړی. ۲۱ د ادوم د راغورزېدو په آواز به زمکه ټوله په لړزان شی، او د هغوئ د چغو او سورو آواز به د بحرِقُلزمه پورې اورېدلے شی. ۲۲ ګورئ، دشمن لکه د باز په شان راغوټه شوے دے، او خپل وزرونه یې په بُصره باندې خوارهٔ کړی دی، تر دې چې په هغه ورځ به د ادوم د تکړه فوجیانو زړهٔ داسې په تکلیف او یره کښې وی لکه چې د یوې ښځې زړهٔ په لنګون کښې وی."

د دمشق په حقله پېغام

۲۳ مالِک خُدائ د دمشق په حقله دا پېغام ورکړو چې، "د حمات او ارفاد ښارونه د یرې نه اوبهٔ شول، ځکه چې هغوئ د خپل ځان د تباهۍ پېغام واورېدو. د هغوئ زړونه داسې بېسکونه شول لکه څنګه چې د سمندر چپې نا آرامه او بېسکونه وی او هیڅ

سکون ورته نهٔ ملاویږی. ۲۴ د دمشق ښار به د هغې ښځې په شان ده چې بېهمته شوه، او د هغې ټول خلق وتښتېدل. یرې،
وارخطایی، او درد هغه رانیولې ده لکه ځنګه چې یوه ښځه د لنګون په وخت کښې نیولې وی. ۲۵ دا مشهور ښار به خومره
وران ویجاړ وی، کوم ښار چې په یو وخت کښې د خوشحالۍ ډک وو. ۲۶ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، د هغهٔ ځوانان
به په کوڅو کښې راپرېوځی او قتل به شی، او د هغوئ فوجیان به په هغه ورځ ټول ختم کړے شی. ۲۷ زهٔ به د دمشق په
دېوالونو باندې اور ولګوم، او تر دې چې دا به د بِنحدد محلونه وسوزوی.“

د مالِک خُدائ د قیدار او حاضور قبیلې ته پیغام

۲۸ د قیدار او د حاضور د علاقې په حقله کوم چې د بابل بادشاه نبوکدنضر ورباندې حمله وکړه، مالِک خُدائ فرمائی چې،
”راپاڅئ او په قیدار باندې حمله وکړئ او د مشرق اوسېدونکی تباه کړئ. ۲۹ د هغوئ خېمې او رمې به قبضه کړے شی، د
هغوئ د سر سورے به ترې نه سره د سامانه او اوښانو واخستلے شی. او خلق به د هرې خوا نه چغې سورې وهی. او هر چرته
به یره خوره شوې وی. ۳۰ مالِک خُدائ فرمائی چې، اے د حاضور خلقو په منډه وتښتئ. او خپل ځانونه په ژورو غارونو
کښې پټ کړئ. ځکه چې د بابل بادشاه نبوکدنضر ستا خلاف منصوبه تیاره کړې ده. او ستاسو د تباهۍ تیارے کوی. ۳۱
مالِک خُدائ فرمائی، راپاڅه او په هغه ښارونو باندې حمله وکړه څوک چې په آرام او سکون کښې ژوند کوی. د چا چې نهٔ
دروازې شته او نهٔ دېوالونه او یواځې اوسیږی. ۳۲ د هغوئ اوښان تالا کړه او د هغوئ رَمې لوټ کړه. او زهٔ به هغوئ څوک
چې په دښتو او میرو کښې اوسیږی د هوا په مخکښې خوارهٔ کړم او د هرې خوا نه به پرې افت نازل کړم. دا د مالِک خُدائ
فرمان دے. ۳۳ حاضور به د ګیدړانو د اوسېدو ځائ شی او د همېشه دپاره به وران او شاړ پروت وی. هیڅ څوک به هلته نهٔ
ژوند کوی او نهٔ به اوسیږی.“

د عیلام په حقله د مالِک خُدائ پیغام

۳۴ دا د مالِک خُدائ هغه پیغام دے چې په یرمیاه نبی باندې د عیلام په حقله د یهوداه د بادشاه صدقیاه د بادشاهۍ په وړومبو
ورځو کښې نازل شو. ۳۵ مالِک خُدائ ربُ الافواج وفرمائیل چې، ”زهٔ به د عیلام لیندې چلوونکی ووژنم، کوم چې د هغوئ د
زور او طاقت اُمید دے. ۳۶ زهٔ به د آسمانونو د څلورو خوا نه په هغوئ باندې څلور بادونه راولم او هغوئ به ورته تس نس
کړم، او داسې یو قوم او مُلک به نهٔ وی چې د عیلام خلق ورته په جلاوطنۍ لاړ نهٔ شی. ۳۷ زهٔ به د عیلام د خلقو په زړهٔ کښې د
هغوئ د دشمنانو یره واچوم. څوک چې د هغوئ مرګ پسې ګرځی، زهٔ به په هغوئ افت نازل کړم او تر دې چې خپل خطرناک
قهر او غضب به پرې راولم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. زهٔ به هغوئ ته فوجیان ورولېږم چې دوئ راتینګ کړی تر دې چې
ټول تباه کړم. ۳۸ زهٔ به خپل تخت په عیلام کښې قائم کړم، او د هغې بادشاه او آفسران به هلاک کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان
دے. ۳۹ خو زهٔ به په آئنده کښې د عیلام خلق بحال کړم. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“

د بابل په حقله د مالِک خُدائ پیغام

۵۰ ۱ مالِک خُدائ یرمیاه نبی ته د بابل د خلقو او د بابل د وطن په حقله دا پیغام نازل کړو چې، ۲ ”د قومونو په مینځ
کښې د دې خبرې اعلان وکړه، جنډا اوچته کړه او په ډاګه ورته ووایه، او هیڅ خبره مهٔ پټوه بلکې دا ښکاره وایه چې، بابل به
قبضه کړے شی، او بیل بُت به په شرمونو وشرمیږی او رسوا به شی، او مردوک بُت به ویرېږی. د بابل مجسمه به په شرمونو
وشرمولے شی او د هغې بُتان یرې راخستی دی. ۳ د شمال د خوا نه به یو قوم په دې حمله وکړی او د هغوئ مُلک به تباه
کړی او په صحرا به یې بدل کړی. او هیڅ څوک به هلته نهٔ اوسیږی، انسانان او ځناور به وتښتی.“

د بنی اِسرائیلو راواپس کېدل

۴ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”په هغه ورځو کښې به د اِسرائيل او د يهوداه خلق په يو ځائ په ژړا راروان وی. د مالِک خُدائ او د خپل مقدس خُدائ لټون به کوی. ۵ هغوئ به د صيون د لارې تپوس وکړی او بيا به هغه خوا ته مخ تاو کړی او وررowان به شی. هغوئ به ما سره ابدی لوظ وکړی کوم به چې کله هم نۀ هېرېږی. ۶ زما غوره شوے قوم د ورکو شوو ګډو په شان دے، د هغوئ د قوم شپونکو هغه په غلطو لارو روان کړی دی او په غرونو کښې يې سرګردانه پرېښودی دی. او هغوئ په غرونو او غونډو سرګردانه ګرځی او خپل د آرام کولو ځائ ترې نه هېر وی. ۷ هر چا به چې هم هغوئ بياموندل نو هغوئ به يې وژل. د هغوئ دشمنانو وئيل، مونږ په دوئ باندې په حملې کولو سره ګناه ګار نۀ يُو، ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ خلاف ګناه کړې ده څوک چې رښتينے څرن ځائ دے او د هغوئ پلار نيکۀ به هم په هغۀ باندې يقين او خپل اُميد ساتلو. ۸ اے زما غوره شوے قومه د بابل نه وتښتئ، د بابليانو مُلک پرېږدئ، او د هغه نر چېلی په شان شئ چې د رَمې رهنمائی کوی. ۹ زۀ به د شمال نه د تکړه قومونو اِتحاد جوړ کړم او د بابل خلاف به يې راپاڅوم. او هغوئ به د بابل خلاف د جنګ دپاره صف بندی وکړی او د شمال د خوا نه به هغه قبضه کړی. او هغوئ په غشو ويشتو کښې ماهران دی چې کله هم د هغوئ غشی نۀ خطا کېږی. ۱۰ خو بابل به لوټ کړے شی او هر هغه څوک چې هغه لوټ کړی او هر څۀ چې غواړی هغه به يوسی او ځان به پرې موړ کړی. دا د مالِک خُدائ فرمان دے.“

د بابل زوال

۱۱ ”اے بابليانو تاسو چا چې زما غوره شوے قوم تالا والا کړو، او اوس په خپلو کښې خندا خوشحالی کوئ، تاسو د هغه سخی په شان ټوپونه وهئ کله چې هغه د موږی نه آزاد شی او د آس په شان هنېرئ. ۱۲ خو ستاسو خپله مور به رسوا شی، چا چې تاسو زېږولی يئ هغه به شرمنده شی. هغه به په ټولو مُلکونو کښې بې‌اهميته وی، هغه به په دشتو، په اوچه زمکه، او په صحرا بدله شی. ۱۳ د مالِک خُدائ د غضب په وجه به بيا په کښې څوک نۀ اوسيږی خو بلکل به وران ويجاړ شی. څوک هم چې پرې تېرېږی او د بابل تباهی وګوری نو د وحشت نه به حق حېران شی. ۱۴ اے ليندو والاو تاسو ټولو چا چې خپلې ليندې راښکلی دی، د بابليانو خلاف د جنګ دپاره صف بندی وکړئ. په هغوئ باندې ګزار وکړئ. چې يو غشے درنه خطا نۀ شی. ځکه چې هغوئ د مالِک خُدائ خلاف ګناه کړې ده. ۱۵ د هرې خوا نه د هغۀ خلاف د جنګ چغې ووهئ. وګورئ هغه محاصره شوے دے، د هغۀ دېوالونه راغورزېدلی دی. دا د مالِک خُدائ د انتقام اخستو ورځ ده، د بابل نه انتقام واخلئ. کوم سلوک چې هغوئ د نورو سره کړے وو هم هغه شان سلوک ورسره وکړئ. ۱۶ د بابل خلق په پټو کښې د تخم کَرلو او فصل رېبلو نه منع کړئ، د ظالمانو د ظلم د وجې نه دې ټول غېر مُلکيان خپلو خلقو او خپل مُلک ته واپس لاړ شی.“

د مالِک خُدائ قوم دپاره اُميد

۱۷ ”بنی اِسرائيل د ګډو د هغه خورې ورې شوې رمې په شان دے چې زمرو په مخه کړې وی. په اول ځل چې چا تېر کړل هغه د اسور بادشاه وو، په آخر کښې چا چې د هغۀ هډوکی مات کړل هغه نبوکدنضر د بابل بادشاه وو. ۱۸ نو په دې وجه مالِک خُدائ ربُ الافواج د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک فرمائی چې، زۀ به اوس د بابل بادشاه او د هغۀ مُلک له سزا ورکړم لکه څنګه چې ما د اسور بادشاه له ورکړې وه. ۱۹ زۀ به بنی اِسرائيل خپل د څرن ځائ ته واپس راولم او هغوئ به د کرمل او بسن په پټو کښې وڅرېږی، او د هغوئ لوږه به د اِفرائيم او د جِلعاد په غونډو کښې معموره شی. ۲۰ په هغه ورځو کښې، مالِک خُدائ فرمائی چې، د اِسرائيل ګناهونه به ولټولے شی خو يو به په کښې پيدا نۀ شی، او د يهوداه ګناهونه به ولټولے شی او هيڅ ګناه به په کښې پيدا نۀ شی، ځکه چې کوم ما ژوندی پرېښودی دی زۀ به د هغوئ ګناهونه معاف کړم.“

مالِک خُدائ بابل ته سزا ورکوی

۲۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”زما لښکرو د مراتايم په وطن او د فقود په خلقو باندې حمله وکړئ. هغوئ پسې شئ، او وې وژنئ او مکمل يې تباه کړئ، او هر څۀ وکړئ د څۀ چې ما حکم درکړے دے. ۲۲ په مُلک کښې دې د جنګ شور او ژړاګانې واورېدلے

شی، او د لوئي تباهئ آوازونه اوريدلے کيږی. (۲۳) په ټوله دُنيا کښې د بابل لوئ او زورَور څټک څنګه ټوکړې ټوکړې شو. او
وګورئ چې بابل څنګه په نورو قومونو کښې د وحشت مثال وګرځيدو. (۲۴) اے بابليانو، ما تاسو ته لټ کيښودلو، خو تاسو
پرې خبر نۀ وئ خو په کښې ګرفتار شوئ، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ خلاف جنګ وکړو. (۲۵) مالِک خُدائ خپل د وسلې
ګودام کولاو کړے دے او د خپل غضب وسله يې ترې راويستلې ده، ځکه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج به دا د بابل خلاف د
هغوئ په مُلک کښې استعمال کړی. (۲۶) د هرې خوا نه د هغۀ خلاف حمله وکړئ، او ګودامونه يې مات کړئ، او هغه لکه د غلې
دانو په شان ډيرے کړئ. په مکمل توګه هغه تباه کړئ او هيڅ څوک په کښې ژوندی مۀ پريږدئ. (۲۷) د هغوئ ټول غويان حلال
کړئ، په دوئ دې افسوس وی ځکه د هغوئ د سزا او حساب ورځ او وخت رارسيدلے دے. (۲۸) هغه کسانو ته غوږ شئ څوک
چې د بابل نه راتښتيدلی دی، نو هغوئ په يروشلم کښې وائی چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک د هغوئ نه څنګه انتقام اخلی
څوک چې د هغۀ کور تباه کوی. (۲۹) ټول لينده چلوونکی د بابل خلاف راجمع کړئ، محاصره يې کړئ چې يو کس هم درنه ونۀ
تښتی. هغۀ ته د خپلو اعمالو په مطابق بدله ورکړئ، هغۀ سره هغه څۀ وکړئ کوم چې دۀ د نورو خلقو سره کړی دی. ځکه چې
بابل د خپلې مغرورتيا په وجه د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د مقدس ذات خلاف سرکشی کړې ده. (۳۰) مالِک خُدائ فرمائی
چې، د هغۀ ځوانان به په کوڅو کښې راپرېوځی او قتل به شی، او د هغوئ فوجيان به په هغه ورځ ټول ختم کړے شی. (۳۱)
مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائی چې، ګورئ، زۀ ستاسو خلاف يم، اے مغروره خلقو، ستاسو د سزا ورځ رارسيدلې ده هغه
وخت چې زۀ تاسو له سزا درکړم. (۳۲) ستا کبرژن قوم به تيندک وخوری او راوبه غورزيږی، او هيڅ څوک به تاسو نۀ
راوچتوی، زۀ به د هغۀ په ښارونو اور بل کړم او هغه به په خپل شا او خوا کښې ځان سره هر څۀ وسوزوی. (۳۳) مالِک خُدائ
ربُ الافواج فرمائی چې، د اِسرائيل او يهوداه خلق مظلومان دی، هغوئ چې چا نيولی دی نو د هغوئ د پريښودو نه اِنکار
کوی. (۳۴) خو د هغوئ بچ کوونکے ډير زورَور دے، او مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغۀ نوم دے. هغه به په سختئ سره د هغوئ
د مسئلې دفاع وکړی، او هغه به دوئ ته آرام ورکړی، خو د بابل خلق به نا آرامه کړی. (۳۵) مالِک خُدائ فرمائی چې، د تباهئ
تُوره دې بابل تباه کړی. هغه دې د بابل ټول اوسيدونکی او د هغۀ آفسران او هوښياران خلق تباه کړی. (۳۶) د هغوئ دروغژن
نبيان به په جنګ کښې مړۀ شی، او هغوئ به بېوقوفان ثابت شی. د هغوئ تکړه فوجيان به په جنګ کښې قتل کړے شی، او
هغوئ به سختو يرو ترخو کښې راګير شی. (۳۷) جنګ به د هغوئ خلاف د هغوئ آسونه او جنګی ګاډی تباه کړی او په هغۀ کښې
د نورو مُلکونو فوجيان به هم تباه کړی. او هغوئ به د ښځو په شان بُزدله شی. او جنګ به د هغوئ خزانې تباه کړی، او لوټ به
يې کړی. (۳۸) د هغۀ د اوبو ذخيرې دې اوچې کړے شی. هغه به اوچې شی، ځکه چې ټول مُلک د بُتانو نه ډک شوے دے، او د
هغه خلقو د بُتانو د يرې نه لکه د ليونو په شان عمل وکړو. (۳۹) نو بيا به په بابل کښې د دشتو ځناور اوسيږی، او د ګيدړانو او
ګونګيانو په کور به بدل شی. نو دا به بيا هيڅکله آباد نۀ شی او دا به همېشه ډپاره شاړ پروت وی. (۴۰) لکه څنګه چې خُدائ پاک
سدوم او عموره، سره د ګاونډيانو تباه کړل هم هغه شان به بابل هم تباه کړی. مالِک خُدائ فرمائی چې، نو هيڅ څوک به هلته نۀ
اوسيږی او نۀ به يو انسان په کښې ژوند کوی. (۴۱) وګورئ، د شمال د خوا نه فوج راروان دے، يو لوئ قوم او ډير بادشاهان د
دُنيا د آخر نه راپاڅيدلی دی. (۴۲) هغوئ په لينده او نيزو باندې سمبال دی، او هغوئ ظالمان دی او هيڅ رحم په کښې نشته. کله
چې هغوئ په خپلو آسونو باندې سوارۀ شی لکه د سمندر داسې غړمبار کوی، هغوئ جنګ ته په قطارونو کښې راروان دی چې
په لور بابل باندې حمله وکړی. (۴۳) د بابل بادشاه چې د دشمن د راتلو په حقله دا خبر واوريدو، نو د هغۀ لاسونه شل شول. هغه
يرې او دردونو ونيولو، داسې درد لکه چې د ښځې د لنګون په وخت کښې وی. (۴۴) لکه څنګه چې يو زمرے د اُردن د جاړو
بوټو نه د څرن زمکې ته راځی او په ګډو ورټوپ کوی، نو دغه شان به زۀ د بابل خلق د خپل مُلک نه وشړم، او زۀ به د خپلې
خوښې مشر په کښې مقرر کړم. نو هغه به په دوئ حکومت وکړی. څوک زما په شان کېدلے شی؟ او يو مشر به هم زما خلاف
ونۀ دريږی. (۴۵) نو بيا هغې منصوبې ته غوږ شه کومه چې مالِک خُدائ د بابليانو خلاف جوړه کړې ده، تر دې چې واړۀ
ماشومان به د ګېورو په شان وشړلے شی، او د هغوئ د څرن ځايونه به وران کړے شی. (۴۶) زمکه به په دې چغو سورو سره
په لړزان شی "بابل قبضه کړے شوے دے." او د هغوئ د مايوسئ ژړا به په ټوله دُنيا کښې واوريدلے شی."

د بابل تباه کېدل

۵۱ ۱ مالِک خُدائ داسې فرمائى چې، ”گوره، زهٔ به د بابل او د هغهٔ د خلقو خلاف تباه کوونکې هوا راوچته کړم. ۲ زهٔ
به بابل ته غېر مُلکيان ورولېږم چې هغه چاڼ کړى او د هغهٔ مُلک تباه کړى. او هغوئ به په هغهٔ د هرې خوا نه حمله وکړى کله
چې د هغهٔ د تباهۍ ورځ راشى. ۳ د بابل فوجيان ليندو راښکلو ته مهٔ پرېږدئ، او زغرو اچولو ته يې مهٔ پرېږدئ. د هغوئ
ځوانان درنه بچ نهٔ شى، د هغوئ فوجيان په مکمل توگه تباه کړئ. ۴ هغوئ به په بابل کښې مړهٔ شى، او د هغهٔ په کوڅو کښې
به سخت زخميان شى. ۵ خو اِسرائيل او يهوداه خُدائ پاک ربُ الافواج نهٔ دى هېر کړى، کهٔ څهٔ هم چې د هغوئ مُلک د بنى
اِسرائيلو د مقدس ذات په خلاف د گناه نه ډک دے. ۶ د بابل نه وتښتئ، د خپل ژوند د بچ کولو دپاره منډه ووهئ، د هغهٔ د
گناهونو په وجه خپل ځان مهٔ مړ کوئ. دا د مالِک خُدائ د انتقام وخت دے، هغه به ورته پوره بدل ورکړى د کوم چې بابل
حقدار وى. ۷ بابل د مالِک خُدائ په لاس کښې د سرو زرو پياله وه، هغه پيالى چې ټوله زمکه يې نشه کړه. قومونو د هغهٔ
شراب وڅښل نو په دې وجه هغوئ اوس مست شول. ۸ خو ناگهانه بابل هم راوغورزېدو په هغهٔ ماتم وکړئ. د هغهٔ زخمونو له
مرهم ورکړئ. کېدے شى چې هغه شفا ومومى. ۹ مونږ به هغهٔ ته شفا ورکړې وه کهٔ چرې مونږ کولے شو، خو هغه اوس نهٔ
رغېږى. راځئ چې اوس هغه پرېږدو او هر يو خپل مُلک ته واپس لاړ شُو، د هغهٔ سزا اوس آسمان ته رسېدلې ده، دا دومره لويه
ده چې هغه اوس د اندازه کولو نه بهر ده. ۱۰ مالِک خُدائ دا خبره څرگنده کړه چې مونږ په حقه يُو. راځئ چې په صيون
کښې هغه څهٔ ووايو کوم کارونه چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک کړى دى. ۱۱ خپل غشى تېرهٔ کړئ، او خپل ډالونه راوچت
کړئ، مالِک خُدائ دا مادى بادشاهان راوچت کړى دى، چې د بابل خلاف پېش قدمى وکړى او هغه تباه کړى. دا د هغهٔ انتقام
اخستل دى د هغه چا نه چا چې د هغهٔ کور پليت کړے دے. ۱۲ د بابل د دېوالونو خلاف جنډا اوچته کړئ، د ښار محافظان
مضبوط کړئ، او چوکيداران ودروئ او د پټ گزار دپاره تيارے وکړئ، ځکه چې مالِک خُدائ به خپله منصوبه او مقصد پوره
کړى، هغهٔ چې څهٔ وفرمائيل نو هم هغه به د بابل د خلقو سره وکړى. ۱۳ اے بابله، تهٔ د ډېرو سيندونو په غاړه پروت ښار يې او
د مال دولت او تجارت نه ډک يې، خو ستا اَنجام رارسېدلے دے، او ستا د ژوند تار شلېدلے دے. ۱۴ مالِک خُدائ ربُ
الافواج په خپل ذات باندې قسم وکړو چې، زهٔ به ستاسو ښارونه د دشمنانو نه ډک کړم، لکه څنگه چې يو پتړے د مُولخانو نه ډک
وى، او هغوئ به په تاسو باندې د فتحې چغې ووهى.“

د خُدائ پاک ثناء او صِفت

۱۵ ”مالِک خُدائ په خپل قدرت سره زمکه جوړه کړه. او په خپل حکمت سره يې دُنيا قائمه کړه. او په خپل عقل يې آسمانونه
خوارهٔ کړل. ۱۶ د هغهٔ په حُکم باندې آسمان په غرار شى، هغه وريځې د زمکې د يو سر نه تر بل سره پورې خوروى. هغه
برېښنا د باران سره رالېږى او د خپلو ذخيرو نه هوا رالوځوى. ۱۷ د انسان ټول نسلونه بېعقله او بېعلمه دى، هغه کاريگر چې
بُتان جوړوى دوئ به د دې بُتانو په وجه وشرمېږى، ځکه چې د دوئ بُتان هم دوکه ده او ساه په کښې نشته. ۱۸ دا بُتان فضول
او د مسخرو ځيزونه دى. کله چې د هغوئ د حساب کِتاب ورځ راشى دا به ټول تباه شى. ۱۹ خو مالِک خُدائ د يعقوب ميراث
د دې بُتانو په شان نهٔ دے. هغه د هر شى خالق دے، د بنى اِسرائيلو په شمول چې د هغهٔ خپل قوم دے. او د هغهٔ نوم ربُ
الافواج دے.“

د مالِک خُدائ تبر

۲۰ مالِک خُدائ فرمائى چې، ”اے بابله، تهٔ زما د جنگ تبر يې، او زما د جنگ وسله يې. ستا په ذريعه به زهٔ قومونه ذره ذره
کوم، او زهٔ به په تا بادشاهتونه تباه کوم، ۲۱ زهٔ به ستا په ذريعه آسونه او د هغهٔ سوارهٔ ذره ذره کوم، زهٔ به په تا گاډئ او د هغې
چلوونکى تس نس کوم، ۲۲ زهٔ به په تا ښځې او سړى ذره ذره کوم، زهٔ به په تا بوډاگان او ځوانان وژنم، زهٔ به په تا ځوانان او
پېغلې ذره ذره کوم، ۲۳ زهٔ به په تا شپونکى او رمې تس نس کوم، زهٔ به په تا زميندار او د غوَيانو جوړې ذره ذره کوم، زهٔ به په
تا حکمرانان او مشران وژنم.“

د بابل نسکورېدل

۲۴ "ستا د سترګو د وړاندې به زهٔ بابلیانو او څوک چې په بابل کښې اوسیږی د هغوئ د بدو کارونو په بدله کښې چې یې په
صیون کښې کړی دی بدله ورکړم،" مالِک خُدائ فرمائی. ۲۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، "زهٔ ستا په خلاف یم، اے تباه کوونکیه
غره، تهٔ چې ټوله زمکه تباه کوې. زهٔ به خپل لاس ستا په خلاف دراوږد کړم، چې د اوچت ځائ نه دې رانسکور کړم، او چې
درنه یو سوزېدلے او د ایرو غر جوړ کړم. ۲۶ ستا نه به یو کاڼے هم راوچت نهٔ کړے شی چې د ګوټ کاڼے شی، او نهٔ به درنه
یو کاڼے د بنیاد دپاره استعمال شی، ځکه تهٔ به د تل دپاره په خرابه بدل شې. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۲۷ په هغه مُلک
کښې د بابل خلاف جنډا راوچته کړئ، په قومونو کښې بیګل وغږوئ، قومونه د هغهٔ په خلاف د جنګ دپاره تیار کړئ، او دغه
بادشاهتونه د هغهٔ په خلاف راوچت کړئ یعنې، اراراط، مِنی، او اشکناز بادشاهتونه د هغهٔ خلاف راوغواړئ. او د هغهٔ خلاف
جنګی کمانډر مقرر کړئ، او د هغهٔ خلاف دومره آسونه راولېږ لکه د مُولخانو پرګله. ۲۸ قومونه د بابل خِلاف د جنګ دپاره تیار
کړئ. د مادی بادشاهان، د هغوئ حکمرانان او د هغوئ ټول مشران، او هغه ټول مُلکونه چې هغوئ وربانديې حکومت کوی
راوغواړئ چې د هغوئ خلاف جنګ وکړی. ۲۹ زمکه لړزیږی او د دردونو په وجه چورلیږی، ځکه چې مالِک خُدائ د بابل په
خلاف چې کومه منصوبه تیاره کړې ده هغه نهٔ بدلېدونکې ده. نو بابل به په خرابه بدل کړے شی او یو کس به هم هلته نهٔ
اوسیږی. ۳۰ د بابل فوجیانو جنګ بس کړو، او په خپلو برجونو کښې بند پاتې شول. د هغوئ زور ختم شو او هغوئ لکه د
ښځو په شان بُزدله شول. حمله کوونکو د هغوئ کورونو ته اور واچولو او د هغوئ د ښار دروازې یې ماتې کړې. ۳۱ قاصدان
د یو بل نه مخکښې کیږی او په منډه دی چې د بابل بادشاه ته دا پېغام ورسوی او په دې یې خبر کړی چې د هغهٔ ټول ښار قبضه
شو، ۳۲ دشمن د سیندونو لارې ګودرې د تښتېدلو دپاره بندې کړې دی او په جبو او لوخو یې اور بل کړے دے او د بابل
فوجیان یرې راخستی دی. ۳۳ مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې، بابل لکه د درمند په شان تیار دے او
اوس هغه وخت رارسېدلے دے چې خلق هغه د پښو لاندې کړی هرکله چې د لو وخت شروع شی." ۳۴ "نبوکدنضر د بابل
بادشاه مونږ لواړ تېر کړُو، او هغهٔ مونږ سرګردانه او مات کړُو، هغهٔ مونږ لکه د تش منګی په شان یوې خوا ته وغورزولو. لکه د
ښامار په شان یې تېر کړُو او زمونږ د ښو غوښو نه یې خپله ګېډه ډکه کړه، او نوره یې بیا د خولې نه تُو کړه." ۳۵ خو اوس دې
د صیون اوسېدونکی وائی چې، "مونږ سره چې کوم ظلم زیاتے شوے دے هم هغه شان حالات دې په بابل راشی." د یروشلم
اوسېدونکی دې وائی چې، "زمونږ چې کومه وینه توئ شوې ده نو د هغې ذمه واری دې د بابل په غاړه وی."

د مالِک خُدائ د بابلیانو نه انتقام اخستل

۳۶ نو په دې وجه مالِک خُدائ داسې فرمائی چې، "زهٔ به ستاسو د حق دفاع وکړم او ستاسو انتقام به واخلم، زهٔ به د هغهٔ د
سیند او چینو اوبهٔ اوچې کړم. ۳۷ بابل نه به د تباهی ډېرے جوړ شی، او ګیدړان به په کښې غارونه جوړ کړی. هغه به نورو ته
د یرې او مسخرو شی، او څوک به هم په کښې نهٔ اوسیږی. ۳۸ د بابل ټول خلق به لکه د زمرو په شان شور کوی. او هغه به لکه
د زمرو د ورکوټو بچو په شان غریږی. ۳۹ خو کله چې هغوئ په مستئ کښې راشی نو زهٔ به هغوئ دپاره مېلمستیا وکړم او
هغوئ به ښهٔ نشه کړم، نو بیا به هغوئ په چغو سورو او خندا ګانو کښې داسې د ټول عمر دپاره اودهٔ کړم چې بیا به کله هم
راوچت نهٔ شی. دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ۴۰ زهٔ به هغوئ لکه د ګډورو، چېلو او ګډانو په شان حلالېدو دپاره بوځم."

د بابل اَنجام

۴۱ مالِک خُدائ د بابل په حقله فرمائی چې، "د بابل هغه لوئ ښار چې ټولې دُنیا به یې صِفت کولو څنګه شکست وخوړو او
قبضه شو، د ټولو قومونو دپاره د بابلیانو نه څهٔ یروونکے منظر جوړ شو. ۴۲ سمندر به په بابل راواوړی او د هغهٔ زوروَری
چپې به بابل پټ کړی. ۴۳ د هغهٔ ښارونه به وران او تباه کړی او په اوچه دشته او میره باندې به بدل شی، هغه به په داسې زمکه
باندې بدل شی چې څوک به هم په کښې نهٔ اوسیږی، او نهٔ به څوک په کښې سفر کوی. ۴۴ زهٔ به د بابل معبود بیل بُت ته سزا
ورکړم، او څهٔ چې یې خوړلی دی هغه به ترې ګنډیر کړم. قومونه به نور د هغهٔ عبادت نهٔ کوی. او د بابل دېوالونه به

راوغورزيږي. ﴿۴۵﴾ اے زما خلقو د هغهٔ نه رابهر شئ. د خپل ژوند د بچ کولو دپاره د هغه ځائ نه منډه کړئ. او د مالِک خُدائ د سخت غضب نه وتښتئ. ﴿۴۶﴾ تاسو چې په دغه مُلک کومې افواه ګانې اورئ نو چې د هغې په وجه نهٔ بېزړهٔ شئ او نهٔ ويرېږئ. دا افواه به کال په کال راځی. ظلم او فساد به په مُلک کښې راوچت شی او بادشاهان به د يو بل سره جنګونه کوی. ﴿۴۷﴾ خو په حقيقت کښې هغه وخت راروان دے چې زهٔ به د بابليانو بُتانو ته سزا ورکړم، او د هغهٔ ټول مُلک به وشرميږی، او د هغوئ قتل شوی کسان به ټول په کښې مړهٔ پراتهٔ وی. ﴿۴۸﴾ نو بيا به آسمان او زمکه او هر څهٔ چې په کښې دی د بابل په شکست د خوشحالۍ چغې ووهی، ځکه چې د شمال نه به تباه کوونکی فوجيان په هغهٔ حمله وکړی، دا د مالِک خُدائ فرمان دے. ﴿۴۹﴾ لکه څنګه چې بابل د بنی اِسرائيلو او د ټولې دُنيا د قتل عام سبب جوړ شوے وو، نو بيا به هغه هم هغه شان قتل کړے شی.“

په بابل کښې د بنی اِسرائيلو دپاره د مالِک خُدائ پيغام

﴿۵۰﴾ ”تاسو څوک چې د مرګ نه راتښتيدلی يئ، ودرېږئ مه، لاړ شئ. تاسو چې څومره هم لرې يئ نو مالِک خُدائ يادوئ. او د خپل کور يروشلم په حقله سوچ کوئ.“ ﴿۵۱﴾ تاسو وايئ چې، ”مونږ په شرمونو وشرمېدو، او زمونږ بېعزتی وشوه او شرم مو په مخ راخور شوے دے، ځکه چې غېر مُلکيان د مالِک خُدائ په مقدس ځائ کښې راداخل شوی دی.“ ﴿۵۲﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”هغه ورځې راروانې دی کله چې به زهٔ د بابل بُتانو ته سزا ورکړم نو د هغوئ د زخمونو زبيرګی به ټول مُلک کښې اورېدلے شی. ﴿۵۳﴾ کهٔ بابليان آسمان ته هم وخېژی او هلته يوه مضبوطه قلعه جوړه کړی، نو زهٔ به هلته هم دشمنان ورولېږم چې هغوئ چور کړی، مالِک خُدائ فرمائی.“

د بابل تباه کېدل

﴿۵۴﴾ ”د ژړا آوازونه د بابل نه راځی، د لوئ تباهۍ آوازونه د بابليانو د زمکې نه اورېدلے کيږی. ﴿۵۵﴾ مالِک خُدائ به بابل تباه کړی، او هغه به د هغوئ د شور نه ډک ښار خاموشه کړی، دشمن به لکه د اوبو د غضبناکو چپو په شان راروان وی او د هغوئ د آوازونو شور به اورېدلے شی. ﴿۵۶﴾ تباه کوونکے به د بابل خلاف راشی، د هغوئ جنګی فوجيان به ونيولے شی او د هغوئ ليندې به ماتې کړے شی. ځکه چې مالِک خُدائ د انتقام اخستلو خُدائ پاک دے او هغه به پوره بدله ورکړی. ﴿۵۷﴾ زهٔ به د هغهٔ مشران او پوهان نشه کړم، د هغهٔ حکمرانان، آفسران، او فوجيان به هم نشه کړم. هغوئ به د تل دپاره اودهٔ شی او بيا به نهٔ راپاڅی، دا د بادشاه فرمان دے د چا نوم چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے.“ ﴿۵۸﴾ مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی چې، ”د بابل پېر دېوالونه به هوار کړے شی او د هغهٔ اوچتې دروازې به وسوزولے شی، نو خلقو به خپل ځان ستړے کړو خو هيڅ فائده به يې ونهٔ کړه، د دې قوم ټول محنت صرف د اور دپاره خشاک دے.“

يرمياه خپل پيغام بابل ته لېږی

﴿۵۹﴾ يرمياه نبی دا پيغام د عملی آفسر سراياه د نيرياه زوئ يعنې د محسياه نمسی ته هغه وخت ورکړو کله چې هغه بابل ته د صدقياه د يهوداه بادشاه د حکومت په څلورم کال د هغهٔ سره لاړو. ﴿۶۰﴾ يرمياه د هغه ټولو افتونو د تفصيل په حقله چې په بابل باندې راتلونکی وُو په يو طومار کښې وليکل. ﴿۶۱﴾ هغهٔ سراياه ته وفرمائيل، ”کله چې تهٔ بابل ته ورسېږې نو تهٔ دا ټول کلام په اوچت آواز سره خلقو ته ولوله. ﴿۶۲﴾ نو بيا داسې وايه چې، اے مالِکه خُدايه، تا وفرمائيل چې تاسو به دا ځائ تباه کړئ، نو په دې کښې به نهٔ انسان او نهٔ څناور اوسيږی، او دا به د تل دپاره وران ويجاړ پروت وی. ﴿۶۳﴾ کله چې تهٔ د دې طومار لوستل بند کړې، نو يو کاڼے ورپورې وتړه او د فرات د سيند په مينځ کښې يې وغورزوه. ﴿۶۴﴾ نو بيا هغوئ ته ووايه چې، دغه شان به بابليان ډوب شی او هيڅکله به بيا راوچت نهٔ شی د هغه افت په وجه کوم چې زهٔ په دوئ نازلوم. نو د هغهٔ خلق به راوغورزيږی.“ د يرمياه خبرې دلته په دې ځائ باندې ختمې شوې.

د یروشلم زوال

۵۲ ① صدقیاه د یویشتو کالو وو کله چې هغه د یهوداه بادشاه شو، او هغۀ په یروشلم یوولس کاله بادشاهی وکړه. د هغۀ د مور نامه حموطل وه، چې د یرمیاه لور وه، چې هغه د لِبناه وه. ② خو هغۀ د مالِک خُدائ په وړاندې هغه بدکارونه وکړل، کوم چې یهویقیم بادشاه کړی وُو. ③ دا هر څۀ د یروشلم او یهوداه سره د مالِک خُدائ د قهر په وجه وشول، او په آخر کښې هغۀ هغوئ د خپل حضور نه وشړل. خو اوس صدقیاه د بابل بادشاه خلاف سرکشی وکړه. ④ نو د صدقیاه بادشاه د حکومت په نهم کال، په لسمه ورځ د لسمې میاشتې نبوکدنضر د بابل بادشاه د خپل ټول فوج سره په یروشلم حمله وکړه. هغوئ ښار محاصره کړو او د دې د دېوالونو نه يې گېرچاپېره مورچې جوړې کړې. ⑤ یروشلم د صدقیاه بادشاه د حکومت تر یوولسم کال پورې محاصره وو. ⑥ د څلورمې میاشتې په نهمه ورځ د صدقیاه د حکومت په یوولسم کال، په ښار کښې قحطی ډېره سخته شوه، او آخر يې ټول خوراک بلکل ختم شوے وو. ⑦ بیا د ښار د دېوال یوه حِصه راوغورزولے شوه او ټول فوجیان وتښتېدل. خو دا چې بابلیانو ښار محاصره کړے وو، نو هغوئ د شپې د تیارې انتظار کولو. نو بیا هغوئ د بادشاه د باغ وروستو دوو دېوالونو په مینځ کښې دروازې نه وتښتېدل او د اُردن وادئ طرف ته يې مخه وتړله. ⑧ خو د بابلیانو فوجیانو صدقیاه بادشاه پسې راخستې وه او هغه يې د یریحو په مېدانونو کښې ونیولو، د هغۀ سړو هغه پرېښودو او خوارۀ وارۀ شول. ⑨ هغوئ هغه د بابل بادشاه ته رِبله ته بوتلو چې د حمات په مُلک کښې وو. د بابل بادشاه بیا د سزا ورکولو خپله فېصله په صدقیاه واوروله. ⑩ هغوئ د صدقیاه په مخامخ د هغۀ زامن او د یهوداه ټول آفسران حلال کړل. ⑪ نو هغوئ د صدقیاه سترگې وویستلې، د پیتلو په زنځیرونو يې وتړلو او بابل ته يې بوتلو چرته چې هغه د خپل مرگ تر وخته پورې هلته پروت وو.

د خُدائ د کور او د یروشلم تباهی

⑫ د پینځمې میاشتې په لسمه ورځ په نولسم کال د بابل د بادشاه نبوکدنضر، شاهی کمانډر نبوزردان چې د شاهی فوج مشر وو، یروشلم ته راغلو. ⑬ هغۀ د مالِک خُدائ په عبادتگاه، په شاهی محل او د یروشلم په ټولو کورونو اور ولگولو. هر یو خاص عمارت هغۀ وسوزولو. ⑭ او د بابل ټولو فوجیانو د شاهی کمانډر په مشرئ کښې د یروشلم د ښار گېرچاپېره دېوالونه راوغورزول. ⑮ نو بیا نبوزردان د بابل فوجی کمانډر هغه ځینې غریبانان خلق جلاوطن کړل او نور هغه کسان چې په ښار کښې پاتې وُو، او هم نور ماهِر کاریگران، او هغوئ خوک چې د بابل د بادشاه بگوره شوی وُو هم بوتلل. ⑯ خو نبوزردان څۀ غریبانان خلق په مُلک کښې پرېښودل کوم چې بلکل غریبانان وُو ترڅو هغوئ د انگورو په باغونو او پټو کښې کار وکړی. ⑰ بابلیانو هغه د زېړو ستنې ماتې کړې، او هغه گاډئ او د زېړو تالاب چې نوم يې سمندر وو، کوم چې د مالِک خُدائ په کور کښې وو او هغوئ ټول زېړ د خپل ځان سره بابل ته یوړل. ⑱ هغوئ د خپل ځان سره ټول هغه سامان یوړلو کوم به چې د خُدائ په کور کښې د خِدمت کولو دپاره استعمالېدلو، لکه بېلچې او د ایرو لوښی، د ډیوو سرپوښونه، چمچې، د قربانۍ د وینې اوچتولو جامونه، پیالۍ، د خوشبوئ سوزولو لوښی او د زېړو نور ټول سامان يې لوټ کړو. ⑲ نبوزردان د فوج مشر ځان سره هم هغه وړې کاسې، د خوشبو انگیټۍ، کاسې، دېگونه، ډیوټ دانونه، لوښی، کاسې کومې چې څنکاو نذرانو دپاره استعمالېدلې او نور ټول سامان کوم چې د سوچه سرو او سپینو زرو نه جوړې شوې وې. ⑳ هغه زېړ چې کوم په ستنو کښې وُو، د زېړو سمندر او هغه دولس غوَیان چې ورلاندې جوړ شوی وُو، هغه ستنې، کومې چې سلیمان بادشاه د مالِک خُدائ د کور دپاره جوړې کړې وې، دومره زیات درانۀ وُو چې وزن کولو نه بهر وُو. ㉑ دواړه ستنې یو شان وې، هره یوه تقریباً نهۀ گزه اوچته او تقریباً شپږ گزه گول وه، د هغوئ مینځ خالی وو خو د هغوئ د دېوال گبج تقریباً درې اِنچه غټ وو. ㉒ د هرې یوې ستنې په سر باندې تقریباً درې گزه اوچت د زېړو تاج وو چې دا گېرچاپېره د زېړو په زنځیرونو ترلی شوی انارو ښائسته کړے شوے وو. ㉓ د هرې ستنې نه گېرچاپېره شپږ نوي انار لگولے شوی وُو چې ټوټل سل انار ورباندې لگولے شوی وُو.

د یهوداه د خلقو بابل ته بوتلل

㉔ نبوزردان د فوج مشر د خپل ځان سره د دې نه علاوه، مشر اِمام شرایاه، وریسې اِمام صفنیاه او د مالِک خُدائ د کور نور

درې خادمان قېديان بوتلل. ۲۵ د ښار نه هغۀ هغه آفسر بوتلو کوم چې د جنګی فوجيانو مشر وو، او اووۀ د بادشاه ذاتی
مشيران چې هغوئ لا تر اوسه په ښار کښې وُو، د فوجی مشر منشی چې هغه د فوجيانو د بهرتی کولو ذمه وار وو او شپېتۀ نور
اهم سړی يې هم بوتلل، ۲۶ نبوزردان هغوئ ټول ځان له کړل او د صوبه حمات په رِبله ښار کښې يې د بابل بادشاه له بوتلل.
۲۷ او هلته په رِبله کښې د حمات په زمکه د بابل بادشاه ټول ووژل. نو بيا داسې د يهوداه خلق د خپل مُلک نه پردی مُلک ته
بوتلے شول. ۲۸ د نبوکدنضر د حکومت په اوۀم کال کښې څوک چې جلاوطن کړے شوی وُو د هغوئ شمېر درې زره او
درويشت وو. ۲۹ او د نبوکدنضر په اتلسم کال د حکومت په دوران کښې نور اتۀ سوه او دوه دېرش کسان د يروشلم نه قېديان
بوتلل. ۳۰ او د نبوکدنضر د حکومت په درويشتم کال هغه نبوزردان راولېږلو او هغۀ نور اووۀ سوه او پينځۀ څلوېښت کسان
قېديان بوتلل چې د ټولو شمېر څلور زره او شپږ سوه کسان شُو. ۳۱ د جلاوطنۍ په اووۀ دېرشم کال يهوياکين د يهوداه بادشاه
په کوم کال چې اويلمرودک د بابل بادشاه شو، نو هغۀ د يهوداه بادشاه په يهوياکين رحم وکړو او هغه يې د قېدخانې نه د
دولسمې مياشتې په پينځويشتمه ورځ آزاد کړو. ۳۲ اويلمرودک د هغۀ سره ښۀ سلوک وکړو او د هغه نورو بادشاهانو نه يې هم
د لوئ عزت ځائ ورکړو کوم چې د هغۀ سره په بابل کښې جلاوطن وُو. ۳۳ نو يهوياکين خپلې د قېدخانې جامې يو خوا ته
وويستلې او باقی ټول عمر يې د بادشاه په مېز باندې خوړل څښل کول. ۳۴ هره ورځ د بابل بادشاه يهوياکين ته باقاعده خرچه
ورکوله او هغۀ ورته تر مرګه پورې خرچه مقرره کړه.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹